

Europeiska unionens officiella tidning

C 301

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiotredje årgången

6 november 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2010/C 301/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 288, 23.10.2010 .....

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2010/C 301/02

Mål C-550/07 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 september 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd mot Europeiska kommissionen, Rådet för Advokatsamfundet i den Europeiska Unionen, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association (Överklagande — Konkurrens — Åtgärder för bevisupptagning — Kommissionens undersökningsbefogenheter — Sekretesskydd för korrespondens — Anställningsförhållandet mellan en advokat och ett företag — e-postkorrespondens) .....

2

SV

Pris:
4 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

2010/C 301/03	Mål C-48/09 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 september 2010 — Lego Juris A/S mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Mega Brands Inc. (Överklagande — Förordning (EG) nr 40/94 — Gemenskapsvarumärke — Funktionen av formen på en vara som är föremål för varumärkesregistrering — Registrering av ett tredimensionellt kännetecken i form av ovansidan och två sidor på en LEGO-kloss — Ogiltigförklaring av registreringen på begäran av ett företag som säljer leksaksklossar med samma form och dimensioner — Artikel 7.1 e ii i förordningen — Kännetecken som endast består av en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat)	3
2010/C 301/04	Mål C-149/10: Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 september 2010 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grekland)) — Zoi Chatzi mot Ypourgos Oikonomikon (Socialpolitik — Direktiv 96/34/EG — Ramavtalet om föräldraledighet — Tolkning av 2 § punkt 1 i ramavtalet — Innehavare av rätten till föräldraledighet — Föräldraledighet vid tvillingfödelse — Begreppet födelse — Beaktande av antalet födda barn — Principen om likabehandling) ...	3
2010/C 301/05	Mål C-337/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 7 juli 2010 — Georg Neidel mot Stadt Frankfurt am Main	4
2010/C 301/06	Mål C-362/10: Talan väckt den 20 juli 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	4
2010/C 301/07	Mål C-364/10: Talan väckt den 8 juli 2010 — Republiken Ungern mot Republiken Slovakien	5
2010/C 301/08	Mål C-379/10: Talan väckt den 29 juli 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	6
2010/C 301/09	Mål C-388/10 P: Överklagande ingett den 2 augusti 2010 av Félix Muñoz Arraiza av den dom som Europeiska unionens tribunal (femte avdelningen) meddelade den 9 juni 2010 i mål T-138/09, Félix Muñoz Arraiza mot harmoniseringsbyrån och Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja	7
2010/C 301/10	Mål C-397/10: Talan väckt den 4 augusti 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien	8
2010/C 301/11	Mål C-403/10 P: Överklagande ingett den 6 augusti 2010 av Mediaset SpA av den dom som tribunalen meddelade den 15 juni 2010 i mål T-177/07, Mediaset SpA mot Europeiska kommissionen, med stöd av Sky Italia Srl	8
2010/C 301/12	Mål C-412/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Förenade kungariket) den 18 augusti 2010 — Deo Antoine Homawoo mot GMF Assurances SA	9
2010/C 301/13	Mål C-414/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 19 augusti 2010 — Société Veleclair mot Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État	10

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 301/14	Mål C-415/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 20 augusti 2010 — Galina Meister mot Speech Design Carrier Systems GmbH	10
2010/C 301/15	Mål C-416/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republiken Slovakien) den 23 augusti 2010 — Jozef Križan m.fl. mot Slovenská inšpekcia životného prostredia (slovakiska miljöinspektionen)	11
2010/C 301/16	Mål C-419/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bayerischer Verwaltungsgerichtshof den 23 augusti 2010 — Wolfgang Hoffmann mot Freistaat Bayern	12
2010/C 301/17	Mål C-422/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 27 augusti 2010 — Georgetown University, University of Rochester och Loyola University of Chicago mot Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	12
2010/C 301/18	Mål C-424/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht den 31 augusti 2010 — Tomasz Ziolkowski mot Das Land Berlin	13
2010/C 301/19	Mål C-425/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht den 31 augusti 2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalen Szeja och Marlon Szeja mot Das Land Berlin	13
2010/C 301/20	Mål C-429/10 P: Överklagande ingett den 2 september 2010 av X Technologie Swiss GmbH av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 15 juni 2010 i mål T-547/08, X Technologie Swiss GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	13
2010/C 301/21	Mål C-430/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 2 september 2010 — Hristo Aleksandrov Gaydarov mot Direktor na Glavna direktzia "Ohranitelna politsia" pri Ministertvo na vatrešnite raboti	14
2010/C 301/22	Mål C-431/10: Talan väckt den 1 september 2010 — Europeiska kommissionen mot Irland	15
2010/C 301/23	Mål C-432/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen den 26 augusti 2010 — Ministerie van Financiën och Openbaar Ministerie mot Aboulkacem Chihabi m. fl.	15
2010/C 301/24	Mål C-433/10 P: Överklagande ingett den 3 september 2010 av Volker Mauerhofer av det beslut som tribunalen meddelade den 29 juni 2010 i mål T-515/08, Volker Mauerhofer mot Europeiska kommissionen	17
2010/C 301/25	Mål C-445/10: Talan väckt den 15 september 2010 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland	17

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 301/26	Mål C-447/10 P: Överklagande ingett den 15 september 2010 av Grain Millers, Inc. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 9 juli 2010 i mål T-430/08, Grain Millers, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Grain Millers GmbH & Co. KG	18
2010/C 301/27	Mål C-457/10 P: Överklagande ingett den 16 september 2010 av AstraZeneca AB och AstraZeneca plc av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juli 2010 i mål T-321/05, AstraZeneca AB och AstraZeneca plc mot Europeiska kommissionen	18
2010/C 301/28	Mål C-366/09: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 3 september 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	19
Tribunalen		
2010/C 301/29	Mål T-279/04: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Éditions Jacob mot kommissionen (Konkurrens — Koncentrationer — Den franskspråkiga förlagssektorn — Beslut att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden under förutsättning att en del av de förvärvade tillgångarna säljs vidare — Talan om ogiltigförklaring väckt av en förvärvare vars anbud förkastats — Motiveringsskyldighet — Bedrägeri — Felaktig rättstillämpning — Uppenbart oriktig bedömning — Förordning (EEG) nr 4064/89).....	20
2010/C 301/30	Mål T-452/04: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Éditions Jacob mot kommissionen (Konkurrens — Koncentrationer — Den franskspråkiga förlagssektorn — Beslut att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden under förutsättning att en del av de förvärvade tillgångarna säljs vidare — Beslut att godkänna förvärvaren av de vidareförsålda tillgångarna — Talan om ogiltigförklaring väckt av en förvärvare vars anbud förkastats — Fullmaktshavarens oberoende — Förordning (EEG) nr 4064/89).....	20
2010/C 301/31	Förenade målen T-415/05, T-416/05 och T-423/05: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Grekland m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd — Flygsektorn — Stöd för omstrukturering och privatisering av det grekiska nationella flygbolaget — Beslut om att stödordningen är oförenlig med den gemensamma marknaden och att stödet ska återkrävas — Ekonomisk kontinuitet mellan två bolag — Identifikation av den faktiska stödmottagaren i syfte att återkräva stödet — Kriteriet privat aktör — Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden — Motiveringsskyldighet)	21
2010/C 301/32	Mål T-26/06: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Trioplast Wittenheim mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för industrisäckar av plast — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Överträdelsens varaktighet — Böter — Överträdelsens allvar — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet — Proportionalitet)	21
2010/C 301/33	Mål T-40/06: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Trioplast Industrier mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för industrisäckar av plast — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Överträdelsens varaktighet — Böter — Överträdelsens allvar — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet — Proportionalitet — Solidariskt ansvar — Rättssäkerhetsprincipen)	22

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 301/34	Mål T-193/06: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — TF1 mot kommissionen (Statligt stöd — Stödsystem för filmproduktion och audiovisuell produktion — Beslut att inte göra invändningar — Talan om ogiltigförklaring — Konkurrensställningen påverkas inte väsentligt — Avvisning)	22
2010/C 301/35	Mål T-314/06: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Whirlpool Europe mot rådet (Dumpning — Import av vissa kombinerade kylfrysar med ursprung i Republiken Korea — Definition av den aktuella varan — Rätten till försvar — Rådgivande kommittén — Motiveringsskyldighet — Vala av metod för att definiera den aktuella varan — Artiklarna 15.2 och 20.5 i förordning (EG) nr 384/96 (nu artiklarna 15.2 och 20.5 i förordning (EG) nr 1225/2009))	23
2010/C 301/36	Mål T-131/07: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Mohr & Sohn mot kommissionen (Inlandssjöfart — Gemenskapens flottkapacitet — Villkor för ibrukttagande av nya fartyg (regeln ”gammalt mot nytt”) — Beslut av kommissionen om att inte tillämpa undantaget för specialfartyg — Artikel 4.6 i förordning nr 718/1999).....	23
2010/C 301/37	Förenade målen T-156/07 och T-232/07: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Spanien mot kommissionen (Språkregler — Meddelande om allmänna uttagningsprov för rekrytering av handläggare — Offentliggörande på samtliga officiella språk — Ändringar — Förordning nr 1 — Artiklarna 27, 28 och 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Artikel 1.1 och 1.2 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna — Motiveringsskyldighet — Icke-diskrimineringsprincipen)	24
2010/C 301/38	Förenade målen T-166/07 och T-285/07: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Italien mot kommissionen (Språkregler — Meddelande om allmänna uttagningsprov för rekrytering av handläggare och assistenter — Offentliggörande på tre officiella språk — Ändringar — Offentliggörande på samtliga officiella språk — Val av det andra språket av tre språk — Förordning nr 1 — Artiklarna 27, 28 och 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Artikel 1.1 och 1.2 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna — Motiveringsskyldighet — Icke diskrimineringsprincipen — Maktmissbruk)	24
2010/C 301/39	Mål T-366/07: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån — Prestige Cosmetics (P & G PRESTIGE BEAUTE) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsordmärket P & G PRESTIGE BEAUTE — De äldre nationella figurmärkena Prestige — Delvist avslag på registreringsansökan — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling saknas — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)).....	25
2010/C 301/40	Mål T-72/08: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Travel Service mot harmoniseringsbyrån — Eurowings Luftverkehrs (smartWings) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket smartWings — Äldre nationella och internationella ord- och figurmärken EUROWINGS och EuroWings — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Motiveringsskyldighet — Artikel 73 i förordning nr 40/94 (nu artikel 75 i förordning nr 207/2009) — Artikel 79 i förordning nr 40/94 (nu artikel 83 i förordning nr 207/2009)).....	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 301/41	Mål T-97/08: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — KUKA Roboter mot harmoniseringsbyrån (nyans av färgen orange) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett varumärke som utgörs av en nyans av färgen orange — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)).....	26
2010/C 301/42	Mål T-135/08: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Schniga mot växtsortsmyndigheten (Växtförädlarrätt — Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt avseende äppelsorten Gala Schnitzer — Teknisk provning — Växtsortsmyndighetens utrymme för skönsmässig bedömning — Invändningar — Artikel 55.4 i förordning (EG) nr 2100/94).....	26
2010/C 301/43	Mål T-149/08: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Abbott Laboratories mot harmoniseringsbyrån — aRigen (Sorvir) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Sorvir — Äldre gemenskapsordmärket NORVIR — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)).....	26
2010/C 301/44	Mål T-292/08: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Inditex mot harmoniseringsbyrån — Marín Díaz de Cerio (OFTEN) ("(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket OFTEN — Det äldre nationella ordmärket OLTEN — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Varuslagslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Bevis på verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94 (nu artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009) — Föremålet för tvisten i överklagandenämnden — Artiklarna 61 och 62 i förordning nr 40/94 (nu artiklarna 63 och 64 i förordning nr 207/2009)").....	27
2010/C 301/45	Mål T-400/08: Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Enercon mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket ENERCON — Äldre ordvarumärket ENERGOL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Delvis avslag på registreringsansökan)	27
2010/C 301/46	Mål T-546/08: Tribunalens dom av den 21 september 2010 — Villa Almè mot harmoniseringsbyrån — Marqués de Murrieta (iGAI) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket iGAI — Nationella ordmärket YGAY och gemenskapsfigurmärkena och gemenskapsordmärkena MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Relativa registreringshinder — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 43.2 och 43.3 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 42.2 och 42.3 i förordning (EG) nr 207/2009) — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)).....	28
2010/C 301/47	Mål T-385/05 TO: Tribunalens beslut av den 6 september 2010 — Portugal mot Transnáutica och kommissionen (Talan av tredje man — Tredje mans möjlighet att delta i det ursprungliga målet — Förfång för tredje mans rättigheter föreligger inte — Avvisning)	28
2010/C 301/48	Mål T-123/08: Tribunalens beslut av den 2 september 2010 — Harald Spitzer mot harmoniseringsbyrån — Homeland Housewares (Magic Butler) (Talan om ogiltigförklaring — Sökandens passivitet — Anledning saknas att döma i saken)	29

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 301/49	Mål T-532/08: Tribunalens beslut av den 7 september 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta och Umicore mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Miljö och skydd för människors hälsa — Klassificering, märkning och förpackning av vissa blandningar av nickelkarbonat som farliga ämnen — Direktiv 2008/58/EG — Direktiv 67/548/EEG — Förordning (EG) nr 790/2009 — Förordning (EG) nr 1272/2008 — Justering av yrkanden — Tillämpning i tiden av artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Avvisning)	29
2010/C 301/50	Mål T-539/08: Tribunalens beslut av den 7 september 2010 — Etimine och Etiproducts mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Miljö och hälsoskydd — Klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen — Direktiv 2008/58/EG — Direktiv 67/548/EEG — Förordning (EG) nr 790/2009 — Förordning (EG) nr 1272/2008 — Anpassning till slutsatserna — Tillämpning i tiden av artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Avvisning) ...	30
2010/C 301/51	Mål T-120/09: Tribunalens beslut av den 9 september 2010 — Phoenix-Reisen och DRV mot kommissionen (Statligt stöd — Stöd enligt tysk lagstiftning till förmån för insolventa företag — Klagomål rörande ett påstått åsidosättande av gemenskapsrätten — Avslag på klagomålet — Antagande av ett senare beslut — Anledning saknas att döma i saken)	30
2010/C 301/52	Mål T-157/09 P: Tribunalens beslut av den 15 september 2010 — Marcuccio mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Rimlig frist för att inge en begäran om skadestånd — För sent inkommen — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till sakprövning och delvis är ogrundat)	31
2010/C 301/53	Mål T-299/10: Tribunalens beslut av den 31 augusti 2010 — Babcock Noell mot Gemensamma företaget Fusion for Energy (Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Anbudsförfarande — Förkastande av ett anbud — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Fumus boni juris — Skyndsamhet — Intresseavvägning)	31
2010/C 301/54	Mål T-332/10: Talan väckt den 10 augusti 2010 — Viaguara mot harmoniseringsbyrån — Pfizer (VIAGUARA)	31
2010/C 301/55	Mål T-341/10: Talan väckt den 20 augusti 2010 — F91 Diddeléng m.fl. mot kommissionen	32
2010/C 301/56	Mål T-345/10: Talan väckt den 25 augusti 2010 — Republiken Portugal mot Europeiska kommissionen	32
2010/C 301/57	Mål T-361/10 P: Överklagande ingett den 25 augusti 2010 av Europeiska kommissionen av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 juni 2010 i mål F-35/08.	33
2010/C 301/58	Mål T-367/10: Talan väckt den 3 september 2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia m.fl. mot kommissionen	34
2010/C 301/59	Mål T-369/10: Talan väckt den 2 september 2010 — Handicare mot harmoniseringsbyrån (BEATLE)	35
2010/C 301/60	Mål T-372/10: Talan väckt den 3 september 2010 — Bolloré mot kommissionen	35

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 301/61	Mål T-373/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Villeroy & Boch Austria mot kommissionen	36
2010/C 301/62	Mål T-374/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Villeroy & Boch mot kommissionen	37
2010/C 301/63	Mål T-375/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Hansa Metallwerke m.fl. mot kommissionen	38
2010/C 301/64	Mål T-377/10: Talan väckt den 6 september 2010 — Preparados Alimenticios mot harmoniseringsbyrån (Jambo Afrika)	39
2010/C 301/65	Mål T-378/10: Talan väckt den 7 september 2010 — Masco m.fl. mot kommissionen	40
2010/C 301/66	Mål T-379/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Keramag Keramische Werke m.fl. mot kommissionen	40
2010/C 301/67	Mål T-381/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Sanitec Europe mot kommissionen	41
2010/C 301/68	Mål T-382/10: Talan väckt den 9 september 2010 — Villeroy et Boch mot kommissionen	42
2010/C 301/69	Mål T-383/10: Talan väckt den 7 september 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland mot harmoniseringsbyrån (Continental)	43
2010/C 301/70	Mål T-385/10: Talan väckt den 13 september 2010 — ArcelorMittal Wire France m.fl. mot kommissionen	43
2010/C 301/71	Mål T-386/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Dornbracht mot kommissionen	44
2010/C 301/72	Mål T-387/10: Talan väckt den 9 september 2010 — Goutier mot harmoniseringsbyrån — Eurodata (ARANTAX)	45
2010/C 301/73	Mål T-388/10: Talan väckt den 6 september 2010 — Productos Derivados del Acero mot kommissionen	46
2010/C 301/74	Mål T-389/10: Talan väckt den 13 september 2010 — SLM mot kommissionen	46
2010/C 301/75	Mål T-390/10 P: Överklagande ingett den 10 september 2010 av Paulette Füller-Tomlinson av den dom som personaldomstolen meddelade den 1 juli 2010 i mål F-97/08, Füller-Tomlinson mot parlamentet	47
2010/C 301/76	Mål T-391/10: Talan väckt den 13 september 2010 — Nedri Spanstaal mot kommissionen	48

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 301/77	Mål T-392/10: Talan väckt den 6 september 2010 — Euro-Information — Européenne de traitement de l'information mot harmoniseringsbyrån	48
2010/C 301/78	Mål T-393/10: Talan väckt den 14 september 2010 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mot kommissionen	49
2010/C 301/79	Mål T-394/10: Talan väckt den 13 september 2010 — Grebenshikova mot harmoniseringsbyrån — Volvo Trademark (SOLVO)	50
2010/C 301/80	Mål C-395/10: Talan väckt den 14 september 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory mot Europeiska kommissionen	50
2010/C 301/81	Mål T-396/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Zucchetti Rubinetteria mot kommissionen	51
2010/C 301/82	Mål T-397/10: Talan väckt den 13 september 2010 — ara mot harmoniseringsbyrån — Allrounder (Återgivning av en sportsko med bokstaven A på sidan)	51
2010/C 301/83	Mål T-398/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Fapricela — Indústria de Trefilaria mot kommissionen	52
2010/C 301/84	Mål T-399/10: Talan väckt den 14 september 2010 — ArcelorMittal España mot kommissionen	53
2010/C 301/85	Mål T-402/10: Talan väckt den 9 september 2010 — Villeroy & Boch — Belgium mot kommissionen	53
2010/C 301/86	Mål T-405/10: Talan väckt den 10 september 2010 — Justice & Environment mot kommissionen	54
2010/C 301/87	Mål T-406/10: Talan väckt den 15 september 2010 — Emesa-Trefilería och Industrias Galyca mot kommissionen	55
2010/C 301/88	Mål T-408/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Roca Sanitario mot kommissionen	55
2010/C 301/89	Mål T-409/10: Talan väckt den 13 september 2010 — Bottega Veneta International mot harmoniseringsbyrån (formen av en handväska)	56
2010/C 301/90	Mål T-410/10: Talan väckt den 13 september 2010 — Bottega Veneta International mot harmoniseringsbyrån (Formen på en handväska)	56
2010/C 301/91	Mål T-411/10: Talan väckt den 8 september 2010 — Laufen Austria mot kommissionen	57

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 301/92	Mål T-412/10: Talan väckt den 9 september 2010 — Roca mot kommissionen	57
2010/C 301/93	Mål T-415/10: Talan väckt den 18 september 2010 — Nexans France mot Gemensamma företaget Fusion for Energy	58
2010/C 301/94	Mål T-417/10: Talan väckt den 13 september 2010 — Cortés del Valle López mot harmoniseringsbyrån (HIJOPUTA)	59
2010/C 301/95	Mål T-418/10: Talan väckt den 15 september 2010 — voestalpine och voestalpine Austria Draht mot kommissionen	59
2010/C 301/96	Mål T-419/10: Talan väckt den 14 september 2010 — Ori Martin mot kommissionen	60
2010/C 301/97	Mål T-420/10: Talan väckt den 17 september 2010 — Armani mot harmoniseringsbyrån — Annunziata Del Prete (A) AMICI JUNIOR)	61
2010/C 301/98	Mål T-421/10: Talan väckt den 20 september 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana mot harmoniseringsbyrån — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)	61
2010/C 301/99	Mål T-429/10: Talan väckt den 17 september 2010 — Global Steel Wire mot kommissionen	62
 Personaldomstolen 		
2010/C 301/100	Mål F-61/10: Talan väckt den 24 juli 2010 — AF mot kommissionen	63
2010/C 301/101	Mål F-73/10: Talan väckt den 3 september 2010 — Coedo Suárez mot rådet	63
2010/C 301/102	Mål F-74/10: Talan väckt den 9 september 2010 — Kimman mot kommissionen	63
2010/C 301/103	Mål F-75/10: Talan väckt den 10 september 2010 — Scheefer mot parlamentet	64
2010/C 301/104	Mål F-76/10: Talan väckt den 10 september 2010 — Colart m.fl. mot parlamentet	64
2010/C 301/105	Mål F-77/10: Talan väckt den 13 september 2010 — Arroyo Redondo mot kommissionen	65
2010/C 301/106	Mål F-78/10: Talan väckt den 18 september 2010 — Antelo Sanchez m.fl. mot Europaparlamentet	65
2010/C 301/107	Mål F-79: Talan väckt den 17 september 2010 — Dubus mot kommissionen	66
2010/C 301/108	Mål F-81/10: Talan väckt den 24 september 2010 — Praskevicius mot parlamentet	66

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2010/C 301/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 288, 23.10.2010

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 274, 9.10.2010

EUT C 260, 25.9.2010

EUT C 246, 11.9.2010

EUT C 234, 28.8.2010

EUT C 221, 14.8.2010

EUT C 209, 31.7.2010

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 september 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd mot Europeiska kommissionen, Rådet för Advokatsamfunden i den Europeiska Unionen, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

(Mål C-550/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Åtgärder för bevisupptagning — Kommissionens undersökningsbefogenheter — Sekretesskydd för korrespondens — Anställningsförhållandet mellan en advokat och ett företag — e-postkorrespondens)

(2010/C 301/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd (ombud: M. Mollica, M. van der Woude och C. Swaak, advocaat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och X. Lewis), Rådet för Advokatsamfunden i den Europeiska Unionen (ombud: J. Flynn QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (ombud: O. Brouwer och C.E. Schillemans, advocaten), Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) (ombud: M. Dolmans och K. Nordlander, avocats, J. Temple Lang, solicitor), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (ombud: G. Berrisch, Rechtsanwalt, D.W. Hull, Solicitor), International Bar Association ombud: J. Buhart och I. Michou, avocats)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: V. Jackson, E. Jenkinson och M. Hoskins, barrister), Irland (ombud: D. O'Hagen, D. O'Donnell, SC och R. Casey, BL), Konungariket Nederländerna (ombud: C. Wissels, Y. Vries och M. de Grave)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 17 september 2007 i mål T-253/03, Akzo Nobel Chemicals och Akcros Chemicals mot kommissionen, i vilken förstainstansrätten ogillade en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2003) 1533 slutlig av den 8 maj 2003, att avslå en begäran om att sekretesskyddet för kommunikationen mellan en advokat och hans klient ska tillämpas på vissa handlingar som beslagtogs i samband med de undersökningar som kommissionen har beslutat om i enlighet med artikel 14.3 i rådets förordning nr 17 (ärende COMP/E 1/38.589)

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Irland och Konungariket Nederländerna ska bära sina respektive rättegångskostnader.
3. Rådet för Advokatsamfunden i den Europeiska unionen, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter och International Bar Association ska bära sina respektive rättegångskostnader.
4. Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd ska solidariskt ersätta övriga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 september 2010 — Lego Juris A/S mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Mega Brands Inc.

(Mål C-48/09 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning (EG) nr 40/94 — Gemenskapsvarumärke — Funktionen av formen på en vara som är föremål för varumärkesregistrering — Registrering av ett tredimensionellt kännetecken i form av ovasidan och två sidor på en LEGO-kloss — Ogiltigförklaring av registreringen på begäran av ett företag som säljer leksaksklossar med samma form och dimensioner — Artikel 7.1 e ii i förordningen — Kännetecken som endast består av en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat)

(2010/C 301/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lego Juris A/S (ombud: V. von Bomhard och T. Dolde, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Botis), Mega Brands Inc. (ombud: P. Cappuyns och C. De Meyer, advocaten)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av förstainstansrätten (åttonde avdelningen) den 12 november 2008 i mål T-270/06, Lego Juris A/S mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Genom denna dom ogillade förstainstansrätten den talan som väckts av innehavaren av ett tredimensionellt gemenskapsvarumärke föreställande en LEGO-kloss för varor i klasserna 9 och 28 om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av stornämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 10 juli 2006 (ärende R 856/2004-G). Genom detta beslut avslog stornämnden överklagandet av annulleringsenhetens beslut att förklara nämnda varumärket delvis ogiltigt inom ramen för en ansökan om ogiltighetsförklaring som ingetts av Mega Brands — Tolkning av artikel 7.1 e ii i förordning (EG) nr 40/94

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Lego Juris A/S ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 82, 4.4.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 september 2010 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grekland)) — Zoi Chatzi mot Ypourgos Oikonomikon

(Mål C-149/10) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — Direktiv 96/34/EG — Ramavtalet om föräldraledighet — Tolkning av 2 § punkt 1 i ramavtalet — Innehavare av rätten till föräldraledighet — Föräldraledighet vid tvillingfödelse — Begreppet födelse — Beaktande av antalet födda barn — Principen om likabehandling)

(2010/C 301/04)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Zoi Chatzi

Motpart: Ypourgos Oikonomikon

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Tolkning av 2 § punkt 1 i rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS (EUT L 145, s. 4) mot bakgrund av artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 83, s. 389) — Föräldraledighet vid tvillingfödelse — Beviljande av endast en föräldraledighet vid tvillingfödelse — Åsidosättande av artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom särbehandling på grund av födelse och genom en begränsning av tvillingars rätt som är oförenlig med proportionalitetsprincipen

Domslut

1. 2 § punkt 1 i ramavtalet om föräldraledighet som ingicks den 14 december 1995, vilket återfinns i bilagan till rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/75/EG av den 15 december 1997, kan inte tolkas så att ett barn har en individuell rätt till föräldraledighet.
2. 2 § punkt 1 i nämnda ramavtal ska inte tolkas så att en tvillingfödelse ger rätt till ett lika stort antal föräldraledigheter som antalet födda barn. Mot bakgrund av principen om likabehandling åligger det emellertid den nationella lagstiftaren att införa ett regelverk för föräldraledighet som, utifrån den situation som är för handen i den aktuella medlemsstaten, garanterar att tvillingföräldrar behandlas på ett sätt som tar vederbörlig hänsyn till deras särskilda behov. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva

huruvida den nationella lagstiftningen uppfyller dessa krav och, i förekommande fall och i den utsträckning det är möjligt, tolka dessa nationella bestämmelser i överensstämmelse med unionsrätten.

(¹) EUT C 148, 5.6.2010.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 7
juli 2010 — Georg Neidel mot Stadt Frankfurt am Main**

(Mål C-337/10)

(2010/C 301/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Georg Neidel

Motpart: Stadt Frankfurt am Main

Tolkningsfrågor

1. Gäller artikel 7 i direktiv 2003/88/EG även anställningsförhållanden för tjänstemän?
2. Omfattar artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG även rätten till årlig semester, respektive semesterledighet, i den mån det i nationell rätt föreskrivs en sådan rätt som överstiger fyra veckor?
3. Omfattar artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG även en sådan rätt till ledighet utöver rätten till årlig semester, respektive semesterledighet, som enligt nationell rätt på grund av oregebunden fördelning av arbetstid beviljas som kompensation för helgdagar?
4. Kan en rätt till ersättning för årlig semester, respektive semesterledighet, för en pensionerad tjänsteman baseras direkt på artikel 7.2 i direktiv 2003/88/EG när vederbörande på grund av sjukdom inte har tjänstgjort och därför inte har kunnat utnyttja sin semester i form av tjänstledighet?

5. Kan den förtida förlust av rätten till semester som föreskrivs i nationell rätt åtminstone delvis utgöra hinder mot en sådan rätt till ersättning?

6. Omfattar en sådan rätt till ersättning enligt artikel 7.2 i direktiv 2003/88/EG enbart den i artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG föreskrivna minimisemester på fyra veckor, eller omfattar rätten till ersättning dessutom ytterligare rätt till semester enligt nationell rätt? Omfattar denna utökade rätt till semester även en rätt till ledighet som enbart följer på grund av en särskild uppdelning av arbetstiden?

**Talan väckt den 20 juli 2010 — Europeiska kommissionen
mot Republiken Polen**

(Mål C-362/10)

(2010/C 301/06)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. La Pergola och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva artiklarna 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 och 11 i direktivet, och

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt kommissionen har Republiken Polen än i dag inte vidtagit de nationella åtgärder som är nödvändiga för att korrekt införliva direktiv 2003/98 med den nationella rätten. Lag av den 6 september 2001 om tillgång till offentlig information (*ustawa o dostępie do informacji publicznej*), som meddelats kommissionen, avser inte vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn, eftersom den inte innehåller någon definition av själva begreppet vidareutnyttjande. Redan av denna anledning kan de rättigheter och skyldigheter som följer av denna lag inte anses utgöra ett korrekt införlivande av direktiv 2003/98.

(¹) EUT L 345, s. 90.

Talan väckt den 8 juli 2010 — Republiken Ungern mot Republiken Slovakien

(Mål C-364/10)

(2010/C 301/07)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Republiken Ungern (ombud: M. Fehér och E. Orgován)

Svarande: Republiken Slovakien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG (¹) av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (nedan kallat direktiv 2004/38) och artikel 18.1 FEUF genom att den 21 augusti 2009 inte tillåta Republiken Ungerns president László Sólyom att resa in i landet enligt direktiv 2004/38,
- vidare fastställa att Republikens Slovakiens ståndpunkt — vilken bibehållits även då talan väcktes — nämligen att denna medlemsstat enligt direktiv 2004/38 har rätt att vägra en företrädare för Republiken Ungern, nämligen dess presi-

dent, inresa i landet och som därmed innebär att ett sådant åsidosättande kan ske ånyo, strider mot unionsrätten, särskilt artikel 3.2 FEU och artikel 21.1 FEUF,

- fastställa att Republiken Slovakien har gjort sig skyldig till en felaktig tillämpning av unionsrätten när de nationella myndigheterna inte tillåtit Republiken Ungerns president László Sólyom att resa in i landet med stöd av direktiv 2004/38,
- fastställa, för det fall domstolen skulle finna, i motsats till Republiken Ungerns ståndpunkt som utgör grunden för yrkandena, att en regel enligt internationell rätt kan begränsa den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2004/38 — vilket Republiken Ungern bestrider — en sådan begränsnings räckvidd och tillämpningsområde,
- förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den 21 augusti 2009 meddelade Republiken Slovakiens utrikesminister muntligen Republiken Ungerns utrikesminister att de slovakiska myndigheterna, vad avser det besök som Republiken Ungerns president László Sólyom avsåg avlägga samma dag i Ungern, beslutat att inte tillåta detta besök i Republiken Slovakien.

Republiken Ungern gör gällande att Republiken Slovakien genom att inte tillåta presidenten, László Sólyom, att resa in i landet har åsidosatt artikel 18 FEUF samt direktiv 2004/38. Enligt Republiken Ungern utgör inte president László Sólyoms personliga beteende, i allmänhet eller i samband med besöket ifråga, ett verkligt, faktiskt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse, som kunde utgöra grund för restriktiva åtgärder. Den ungerska regeringen gör gällande att även om en sådan grund för en restriktiv åtgärd skulle ha förelegat, vilket bestrids, är åtgärden i det aktuella fallet att inte tillåta presidentens inresa inte förenlig med proportionalitetsprincipen och den går utöver det eftersträvade målet, ett mål som enkelt kunde ha nåtts med mindre restriktiva åtgärder.

Republiken Slovakien har inte heller iakttagit handläggningsreglerna i direktiv 2004/38 eftersom beslutet att inte medge presidenten inresa inte grundades på ett beslut i enlighet med direktivet och inte delgavs honom. Det muntliga meddelandet om beslutet att inte medge inresa saknade tillräcklig motivering och angav inte hur eller inom vilken tid beslutet kunde överklagas.

Enligt den ungerska regeringen finns det fara för att åsidosättandet kommer att upprepas av Republiken Slovakien eftersom denna medlemsstat vidhåller att beslutet att inte tillåta presidenten László Sólyom att resa in i landet var riktigt.

Den ungerska regeringen gör vidare gällande att inte enbart de slovakiska myndigheternas rättstillämpning utgjorde ett åsidosättande av direktiv 2004/38 utan att även själva åberopandet av direktivet var rättsstridigt eftersom de slovakiska myndigheterna inte eftersträvade målet med direktivet utan åberopade direktivet i rent politiska syften. På grundval av uttalanden från den slovakiska regeringen är det möjligt att dra slutsatsen att vägran att medge president László Sólyom inresa i landet inte motiverades av hänsyn till allmän ordning och allmän säkerhet vilket föreskrivs i unionsrätten, särskilt direktiv 2004/38, utan av enbart politiska skäl, särskilt utrikespolitiska sådana.

Enligt den ungerska regeringen har Europeiska kommissionen under förfarandet felaktigt påstått att det är bestämmelserna i nationell rätt och inte unionsrätten som är tillämplig på statschefers officiella besök i medlemsstaterna. Enligt den ungerska regeringen är direktiv 2004/38 tillämpligt på alla personkretsar och alla besök, vare sig officiella eller privata. Enligt direktivet tillerkänns alla medborgare rätt till inresa och uppehåll i en annan medlemsstat, en rätt som har sin grund i primärrätten. I direktiv 2004/38 anges på ett allmänt och uttömmande sätt i vilka fall det är möjligt att begränsa unionsmedborgares rörelsefrihet. Enligt direktivet undantas inte statschefer eller andra kategorier av medborgare från huvudregelns tillämpningsområde. Skulle rådet och Europaparlamentet ha velat att friheten att röra sig skulle underordnas en regel i internationell rätt, däribland internationell sedvanerätt, skulle de ha föreskrivit detta när direktivet antogs.

Den ungerska regeringen gör gällande att det inte finns någon regel i kodifierad internationell rätt eller sedvanerätt, som är tillämplig i förevarande fall. Även om en sådan regel skulle finnas har medlemsstaterna vid anslutningen till unionen överlåtit befogenheten att lagstifta om fri rörlighet för personer till unionen och medgett att den befogenhet som medlemsstaterna har på detta område ska utövas i enlighet med unionsrätten. För det fall det när det gäller en unionsmedborgares rätt till inresa i en annan medlemsstat skulle finnas en regel i internationell rätt som inskränker den personkrets som omfattas av tillämpningsrådet för direktiv 2004/38, är det nödvändigt att domstolen klart fastställer räckvidden av en sådan begränsning mot bakgrund av att direktiv 2004/38 inte innehåller några undantag eller avvikelser i detta avseende.

(¹) EUT L 158, s. 77

Talan väckt den 29 juli 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-379/10)

(2010/C 301/08)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Pignataro och M. Nolin)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt den allmänna principen om medlemsstaternas ansvar för överträdelse av unionsrätten av en av medlemsstatens domstolar som dömer i sista instans, vilken princip slagits fast av Europeiska unionens domstol i dess praxis, genom att allt ansvar för den italienska staten för skada som har vållats enskilda genom en sådan överträdelse av unionsrätten som kan tillskrivas en domstol som dömer i sista instans generellt är uteslutet när överträdelsen är hänförlig till en tolkning av rättsregler eller en bedömning av faktiska omständigheter eller bevisvärdering och sådant ansvar enligt i artikel 2.1 och 2.2 i den italienska lagen nr 117 av den 13 april 1988 begränsas till enbart fall där domstolen vållat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt lag nr 117 av den 13 april 1988 om ersättning för skada som uppstått vid utövandet av dömande verksamhet och domstolars civilrättsliga ansvar är allt ansvar för den italienska staten för skada som har vållats enskilda genom en sådan överträdelse av unionsrätten som kan tillskrivas en domstol som dömer i sista instans generellt uteslutet när överträdelsen är hänförlig till en tolkning av rättsregler eller en bedömning av faktiska omständigheter eller bevisvärdering. Sådant ansvar är vidare begränsat till enbart fall där skadan vållats uppsåtligen eller av grov vårdslöshet.

I domen i mål C-173/03 (¹), Traghetti, slog domstolen fast följande:

"Gemensksprätten utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken en medlemsstats ansvar för skada som har vållats enskilda genom en sådan överträdelse av gemensksprätten som kan tillskrivas en domstol som dömer i sista instans generellt är uteslutet när överträdelsen är hänförlig till en tolkning av rättsregler eller en bedömning av faktiska omständigheter eller bevisvärdering.

Gemensksprätten utgör även hinder för nationell lagstiftning enligt vilken ovannämnda ansvar är begränsat till enbart fall där domstolen vållat skadan uppsåtligt eller av grov vårdslöshet, om denna begränsning innebär att den berörda medlemsstaten inte är ansvarig i fall där domstolen på ett uppenbart sätt har åsidosatt gällande rätt i den mening som avses i punkterna 53–56 i domen av den 30 september 2003 i mål C-224/01, Köbler."

Domstolen slog således fast att lag 117 är oförenlig med domstolens praxis. Denna praxis förblir gällande och tillämplig. Lagen är således fortfarande oförenlig med domstolens praxis.

(¹) REG 2006, s. I-5177

Överklagande ingett den 2 augusti 2010 av Félix Muñoz Arraiza av den dom som Europeiska unionens tribunal (femte avdelningen) meddelade den 9 juni 2010 i mål T-138/09, Félix Muñoz Arraiza mot harmoniseringsbyrån och Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

(Mål C-388/10 P)

(2010/C 301/09)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Félix Muñoz Arraiza (ombud: J. Grimau Moñoz och J. Villamor Muguerza, abogados)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 9 juni 2010 i mål T-138/09, eftersom tribunalen

ansåg att de motstående varumärkena är helt förenliga med ansökan om registrering som gemenskspravarumärke av varumärke nr 4.121.621, "Riojavina",

— slå fast att klaganden ska ersättas för sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

A. Den första grunden för överklagandet avser åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (¹) om gemenskspravarumärken (nedan kallad förordning nr 207/2009). Denna grund är uppdelad i två delgrunder:

— Tribunalen har missuppfattat de faktiska omständigheterna och missuppfattat den förteckning över varor och tjänster som verkligen avses i varumärkesansökan. Vidare strider domen mot domstolens dom av den 29 september 1998 i mål C-39/97 (²), *Bulletinen för gemenskspravarumärken* 12/98, s. 1419, punkt 23, jämförd med domstolens dom av den 9 december 1981 i mål 193/80 och av den 15 oktober 1985 i mål 281/83.

Vad gäller denna delgrund anför klaganden att tribunalen har gjort en begränsning av den förteckning över varor som verkligen avses i varumärkesansökan så att den allmänna kategorin "vinäger" begränsats till "vinvinäger", varvid två argument utgjorde *ratio decidendi*: för det första beaktade tribunalen en legal, indirekt, hänvisande och nationell definition av begreppet vinäger, nämligen den i första tilläggsbestämmelsen i den spanska lagen 24/2003 de la Viña y el Vino, på bekostnad av den legala, direkta och gemenskspråtsbaserade definition som slagits fast av domstolen i dom av den 9 december 1981 i mål 193/80 och i dom av den 15 oktober 1985 i mål 281/83. I nämnda domar fastställs det klart att begreppet vinäger i gemenskspråtsrätten enbart utgör ett generiskt begrepp som inte på något sätt visar på ett ursprung i vin. Det andra argument som tribunalen använde för att jämställa vinäger och vinvinäger var att vinproducenter ofta tillverkar vinvinäger, vilket är ett cirkelresonemang, eftersom ett sådant påstående i sin tur också är grundat på att kategorin vinäger är att jämställa med vinvinäger. I domarna 193/80 och 281/83 satte domstolen dessutom vinägers generiska karaktär i förhållande till det relevanta området vid den jämförelse som vidtogs i syfte att bedöma risken för förväxling. Tribunalen förvanskade däremot det relevanta området genom att hävda att den vinäger som konsumeras och tillverkas mest "i världen" är vinvinäger, medan det relevanta området är det som utgörs av Europeiska unionen.

— Tribunalen iakttog inte de processrättsliga regler om bevisprövning och bevisbörda som följer av domstolens dom av den 14 september 1999 i mål C-375/97 (³) och av den 4 maj 1999 i de förenade målen C-108/97 och C-109/97 (⁴).

Klaganden anger på denna punkt att tribunalen gjorde jämförelsen av kännetecknen med utgångspunkt från att varumärket Rioja är känt och har hög särskiljningsförmåga, vilket inte styrktes under förfarandet.

- B. Den andra grunden avser åsidosättande, per analogi, av artikel 43 i förordning nr 40/94⁽⁵⁾, nu artikel 42 i förordning nr 207/2009.

Klaganden anser att tribunalen gjorde en avgränsning av den förteckning över varor och tjänster som verkligen omfattas på grund av förklaringen om framtida bruk, vilket bara är möjligt vad gäller varumärken som har varit registrerade i 5 år och först efter att det på begäran av det angripna varumärkets innehavare har lagts fram bevis för bruk av varumärket enligt artikel 42.2 i förordning nr 207/2009.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ REG 1998, s. I-5507.

⁽³⁾ REG 1999, s. I-5421.

⁽⁴⁾ REG 1999, s. I-2779.

⁽⁵⁾ EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3.

Talan väckt den 4 augusti 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-397/10)

(2010/C 301/10)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-P. Keppenne och I.V. Rogalski)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 FEUF genom att införa följande skyldigheter för personaluthyrningsfirmor: krav på att företagets verksamhetsföremål endast får avse arbetsförmedling (inom regionen Bruxelles-Capital), krav på en särskild juridisk form (inom regionen Bruxelles-Capital) och krav på att det egna kapitalet ska uppgå till minst 30 987 euro (inom den flamländska regionen), och

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen åberopar tre grunder till stöd för sin talan avseende åsidosättande av artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Genom den första grunden gör sökanden gällande att kravet på att ett företag endast får ha arbetsförmedling som verksamhetsföremål utgör ett betydande hinder för företag som är etablerade i andra medlemsstater och som där har rätt att utöva även andra typer av verksamhet. Denna regel tvingar nämligen företagen att ändra sin bolagsordning för att kunna tillhandahålla tjänster, även tillfälligt, i regionen Bruxelles-Capital.

Som andra grund gör kommissionen gällande att kravet på att ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat ska ha en särskild form eller juridisk ställning utgör en betydande begränsning av friheten att tillhandahålla tjänster. Syftet att skydda arbetstagare, som svaranden har hänvisat till som motivering, skulle kunna uppnås medelst mindre inskränkande åtgärder, till exempel genom att införa en skyldighet för företagen att visa att de har ett lämpligt försäkringskydd.

Sökanden riktar genom den tredje grunden kritik mot det krav på eget kapital uppgående till minst 30 987 euro som har införts av den flamländska regionen. Ett sådant krav medför nämligen att vissa företag som är etablerade i andra medlemsstater kan tvingas göra ändringar av det egna kapitalet för att tillhandahålla tjänster i Belgien även tillfälligt. Det finns mindre ingripande medel för att uppnå det syfte att skydda arbetstagare som eftersträvas av svaranden, som exempelvis en borgensförbindelse eller ingående av ett försäkringsavtal.

Överklagande ingett den 6 augusti 2010 av Mediaset SpA av den dom som tribunalen meddelade den 15 juni 2010 i mål T-177/07, Mediaset SpA mot Europeiska kommissionen, med stöd av Sky Italia Srl

(Mål C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mediaset SpA (ombud: K. Adamantopoulos, dikigoros, och G. Rossi, avvocato)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Sky Italia Srl

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som meddelades av tribunalen i mål T-177/07 den 15 juni 2010,

- slutligt ogiltigförklara det beslut av Europeiska kommissionen som anfäktades i första instans, i andra hand: återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta Europeiska kommissionen och Sky Italia att ersätta rättegångskostnaderna i första instans.

Grunder och huvudargument

1. Klaganden gör gällande att tribunalen har begått två rättsliga fel genom att den inte har godtagit klagandens hänvisningar till tillämpningsområdet för artikel 4.1 i italiensk lag nr 350/2003 såväl som klagandens grund om skillnaden mellan begreppen i) selektiv karaktär enligt artikel 107.1 FEUF och ii) särbehandling, som skiljer sig från teknikneutralitet. Som följd av detta har tribunalen begått det uppenbara rättsliga felet att beteckna den italienska lagen som icke teknikneutral.
2. Tribunalen begick ett rättsligt fel vid tillämpningen av artikel 107.1 FEUF genom att anta att eftersom den italienska lagen inte var teknikneutral gav detta nödvändigtvis klaganden en selektiv ekonomisk fördel. Dessutom begick tribunalen ett rättsligt fel genom att fastslå att Europeiska kommissionen hade rätt att bedöma att Mediaset hade en ekonomisk fördel när tribunalen (liksom kommissionen) inte juridiskt har karakteriserat ett abstrakt, men endast förmodat, större antal tittare och en abstrakt marknadsexpansion till låga kostnader som en särskild ekonomisk fördel för Mediaset. Tribunalen har även lämnat en ofullständig motivering vilket strider mot artikel 36 i stadgan och uppenbart lämnat en felaktig redogörelse för de faktiska omständigheterna och dessutom begått ett rättsligt fel genom att utgå från en felaktig och förvanskad tolkning av det angripna beslutet i punkterna 62-68 och 74-79 i domen. Tribunalen har hur som helst begått ett rättsligt fel genom att ersätta den tolkning som framgår av det angripna beslutet med sin egen tolkning beträffande de fördelar som Mediaset påstås ha haft och genom att tolka anförda bevis på ett sätt som inte är förenligt med ordalydelse och bedömning i punkterna 82-95 i det angripna beslutet och genom att lämna en felaktig redogörelse för bevisen. Tribunalen har även gjort sig skyldig till ett rättsligt fel beträffande begreppet indirekta stöd-mottagare och dess tillämpning och juridiska kvalificering i detta mål.
3. Tribunalen har dessutom begått ett rättsligt fel genom att helt ha underlåtit att bedöma de särskilda grunder som framgår av punkterna 93-86 och 121-129 i ansökan när den bedömde om den italienska lagen var förenlig med artikel 107.3 c FEUF. Tribunalen har inte lämnat en tillfredsställande motivering i denna fråga. Tribunalen begick des-

sutom ett rättsligt fel när den tillämpade artikel 107.3 c FEUF, eftersom den förklarade att den italienska lagen var oförenlig med den gemensamma marknaden som följd av och endast på grund av att principen om teknikneutralitet inte hade respekterats. Denna situation påstods ha uppstått genom att satellitdekodrar uteslöts, vilket inte är fallet, och genom att tribunalen godtog att kommissionen inte hade gjort en rättslig bedömning av åtgärdens snedvridande effekter på marknaden för betal-tv genom ett juridiskt, ekonomiskt och avvägningstest som beaktade a) de särskilda konkurrensförvridningarna på marknaden för betal-tv och b) den större effektiviteten av den ekonomiska fördelen. Den ekonomiska fördelen antogs bara föreligga och ansågs vara oförenlig med den gemensamma marknaden, eftersom den påstods inte vara teknikneutral. Tribunalen begick ytterligare ett rättsligt fel och lämnade en felaktig motivering när den inte godtog den tredje grunden. Tribunalen gjorde sig inte bara skyldig till en felaktig redogörelse och feltolkning av grunden och argumenten för att det angripna beslutet var motsägelsefullt motiverat, men den underlät även att pröva argumenten och avvisade dem därför som felaktiga.

4. Tribunalen begick slutligen ett rättsligt fel genom att tillämpa artikel 14 i förordning nr 659/1999⁽¹⁾, genom att inte beakta att bristerna beträffande den ekonomiska fördelen som klaganden påstås ha haft i det angripna beslutet i praktiken omöjliggör att det riktas krav på återbetalning av det statliga stödet. Detta skulle strida mot rättsäkerhetsprincipen. Det angripna beslutet innehåller inte någon transparent lösning och saknar en tillförlitlig ordning för återbetalning. Tribunalen feltolkade också klagandens grunder i detta avseende och gjorde sig skyldig till ett rättsligt fel genom att anse att det var möjligt att den tidigare situationen kunde återupprättas genom det angripna beslutet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Förenade kungariket) den 18 augusti 2010 — Deo Antoine Homawoo mot GMF Assurances SA

(Mål C-412/10)

(2010/C 301/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Deo Antoine Homawoo

Svarande: GMF Assurances SA

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 31 och 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II), ⁽¹⁾ i förening med artikel 297 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkas så, att en nationell domstol är skyldig att tillämpa Rom II, i synnerhet artikel 15 c i förordningen, i ett fall där den skadevållande händelsen inträffade den 29 augusti 2007?
2. Påverkas svaret på den första frågan av någon av följande omständigheter:
  - i) den rättegång i vilken det har begärts ersättning för skada inleddes den 8 januari 2009,
  - ii) den nationella domstolen hade, före den 11 januari 2009, inte fastställt den tillämpliga lagen?

⁽¹⁾ EUT L 199, s. 40.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 19 augusti 2010 — Société Veleclair mot Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(Mål C-414/10)

(2010/C 301/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société Veleclair

Motpart: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

Tolkningsfrågor

1. Får en medlemsstat enligt artikel 17.2 b i sjätte direktivet ⁽¹⁾ föreskriva att den skattskyldige får göra avdrag för mervär-

desskatt på import under förutsättning att han har betalat skatten, när, som i Frankrike, den som är skattskyldig för mervärdesskatt på import och den som har motsvarande avdragsrätt är samma person?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 20 augusti 2010 — Galina Meister mot Speech Design Carrier Systems GmbH

(Mål C-415/10)

(2010/C 301/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Galina Meister

Svarande: Speech Design Carrier Systems GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 19.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) ⁽¹⁾, artikel 8.1 i rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ⁽²⁾ och artikel 10.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ⁽³⁾ tolkas så, att en arbetstagare som visar att hon uppfyller kraven för en utlyst tjänst och som inte har beaktats ska ges rätt till upplysningar från arbetsgivaren om huruvida denne har anställt en annan sökande och, om så är fallet, på vilka grunder denna tillsättning har skett?

2. För det fallet att den första frågan besvaras jakande:

Utgör det faktum att arbetsgivaren inte lämnar de upplysningar som har begärts fakta som ger anledning att anta att det har förekommit sådan diskriminering som har gjorts gällande av arbetstagaren?

⁽¹⁾ EUT L 204, s. 23

⁽²⁾ EGT L 180, s. 22

⁽³⁾ EGT L 303, s. 16

Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republiken Slovakien) den 23 augusti 2010 — Jozef Križan m.fl. mot Slovenská inšpekcia životného prostredia (slovakiska miljöinspektionen)

(Mål C-416/10)

(2010/C 301/15)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republiken Slovakien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš och mesto Pezinok (Pezinok kommun)

Motpart: Slovenská inšpekcia životného prostredia (slovakiska miljöinspektionen)

Tolkningsfrågor

1. Innebär unionsrätten (särskilt artikel 267 FEUF) en skyldighet eller en rättighet för en högsta domstol i en medlemsstat att på eget initiativ begära förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol även i fall där situationen i det nationella målet är följande: Författningsdomstolen har upphävt en dom av högsta domstolen, som huvudsakligen grundas på tillämpningen av unionsrätten på miljöskyddsområdet, och ålagt högsta domstolen att följa författningsdomstolens bedömning att en del av rättegången innebär ett

åsidosättande av i författningen stadgade rättigheter, såväl processuella som materiella, utan att författningsdomstolen tagit hänsyn till de unionsrättsliga aspekterna i målet. Uttryckt på ett annat sätt: När författningsdomstolen som högsta rättsinstans i det föreliggande fallet inte delar uppfattningen att det ska begäras ett förhandsavgörande från EU-domstolen och preliminärt har utslutit att rätten till en god miljö och skyddet härför är tillämpligt i målet.

2. Är det möjligt att uppnå det grundläggande syftet avseende ett samordnat förebyggande – som särskilt föreskrivs i skäl 8, 9 och 23 i ingressen till rådets direktiv 96/61/EG ⁽¹⁾ om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar och i artiklarna 1 och 15 i direktivet samt generellt i unionsrätten på miljöområdet – eller förebyggande och bekämpning av föroreningar även med hjälp av allmänhetens deltagande i förverkligandet av en hög skyddsnivå för miljön som helhet, genom ett förfarande enligt vilket den berörda allmänheten inte vid tiden för inledandet av ett förfarande för samordnat förebyggande har direkt tillgång till alla relevanta handlingar (artikel 6 jämförd med artikel 15 i direktiv 96/61/EG), däribland särskilt beslutet om var en avfallsdeponi ska anläggas, och där sökanden senare under det inledande förfarandet bifogar den handling som saknas på villkoret att den inte lämnas ut till övriga parter i förfarandet, eftersom det är fråga om material som omfattas av skyddet för affärshemligheter? Uttryckt på ett annat sätt: Kan det med fog antas att beslutet om var anläggningen ska uppföras (och särskilt skälen härför) i väsentlig utsträckning har betydelse för formuleringen av argument, synpunkter och andra yttranden?

3. Uppfylls målen med rådets direktiv 85/337/EEG ⁽²⁾ om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, särskilt med beaktande av unionsrätten på miljöområdet, och i synnerhet kravet i artikel 2 i direktivet att projekt ska bli föremål för en bedömning av deras miljöpåverkan innan tillstånd meddelas, i en situation där den bedömning som miljöministeriet ursprungligen gjorde efter att ha genomfört ett förfarande för miljökonsekvensbedömning förlängs flera år senare genom ett beslut utan att ett nytt förfarande för miljökonsekvensbedömning genomförts? Uttryckt på ett annat sätt: Kan det antas att ett beslut som har fattats i enlighet med rådets direktiv 85/337/EEG har obegränsad giltighet?

4. Omfattar det generella kravet, som föreskrivs i direktiv 96/61/EG (särskilt i ingressen och i artiklarna 1 och 15a), enligt vilket varje medlemsstat ska säkerställa förebyggande och bekämpning av föroreningar även genom att ge den berörda allmänheten möjlighet att i rimlig tid använda sig av ett rättvist och opartiskt administrativt rättsmedel samt få till stånd en domstolsprövning, jämfört med artikel 10a i direktiv 85/337/EEG och artiklarna 6 och 9.2 och 9.4 i Århuskonventionen, även att allmänheten har möjlighet att hos administrativ myndighet eller domstol begära interimistiska åtgärder i enlighet med nationell rätt (exempelvis ett

beslut om inhibition av ett samordnat beslut) som gör det möjligt att interimistiskt, det vill säga fram till dess att saken slutligt avgörs, avbryta uppförandet av den planerade anläggningen?

5. Är det möjligt att ett domstolsavgörande, som innebär att kravet i direktiv 96/61/EG eller i direktiv 85/337/EEG eller i artikel 9.2 och 9.4 i Århuskonventionen uppfylls — det vill säga som innebär en tillämpning av den i dessa föreskrivna rätten för allmänheten till ett rättvist domstolsskydd i enlighet med artikel 191.1 och 191.2 FEUF avseende Europeiska unionens miljöpolitik —, samtidigt kan innebära en otillåten kränkning av äganderätten, såsom den bland annat säkerställs i artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, för en person som ska driva en anläggning, till exempel genom att sökandens samordnade och slutliga tillstånd att driva en ny anläggning upphävs i domstolsförfarandet?

(¹) EGT L 257, s. 26.

(²) EGT L 175, s. 40.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bayerischer Verwaltungsgerichtshof den 23 augusti 2010 — Wolfgang Hoffmann mot Freistaat Bayern

(Mål C-419/10)

(2010/C 301/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Wolfgang Hoffmann

Motpart: Freistaat Bayern

Tolkningsfråga

Ska artikel 2.1 och artikel 11.4 andra meningen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (¹) tolkas så, att en medlemsstat ska vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som en annan medlemsstat utfärdat till en person utom en spärrtid som gällt för denne, om körkortet har återkallats på den förstnämnda medlemsstatens territorium och nämnda person har sin permanenta bosättningsort i den utfärdande medlemsstaten?

(¹) EUT L 403, s. 18.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 27 augusti 2010 — Georgetown University, University of Rochester och Loyola University of Chicago mot Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Mål C-422/10)

(2010/C 301/17)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Georgetown University, University of Rochester och Loyola University of Chicago

Motpart: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Tolkningsfrågor

1. Får tilläggskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggskydd för läkemedel, och särskilt enligt artikel 3 b i denna, beviljas för en aktiv ingrediens eller en kombination av aktiva ingredienser

- a) när ett gällande grundpatent skyddar den aktiva ingrediensen eller kombinationen av aktiva ingredienser i den mening som avses i artikel 3 a i nämnda förordning, och

- b) när ett läkemedel som innehåller den aktiva ingrediensen eller kombinationen av aktiva ingredienser tillsammans med en eller flera andra aktiva ingredienser är föremål för ett giltigt godkännande som beviljats i enlighet med direktiv 2001/83/EG (¹) eller 2001/82/EG (²) och som är det första godkännandet för försäljning genom vilket den aktiva ingrediensen eller kombinationen av aktiva ingredienser saluförs?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Bundesverwaltungsgericht den 31 augusti 2010 —
Tomasz Ziolkowski mot Das Land Berlin**

(Mål C-424/10)

(2010/C 301/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tomasz Ziolkowski

Motpart: Das Land Berlin

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 16.1 i direktiv 2004/38/EG ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att en unionsmedborgare, som sedan mer än fem år enbart på grundval av nationell rätt uppehåller sig lagligt i en medlemsstat men som under denna tid inte har uppfyllt villkoren i artikel 7 i direktiv 2004/38/EG, ska ha permanent uppehållsrätt i denna medlemsstat?
2. Ska den tid under vilken unionsmedborgaren vistas i den mottagande medlemsstaten före hans ursprungsstats anslutning till Europeiska unionen räknas med i den lagliga vistelse som avses i artikel 16.1 i direktiv 2004/38/EG?

⁽¹⁾ EUT L 158, s. 77.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Bundesverwaltungsgericht den 31 augusti 2010 —
Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja och Marlon Szeja
mot Das Land Berlin**

(Mål C-425/10)

(2010/C 301/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja och Marlon Szeja

Motpart: Das Land Berlin

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 16.1 i direktiv 2004/38/EG ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att en unionsmedborgare, som sedan mer än fem år enbart på grundval av nationell rätt uppehåller sig lagligt i en medlemsstat men som under denna tid inte har uppfyllt villkoren i artikel 7 i direktiv 2004/38/EG, ska ha permanent uppehållsrätt i denna medlemsstat?
2. Ska den tid under vilken unionsmedborgaren vistas i den mottagande medlemsstaten före hans ursprungsstats anslutning till Europeiska unionen räknas med i den lagliga vistelse som avses i artikel 16.1 i direktiv 2004/38/EG?

⁽¹⁾ EUT L 158, s. 77.

**Överklagande ingett den 2 september 2010 av X
Technologie Swiss GmbH av den dom som tribunalen
(andra avdelningen) meddelade den 15 juni 2010 i mål
T-547/08, X Technologie Swiss GmbH mot Byrån för
harmonisering inom den inre marknaden (varumärken,
mönster och modeller)**

(Mål C-429/10 P)

(2010/C 301/20)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: X Technologie Swiss GmbH (ombud: advokaterna A. Herbertz och R. Jung)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara dels den dom som tribunalen meddelade den 16 juni 2010 i mål T-547/08, dels det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 6 oktober 2008 (ärende R 846/2008-4), och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande riktar sig mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 6 oktober 2008 om avslag på klagandens ansökan om registrering av ett positionsmärke bestående av en orange färgning av spetsen på en strumpa.

Klaganden har gjort gällande att tribunalen på ett irrelevant och rättsligt felaktigt sätt har tolkat det absoluta registreringshindret för varumärken som saknar särskiljningsförmåga, i enlighet med artikel 7.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken. Enligt klaganden har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i den överklagade domen föreskrev strängare villkor vad gäller särskiljningsförmågan.

Klaganden anser att det vid prövningen av särskiljningsförmågan inte enbart är varumärkets egenskaper var för sig som är avgörande utan också det ifrågavarande sökta varumärkets helhetsintryck. Detta innebär att särskiljningsförmågan hos det sökta varumärket ska prövas i förhållande dels till varumärkets olika beståndsdelar såsom formen, situationen eller färgen, dels till — vilket tribunalen inte har gjort — det helhetsintryck som varumärket ger. I samband med en sådan prövning ska det beaktas att det, i princip, är tillräckligt med en viss grad av särskiljningsförmåga för att ett varumärke ska kunna registreras.

Klaganden har gjort gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att överdriva kraven på särskiljningsförmåga hos det sökta varumärket när den hänvisade till rättspraxis avseende tredimensionella varumärken som kännetecknas av själva varan, och bildmärken som består av en tvådimensionell återgivning av varan. Denna rättspraxis är inte tillämplig på det sökta varumärket, eftersom klagandens varumärke inte är ett tredimensionellt varumärke och eftersom det inte heller uppvisar några andra användbara likheter med de varumärken som åsyftas i den åberopade rättspraxisen. Till skillnad från de varumärken som åsyftas i den åberopade rättspraxisen avser klagandens varumärke endast en liten del av den ifrågavarande varan. Enligt klaganden kan man inte jämföra ett kännetecken som är exakt avgränsat och färgmässigt definierat och som i förhållande till den ifrågavarande varan är litet, med ett varumärke som helt och hållet kännetecknas av själva varan.

Klaganden har även gjort gällande att tribunalens beslut innebär felaktig rättstillämpning, också för det fall att rättspraxisen avseende tredimensionella varumärken skulle vara tillämplig på det ifrågavarande varumärket. Klaganden anser nämligen att hans varumärke uppfyller kraven i rättspraxis, på tredimensionella varumärken. Varumärket skiljer sig väsentligt från vad som är normen och den branschtypiska användningen och det uppfyller syftet att visa sitt ursprung. Klaganden kan inte förstå tribunalens resonemang kring frågan hur uppmärksam omsättningskretsen är. Konsumenten är nämligen särskilt uppmärksam och märkesmedveten just i samband med varor som inte kan provas före köp. Tribunalen har inte heller tillräckligt nog prövat klagandens argument avseende den omständigheten att det sökta varumärket uppvisar en precis definierad färgton. I den mån som tribunalen anser det vara vanligt att varumärken placeras på sportstrumpor, är det svårt att förstå varför en färgning som alltid återfinns på samma plats och som alltid går i samma färgton inte kan utgöra ett sådant varumärke som kan registreras.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 2 september 2010 — Hristo Aleksandrov Gaydarov mot Direktor na Glavna direktsia "Ohranitelna politisia" pri Ministertvo na vatreshnite raboti

(Mål C-430/10)

(2010/C 301/21)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hristo Aleksandrov Gaydarov

Motpart: Direktor na Glavna direktsia "Ohranitelna politisia" pri Ministertvo na vatreshnite raboti

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 27.1 och 27.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG under de omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen tolkas så, att den är tillämplig när en medborgare i en medlemsstat förbjuds att lämna sin egen stats territorium, eftersom vederbörande har begått narkotikarelaterade brott i ett tredjeland, i den mån det samtidigt föreligger följande omständigheter:

1.1 ovannämnda direktivsbestämmelser har inte uttryckligen införlivats för de egna medborgarna,

1.2 de grunder som den nationella lagstiftaren har angett som tillåtna skäl för att meddela en begränsning av bulgariska medborgares rätt till fri rörlighet stöds på Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna), och

1.3 tillämpningen av administrativa åtgärder sker i samband med artikel 71 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 samt med beaktande av skälen 5 och 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna)?

2. Följer det av de begränsningar och villkor som föreskrivs för utövandet av rätten till fri rörlighet samt av de [orig. s. 22]

bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, däribland artikel 71.1, 71.2 och 71.5 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet jämförd med skälen 5 och 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), under de omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen, att en nationell lagbestämmelse ska anses tillåten enligt vilken det föreskrivs att en medlemsstat kan meddela den administrativa tvångsåtgärden "neka tillåtelse att lämna landet" mot en av sina egna medborgare på grund av att vederbörande har begått ett narkotikarelaterat brott om denne har dömts av en domstol i ett tredjeland för denna gärning?

3. Ska de begränsningar och villkor som föreskrivs för unionsmedborgares utövande av rätten till fri rörlighet samt de bestämmelser som har antagits för att genomföra unionsrätten, däribland artikel 71.1, 71.2 och 71.5 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet jämförd med skälen 5 och 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), under de omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen, tolkas så, att en fällande dom som meddelats av en domstol i ett tredjeland mot en medborgare från en medlemsstat på grund av en gärning som enligt denna medlemsstats lagstiftning utgör ett grovt, uppsåttligt narkotikarelaterat brott innebär att nämnda medborgares personliga beteende, med hänsyn till allmän- och individualprevention inklusive säkerställandet av en högre grad av skydd för andra personers hälsa på grundval av försiktighetsprincipen, ska anses utgöra ett verkligt, faktiskt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse och detta under en i lag strikt definierad framtida tidsperiod, vilken inte har samband med det avtjänade straffets varaktighet, men som dock ligger inom ramen för den frist efter vilken straffet anses fullt avtjänat?

Talan väckt den 1 september 2010 — Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-431/10)

(2010/C 301/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Condou-Durande och A.-A. Gilly)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2005/85/EG⁽¹⁾ av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 1 december 2007. Fristen för införlivande av artikel 15 i direktivet löpte ut den 1 december 2008.

⁽¹⁾ EUT L 326, s. 13

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen den 26 augusti 2010 — Ministerie van Financiën och Openbaar Ministerie mot Aboukacem Chihabi m. fl.

(Mål C-432/10)

(2010/C 301/23)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Åklagare och övrig part: Ministerie van Financiën och Openbaar Ministerie

Tilltalade: Aboukacem Chihabi m. fl.

Tolkningsfrågor

- a) Vad gäller artikel 221 i gemenskapens tullkodex:

1. Ska artikel 221.1 och artikel 221.3 i gemenskapens tullkodex (inrättad genom rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 ..., ⁽¹⁾) i dess lydelse före ändringen genom artikel 1.17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 ... ⁽²⁾ tolkas på så sätt att ett dokument i vilket tullbeloppet meddelas, och som tullmyndigheten tillställer gäldenären, endast kan anses utgöra den under rättelse om gäldenärens tullbelopp som avses i artikel 221.1 och artikel 221.3 i tullkodexen om tullbeloppet bokförs av tullmyndigheten (det vill säga bokförs i bokföringen eller på något annat likvärdigt sätt) innan gäldenären i form av nämnda dokument får kännedom om det?
  2. Medför överträdelsen av artikel 221.1 i tullkodexen (förordning (EEG) nr 2913/92), i vilken det föreskrivs att bokföringen av en tullskuld ska föregå underrättelsen av den, att tullmyndighetens rätt till uppbörd i efterhand går förlorad, eftersom det i förevarande mål fastslagits att underrättelsen om tullskulden (den 2 juli 2004) skedde före bokföringen (andra kvartalet 2005)?
  3. Ska artikel 221.1 i tullkodexen tolkas på så sätt att en förmodad gäldenärs underrättelse om tullskuld är ogiltig om det inte kan styrkas att skulden bokfördes på förhand?
  4. Om gäldenärens underrättelse om tullskuld i den mening som avses i artikel 221.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen sker utan att tullskulden först har bokförts, ska denna underrättelse då anses vara ogiltig eller icke-existerande och medföra att tullmyndigheten inte kan kräva in tullskulden, såvida inte en ny underrättelse i efterhand utfärdas inom de föreskrivna fristerna efter det att tullskulden har bokförts?
- b) Vad gäller artikel 202 i gemenskapens tullkodex:
1. Ska artikel 202.1 a i tullkodexen tolkas på så sätt olaglig införsel till gemenskapens tullområde av tullpliktiga varor uppkommer av det enda skälet att dessa varor har angetts under fel namn i den summariska deklaration som föreskrivs i artikel 43 i tullkodexen, trots att artikel 202.1 andra stycket i tullkodexen uteslutande hänvisar till artikel 38–41 och artikel 177 andra strecksatsen i tullkodexen, och inte till artikel 43 i tullkodexen, det ansvar för att uppgifterna i deklarationen är korrekta och fullständiga som föreskrivs i artikel 199.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) endast avser tulldeklarationen och inte den summariska deklarationen, det för den person som har till uppgift att inge den summariska deklarationen är praktiskt och juridiskt omöjligt att kontrollera vilka varor containrarna innehåller?
  2. Om den första frågan besvaras jakande, ska artikel 202.3 i tullkodexen då tolkas på så sätt att en person (skeppsgäldenären), som i sin uppdragsgivares (rederiet) namn och för dennes räkning inger den summariska deklarationen, genom att uppge ett enda felaktigt namn i den summariska deklarationen ska anses som en "[person] som olagligen förde in varorna" i den mening som avses i [artikel 202.3] första strecksatsen?
  3. Om den andra frågan besvaras nekande, ska artikel 202.3 i tullkodexen då tolkas på så sätt att denna bestämmelse hindrar en nationell bestämmelse som artikel 24.2 A.W.D.A ⁽³⁾, enligt vilken en person som i en annans namn och för dennes räkning har ingett en summarisk deklaration automatiskt ska anses som gäldenär vad avser tullskulden, utan att denna person ges möjlighet att visa att han inte deltog i den olagliga införseln av varor och inte kände till eller rimligen inte hade kunnat känna till att det rörde sig om olaglig införsel?
  4. Ska artikel 5 i tullkodexen tolkas på så sätt att denna bestämmelse hindrar en nationell bestämmelse som artikel 24.2 A.W.D.A, vilken förhindrar tillämpning av direkt representation, det vill säga representation av en person som uppträder i uppdragsgivarens namn och för dennes räkning, genom att denna person automatiskt görs ansvarig för tullskulden om en summarisk deklaration innehåller ett felaktigt namn?
  5. När en summarisk deklaration inges i vilken de införda varorna anges under ett felaktigt namn, vilket medför att en tullskuld uppkommer enligt artikel 202.1 i förordning nr 2913/92 om inrättandet av en gemensam tullkodex för gemenskapen, ska den person som upprättat och undertecknat den summariska deklarationen, oavsett om detta sker som direkt eller indirekt företrädare för den person som för in varorna i gemenskapen, anses stå bakom den olagliga införseln av varorna och därigenom anses som gäldenär i den mening som avses i artikel 202.3 första strecksatsen i nämnda förordning om han före ingivandet av den summariska deklarationen enbart har förlitat sig på de uppgifter som han har fått av kaptenen på det fartyg som förde in varorna i gemenskapen, trots att det på grund av den enormt stora mängd containrar som fanns ombord på fartyget och som skulle lossa i införselhamnen i praktiken var omöjligt att kontrollera de av tullmyndigheten åberopade containrarna för att avgöra om innehållet verkligen överensstämde med de dokument som ställdes till hans förfogande och som låg till grund för upprättandet av den summariska deklarationen?

6. Ska kaptenen på fartyget och det rederi som han företräder, anses stå bakom den olagliga införseln av varorna i gemenskapen och följaktligen anses som tullskyldig i den mening som avses i artikel 202.3 första strecksatsen i förordning nr 2913/92 om inrättandet av en gemensam tullkodex för gemenskapen, om det, på grundval av de uppgifter som han ställer till sin företrädares förfogande, inges en summarisk deklaration i vilken de införda varorna anges under ett felaktigt namn, vilket medför att det enligt artikel 202.1 i nämnda förordning uppkommer en tullskuld på grund av olaglig införsel av varor till gemenskapen?
7. Om femte och/eller sjätte frågan besvaras nekande, kan de personer som avses i femte och/eller sjätte frågan under förevarande omständigheter anses som tullskyldiga i den mening som avses i artikel 202.3 andra strecksatsen i förordning nr 2913/92 om inrättandet av en gemensam tullkodex för gemenskapen?

- (¹) Förordning om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4)
- (²) Förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 311, s. 17)
- (³) Algemene Wet inzake Douane en Accijnzen (nederländska lagen om tull och punktskatter)

Överklagande ingett den 3 september 2010 av Volker Mauerhofer av det beslut som tribunalen meddelade den 29 juni 2010 i mål T-515/08, Volker Mauerhofer mot Europeiska kommissionen

(Mål C-433/10 P)

(2010/C 301/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Volker Mauerhofer (ombud: advokaten J. Schartmüller)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- slutligt avgöra ärendet och ogiltigförklara den omtvistade akten eller, i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för avgörande,
- utöva sin fulla prövningsrätt och tillerkänna klaganden 5 500 euro som ersättning för den ekonomiska skada som denne lidit till följd av kommissionens rättsstridiga handlande genom antagandet av den omtvistade akten och avsaknaden av lämpliga instruktioner till gruppchefen (expert nr 1),

- ålägga stödgruppen för ramavtalet att till ramavtalsparten utge utvärderingsformuläret avseende det projekt som är föremål för tvisten, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i såväl första instans som överklagandet.

Grunder och huvudargument

Klaganden anser att det överklagade beslutet ska ogiltigförklaras på följande grunder:

- Tribunalen har snedvridit de faktiska omständigheterna avseende den språkliga granskningen av klagandens bidrag.
- Tribunalen har gjort en otillräcklig analys av den överklagade ordern avseende den språkliga granskningen.
- Tribunalen har gjort en otillräcklig analys i frågan avseende kommissionens insats.
- Tribunalen har felaktigt utgått från att det överklagade beslutet inte påverkade klaganden i egenskap av tredje part.
- Tribunalen har felaktigt utgått från att den omtvistade akten inte innebar någon förändring av klagandens rättsliga ställning.
- Tribunalen har felaktigt utgått från att kommissionen inte antagit den omtvistade akten i utövandet av dess offentliga rättsliga maktbefogenheter.
- Tribunalen har felaktigt utgått från att kommissionen antagit den omtvistade akten inom lämplig tid och på ett lämpligt sätt.
- Kommissionen har åsidosatt klagandens intressen genom att inte respektera det föreskrivna förfarandet.
- Kommissionen har åsidosatt dels den grundläggande gemenskapsrättsliga principen om likabehandling, dels klagandens grundläggande rättigheter.
- Kommissionen har felaktigt utgått från att det varit fråga om en "icke påtaglig ändring av fördelningen av arbetsdagar mellan experterna".
- Kommissionen har åsidosatt den grundläggande gemenskapsrättsliga principen om rätt till försvar.

Talan väckt den 15 september 2010 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-445/10)

(2010/C 301/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Egerer och A. Alcovar San Pedro)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 14 maj 2009.

⁽¹⁾ EUT L 108, s. 1

Överklagande ingett den 15 september 2010 av Grain Millers, Inc. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 9 juli 2010 i mål T-430/08, Grain Millers, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Grain Millers GmbH & Co. KG

(Mål C-447/10 P)

(2010/C 301/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Grain Millers, Inc. (ombud: advokaterna L.-E. Ström och K. Martinsson)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Grain Millers GmbH & Co. KG

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal (sjunde avdelningen) meddelade den 9 juli 2010 i mål T-430/08, genom vilken tribunalen fastställde det beslut som harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd fattade den 23 juli 2008 (ärendet R 478/2007-2) om ett invändningsförfarande mellan Grain Millers GmbH & Co. KG och Grain Millers, Inc., samt förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen och förplikta svarandena att ersätta kostnaderna för förfarandena vid överklagandenämnden och invändningsenheten.

Grunder och huvudargument

Målet rör frågan huruvida Grain Millers GmbH & KG har anfört tillräcklig bevisning angående bruk av kännetecknet GRAIN MILLERS för att villkoren i artikel 8.4 i förordningen ⁽¹⁾ ska vara uppfyllda, i så fall innebärande att nämnda kännetecken utgör hinder för registrering av klagandens varumärkesansökan nr 3650256 GRAIN MILLERS.

Tribunalen har tidigare, i dom av den 24 mars 2009 i de förenade målen T-318/06–T-321/06, Alberto Jorge Moreira da Fonseca mot harmoniseringsbyrån — General Optica, punkterna 33–35, uttalat sig om tolkningen av syftet med villkoret ”användas i mer än bara lokal omfattning” i artikel 8.4 i förordningen, nämligen att begränsa potentiella konflikter till sådana som kan uppkomma mellan de kännetecken som verkligen är betydande, samt funnit att denna bedömning ska göras med hänsyn till inte bara det geografiska utan även det ekonomiska perspektivet på kännetecknets betydelse, som ska bedömas med beaktande av under hur lång tid kännetecknet har fyllt sin funktion i näringsverksamhet och hur intensivt det använts. I den överklagade domen anlade tribunalen dock inte detta synsätt, och det finns inget som tyder på att den ens var medveten om de principer som följer av ovannämnda mål.

Klaganden anser att tribunalen felaktigt fann att artikel 8.4 inte kräver bevisning om verkligt bruk av kännetecknet till stöd för invändningen, såsom krävs enligt artikel 43.2 i förordningen.

Tribunalen har felaktigt åsidosatt tidigare rättspraxis om bevisvärdering och beviskrav.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3)

Överklagande ingett den 16 september 2010 av AstraZeneca AB och AstraZeneca plc av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juli 2010 i mål T-321/05, AstraZeneca AB och AstraZeneca plc mot Europeiska kommissionen

(Mål C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: AstraZeneca AB och AstraZeneca plc (ombud: M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, Barristers, F. Murphy, Solicitor)

Övriga parter i målet: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) och Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 1 juli 2010 i mål T-321/05,
- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2005) 1757 slutligt av den 15 juni 2005 (Årende COMP/A.37.507/F3 — Astra-Zeneca),
- alternativt enligt domstolens gottfinnande sätta ned de böter som klagandena ålades genom artikel 2 i det angripna beslutet från kommissionen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena gör gällande att domen innehåller flera fall av felaktig rättstillämpning. Dessa felaktigheter beskrivs kortfattat under rubrikerna nedan:

Definition av relevant produktmarknad. Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa kommissionens konstaterande i beslutet angående den relevanta produktmarknaden av att protonpumpshämmare under perioden 1993–2000 utgjorde en egen marknad.

Två grunder åberopas.

Den första grunden består av två delar. För det första gör klagandena gällande att tribunalen begick ett fel genom att inte undersöka bevisningen utifrån ett tidsperspektiv och därmed fastställa den relevanta produktmarknaden för år 1993 på grundval av den konkurrens som rådde mellan protonpumpshämmare och H2-antagonister år 2000. För det andra gjorde tribunalen en felaktig bedömning när den fann att det faktum att ökningen av användningen av protonpumpshämmare skedde gradvis skulle lämnas utan avseende med motiveringen att de förskrivande läkarnas vanor — vilka kännetecknas av en viss "tröghet" — saknade relevans.

Genom den andra grunden gör klagandena gällande att den totala kostnaden för behandling med H2-antagonister jämfört med protonpumpshämmare är av grundläggande betydelse vid varje hänvisning till prisskillnader vid definieringen av marknaden, och att tribunalen begick ett misstag genom att inte ta hänsyn till den totala behandlingskostnaden.

Det första fallet av missbruk av dominerande ställning avseende tillägsskydd. De grunder som har åberopats beträffande det första fallet av missbruk kan delas in i två delar. För det första gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av vad som utgör pris- och prestationskonkurrens. Tribunalen gjorde fel som, vid bedömningen av huruvida klagandenas framställningar till patentbyråer objektivt sett var vilseledande, tillbakavisade argumenten om skälighet och god tro vad gäller klagandenas tolkning av deras lagliga rätt till ett tillägsskydd. Brist på öppenhet räcker inte för att det ska anses föreligga ett missbruk. Det krävs att det är fråga om uppsåtligt

bedrägeri eller svek. För det andra gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av vad som utgör ett agerande som syftar till att begränsa konkurrensen. Det var fel av tribunalen att slå fast att själva ansökan om en immaterialrätt som skulle träda i kraft 5–6 år senare i sig utgjorde ett agerande som syftar till att begränsa konkurrensen oavsett om rättigheten skulle komma att beviljas och/eller åberopas. Agerandet är nämligen alltför fristående i förhållande till och skilt från den marknad som påstås ha påverkats.

Det andra fallet av missbruk av dominerande ställning: återkallandet av godkännanden för försäljning. När det gäller det andra fallet av missbruk kan grunderna delas upp i två delar. För det första gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av vad som utgör pris- och prestationskonkurrens. Tribunalen saknade fog för att slå fast att utövandet av en oinskränkt rättighet enligt gemenskapsrätten utgör en underlätenhet att bedriva pris- och prestationskonkurrens.

För det andra gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av vad som utgör ett agerande som syftar till att begränsa konkurrensen. Tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att utövandet av en laglig rättighet enligt gemenskapsrätten syftade till att begränsa konkurrensen. För det fall domstolen anser att utövandet av en rättighet enligt gemenskapsrätten i princip kan utgöra ett missbruk gör klagandena alternativt gällande att det i så fall krävs något mer, utöver bara ett konkurrensbegränsande syfte, för att det ska anses föreligga missbruk. Klagandena anför att kommissionen ska åläggas bevisbördan för att visa att utövandet av rättigheten syftade till att undanröja effektiv konkurrens. Detta skulle likna de villkor som uppställs i mål avseende skyldighet att upplåta licenser vilket det andra fallet av missbruk också handlar om.

Böter. Tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av artikel 15.2 i förordning 17⁽¹⁾ när den underlät att invända mot kommissionens beräkning av böterna och underlät att ta vederbörlig hänsyn till att de påstådda fallen av missbruk är av ny karaktär och att det inte har haft någon konkret inverkan på konkurrensen, samt när den underlät att beakta andra förmildrande omständigheter.

⁽¹⁾ Förordning nr 17 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86, svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 3 september 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-366/09)⁽¹⁾

(2010/C 301/28)

Rättegångsspråk: italienska

Domstolens ordförande har beslutat att avskrivna målet.

⁽¹⁾ EUT C 256, 24.10.2009

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Éditions
Jacob mot kommissionen(Mål T-279/04) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Koncentrationer — Den franskspråkiga förlagssektorn — Beslut att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden under förutsättning att en del av de förvärvade tillgångarna säljs vidare — Talan om ogiltigförklaring väckt av en förvärvare vars anbud förkastats — Motiveringsskyldighet — Bedrägeri — Felaktig rättstillämpning — Uppenbart oriktig bedömning — Förordning (EEG) nr 4064/89)

(2010/C 301/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Éditions Odile Jacob SAS (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna O. Fréget, W. van Weert, I. de Seze, M. Struys, M. Potel och L. Eskenazi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet och F. Arbault, därefter A. Bouquet och O. Beynet)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Lagardère SCA (Paris) (ombud: inledningsvis advokaterna A. Winckler och I. Girgenon, därefter advokaterna A. Winckler, F. de Bure och J. B. Pinçon)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2004/422/EG av den 7 januari 2004 om att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (Ärende nr COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (EUT L 125, s. 54)

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Éditions Odile Jacob SAS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens och Lagardère SCA:s rättegångskostnader.

(¹) EUT C 262, 23.10.2004.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Éditions
Jacob mot kommissionen(Mål T-452/04) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Koncentrationer — Den franskspråkiga förlagssektorn — Beslut att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden under förutsättning att en del av de förvärvade tillgångarna säljs vidare — Beslut att godkänna förvärvaren av de vidareförsälda tillgångarna — Talan om ogiltigförklaring väckt av en förvärvare vars anbud förkastats — Fullmaktshavarens oberoende — Förordning (EEG) nr 4064/89)

(2010/C 301/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Éditions Odile Jacob SAS (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel och L. Eskenazi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet och F. Arbault, därefter A. Bouquet och O. Beynet)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Wendel Investissement SA (Paris) (ombud: inledningsvis C. Couadou och M. Trabucchi, därefter advokaterna M. Trabucchi och F. Gordon) och Lagardère SCA (Paris) (ombud: inledningsvis A. Winckler, I. Girgenon och S. Sorinas Jimeno, därefter advokaterna A. Winckler, F. de Bure och J. B. Pinçon)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (2004) D/203365 av den 30 juli 2004 att godkänna Wendel Investissement SA som förvärvare av de tillgångar som avyttrats i enlighet med kommissionens beslut 2004/422/EG av den 7 januari 2004 om att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion (Ärende nr COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (EUT L 125, s. 54).

Domslut

1. Kommissionens beslut (2004)D/203365 av den 30 juli 2004 att godkänna Wendel Investissement SA som förvärvare av de tillgångar som avyttrats i enlighet med kommissionens beslut 2004/422/EG av den 7 januari 2004 om att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion (Ärende COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) ogiltigförklaras.
2. Europeiska kommissionen och Lagardère SCA ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta rättegångskostnaderna för Éditions Odile Jacob SAS.

3. *Wendel Investissement ska bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 45, 19.2.2005.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Grekland m.fl. mot kommissionen

(Förenade målen T-415/05, T-416/05 och T-423/05) (¹)

(Statligt stöd — Flygsektorn — Stöd för omstrukturering och privatisering av det grekiska nationella flygbolaget — Beslut om att stödordningen är oförenlig med den gemensamma marknaden och att stödet ska återkrävas — Ekonomisk kontinuitet mellan två bolag — Identifikation av den faktiska stödmottagaren i syfte att återkräva stödet — Kriteriet privat aktör — Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden — Motiveringsskyldighet)

(2010/C 301/31)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: A. Samoni-Rantou och P. Mylonopoulos) (mål T-415/05), Olympiakes Aerogrammes AE (Kallithea, Grekland) (ombud: V. Christianos, advokat) (mål T-416/05), och Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (Aten, Grekland) (ombud: P. Anestis och S. Mavroghenis, advokater, S. Jordan och T. Soames, solicitors samt D. Geradin, advokat) (mål T-423/05)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och T. Scharf)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Aeroporia Aigaiou Aeroporiki AE (Aten) (ombud: N. Keramidas samt, i mål T-416/05, N. Korogiannakis, I. Dryllerakis och E. Dryllerakis, advokater) (mål T-416/05 och T-423/05)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2005) 2706 slutligt av den 14 september 2005 om statligt stöd till förmån för Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (K 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Omstrukturering och privatisering).

Domslut

1. Artikel 1.1 i kommissionens beslut K(2005) 2706 slutligt av den 14 september 2005 om statligt stöd till förmån för Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (K 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Omstrukturering och privatisering), ogiltigförklaras.

2. Artikel 1.2 i kommissionens beslut K(2005) 2706 slutligt ogiltigförklaras till den del det avser det belopp som motsvarar värdet av samtliga immateriella tillgångar som förts upp i balans- och resultaträkningen inför omstruktureringen av Olympiaki Aeroporia Ypiresies det vill säga övervärde, värdet av flygplan som överförs till Olympiakes Aerogrammes AE, och de förväntade intäkterna av försäljningen av två flygplan som fortfarande finns uppförda i Olympiaki Aeroporia Ypiresies balansräkning.

3. Artikel 2 i kommissionens beslut K(2005) 2706 slutligt ogiltigförklaras vad avser de åtgärder som avses i artikel 1.1 och 1.2, i den mån dessa bestämmelser ogiltigförklaras.

4. Talan ogillas i övrigt.

5. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader, inklusive de kostnader som är hänförliga till de interimistiska förfarandena.

(¹) EUT C 22, 28.1.2006.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Trioplast Wittenheim mot kommissionen

(Mål T-26/06) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för industrisäckar av plast — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Överträdelsens varaktighet — Böter — Överträdelsens allvar — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet — Proportionalitet)

(2010/C 301/32)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Trioplast Wittenheim SA (Wittenheim, Frankrike) (ombud: advokaterna T. Pettersson och O. Larsson)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castillo de la Torre, P. Hellström och V. Bottka, därefter F. Castillo de la Torre, L. Parpala och V. Bottka)

Saken

Talan i första hand om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2005) 4634 slutligt av den 30 november 2005 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] (ärende COMP/F/38.354 — Industrisäckar) avseende en konkurrensbegränsande samverkan på marknaden för industrisäckar av plast och i andra hand om nedsättning av de böter som påförts sökanden.

Domslut

1. *Talan ogillas.*

2. *Trioplast Wittenheim SA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 96 av den 22.4.2006.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Trioplast Industrier mot kommissionen

(Mål T-40/06) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för industrisäckar av plast — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Överträdelsens varaktighet — Böter — Överträdelsens allvar — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet — Proportionalitet — Solidariskt ansvar — Rättssäkerhetsprincipen)

(2010/C 301/33)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Sverige) (ombud: advokaterna T. Pettersson och O. Larsson)

Svarande: kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castillo de la Torre, P. Hellström och V. Bottka, därefter F. Castillo de la Torre, L. Parpala och V. Bottka)

Saken

Delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2005) 4634 slutlig av den 30 november 2005 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] (ärende COMP/F/38.354 — Industrisäckar), avseende en konkurrensbegränsande samverkan på marknaden för industrisäckar av plast, och i andra hand nedsättning av de böter som påförts sökanden

Domslut

1. *Artikel 2 första stycket f i kommissionens beslut K(2005) 4634 slutlig av den 30 november 2005 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (Ärende COMP/F/38.354 — Industrisäckar) ogiltigförklaras såvitt avser Trioplast Industrier AB.*

2. *Det belopp som tillskrivs Trioplast Industrier och som ska ligga till grund för att bestämma Trioplast Industrierts kvotdel i de på varandra följande moderbolagens solidariska betalningsansvar för*

de böter som ålagts Trioplast Wittenheim SA fastställs till 2,73 miljoner euro.

3. *Talan ogillas i övrigt.*

4. *Trioplast Industrier ska bära hälften av sina rättegångskostnader och ersätta hälften av kommissionens rättegångskostnader.*

5. *Kommissionen ska bära hälften av sina rättegångskostnader och ersätta hälften av Trioplast Industrierts rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 96 av den 22.4.2006

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — TF1 mot kommissionen

(Mål T-193/06) (¹)

(Statligt stöd — Stödssystem för filmproduktion och audiovisuell produktion — Beslut att inte göra invändningar — Talan om ogiltigförklaring — Konkurrensställningen påverkas inte väsentligt — Avvisning)

(2010/C 301/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Frankrike) (ombud: J.-P. Hordies och C. Smits, advokater)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito, T. Scharf och B. Stromsky)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och L. Butel)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 832 slutligt av den 22 mars 2006 om stöd för filmkonst och audiovisuella tjänster i Frankrike (stöd NN 84/2004 och N 95/2004 — Frankrike, stödssystem för filmkonst och audiovisuella tjänster).

Domslut

1. *Talan avvisas.*

2. *Télévision française 1 SA (TF1) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.*

3. Republiken Frankrike skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 224, 16.9.2006.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Whirlpool Europe mot rådet

(Mål T-314/06) (¹)

(Dumpning — Import av vissa kombinerade kylfrysar med ursprung i Republiken Korea — Definition av den aktuella varan — Rätten till försvar — Rådgivande kommittén — Motiveringsskyldighet — Vala av metod för att definiera den aktuella varan — Artiklarna 15.2 och 20.5 i förordning (EG) nr 384/96 (nu artiklarna 15.2 och 20.5 i förordning (EG) nr 1225/2009))

(2010/C 301/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Italien) (ombud: advokaterna M. Bronckers och F. Louis)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, biträdd av advokaten G. Berrisch)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Italien (ombud: G. Albenzio, avvocato dello Stato) och Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna Y. Desmedt och A. Verheyden)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: H. van Vliet och T. Scharf) och LG Electronics, Inc. (Söul, Sydkorea) (ombud: inledningsvis L. Ruessmann och P. Hecker, därefter L. Ruessmann och A. Willems, advokater)

Saken

Ansökan om delvis ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1289/2006 av den 25 augusti 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa kylfrysar av side-by-side-modell med ursprung i Republiken Korea (EGT L 236, s. 11)

Domslut

1. *Talan ogillas.*

2. Whirlpool Europe Srl ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens råd och LG Electronics, Inc. har försäkrats.

3. Republiken Italien, Europeiska kommissionen och Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Mohr & Sohn mot kommissionen

(Mål T-131/07) (¹)

(Inlandssjöfart — Gemenskapens flottkapacitet — Villkor för ibruktage av nya fartyg (regeln "gammalt mot nytt") — Beslut av kommissionen om att inte tillämpa undantaget för specialfartyg — Artikel 4.6 i förordning nr 718/1999)

(2010/C 301/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederwaldf, Tyskland) (ombud: advokaten F. von Waldstein)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun och K. Simonsson)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut SD (2007) D/200972 av den 28 februari 2007 att inte undanta skeppet Niclas från tillämpningsområdet för regeln "gammalt mot nytt" i enlighet med artikel 4.6 i rådets förordning (EG) nr 718/1999 av den 29 mars 1999 om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna (EGT L 90, s. 1)

Domslut

1. *Talan ogillas.*

2. Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 155, 7.7.2007.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Spanien mot kommissionen

(Förenade målen T-156/07 och T-232/07) ⁽¹⁾

(Språkregler — Meddelande om allmänna uttagningsprov för rekrytering av handläggare — Offentliggörande på samtliga officiella språk — Ändringar — Förordning nr 1 — Artiklarna 27, 28 och 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Artikel 1.1 och 1.2 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna — Motiveringsskyldighet — Icke-diskrimineringsprincipen)

(2010/C 301/37)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Spanien (ombud: mål T-156/07, F. Díez Moreno; mål T-232/07, Díez Moreno och N. Díaz Abad, abogados del Estado)

Svarande: kommissionen (ombud: inledningsvis J. Currall, L. Escobar Guerrero och H. Krämer, därefter J. Currall, H. Krämer och J. Baquero Cruz, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas) (mål T-156/07 och T-232/07) och Republiken Grekland (ombud: S. Vodina och M. Michelogiannaki) (mål T-156/07)

Saken

Ogiltigförklaring dels av meddelande om uttagningsprov EPSO/AD/94/07 i syfte att upprätta en förteckning över godkända sökande som handläggare (AD 5) inom området för information, kommunikation och media (EUT 2007, C 45 A, s. 3), dels av meddelande om uttagningsprov EPSO/AD/95/07 — Handläggare (AD5) inom området Information (Bibliotek/Dokumentation) (EUT 2007, C 103 A, s. 7).

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
3. Republiken Litauen och Republiken Grekland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 140 av den 23.6.2007.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Italien mot kommissionen

(Förenade målen T-166/07 och T-285/07) ⁽¹⁾

(Språkregler — Meddelande om allmänna uttagningsprov för rekrytering av handläggare och assistenter — Offentliggörande på tre officiella språk — Ändringar — Offentliggörande på samtliga officiella språk — Val av det andra språket av tre språk — Förordning nr 1 — Artiklarna 27, 28 och 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Artikel 1.1 och 1.2 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna — Motiveringsskyldighet — Icke-diskrimineringsprincipen — Maktmissbruk)

(2010/C 301/38)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato (mål T-166/07), respektive inledningsvis P. Gentili och I. Braguglia, därefter P. Gentili och R. Adam, och slutligen P. Gentili och I. Bruni (mål T-285/07))

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis J. Currall, H. Krämer och M. Velardo, därefter J. Currall och I. Baquero Cruz, biträdda av advokaten A. Dal Ferro (mål T-166/07), respektive inledningsvis J. Currall och A. Aresu, därefter J. Currall och I. Baquero Cruz, biträdda av advokaten A. Dal Ferro (mål T-285/07))

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas) (mål T-166/07) och Republiken Grekland (ombud: S. Vodina och M. Michelogiannaki) (mål T-285/07)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av meddelandena om allmänt uttagningsprov EPSO/AD/94/07 i syfte att upprätta en förteckning över godkända sökande som handläggare (AD 5) inom området för information, kommunikation och media (EUT C 45 A, 2007, s. 3), EPSO/AST/37/07 för att upprätta en förteckning över godkända sökande som assistenter (AST 3) inom området för kommunikation och information (EUT C 45 A, 2007, s. 15), och EPSO/AD/95/07 i syfte att upprätta en förteckning över godkända sökande som handläggare (AD 5) inom området för information (bibliotek/dokumentation) (EUT C 103 A, 2007, s. 7).

Domslut

1. Talan ogillas i båda målen.
2. Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
3. Republiken Litauen och Republiken Grekland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 155, 7.7.2007.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån — Prestige Cosmetics (P & G PRESTIGE BEAUTE)

(Mål T-366/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsordmärket P & G PRESTIGE BEAUTE — De äldre nationella figurmärkena Prestige — Delvist avslag på registreringsansökan — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling saknas — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 301/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Ohio, Förenta staterna) (ombud: advokaterna K. Sandberg och B. Klingberg)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: J. Laporta Insa)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Prestige Cosmetics SpA (Anzola Emilia, Italien) (ombud: advokaterna A. Mugnoz, M. Andreolini och A. Parini)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 19 juli 2007 (ärende R 681/2006-2) om ett invändningsförfarande mellan Prestige Cosmetics Srl och The Procter & Gamble Company.

Domslut

1. Det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 19 juli 2007 (ärende R 681/2006-2) ogiltigförklaras.
2. Harmoniseringsbyrån ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som The Procter & Gamble Company har haft i förfarandet vid tribunalen.
3. Prestige Cosmetics SpA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta The Procter & Gamble Companys rättegångskostnader för förfarandet vid överklagandenämnden.
4. Talan ogillas i övrigt.

⁽¹⁾ EUT C 283, 24.11.2007.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Travel Service mot harmoniseringsbyrån — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Mål T-72/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket smartWings — Äldre nationella och internationella ord- och figurmärken EUROWINGS och EuroWings — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Motiveringsskyldighet — Artikel 73 i förordning nr 40/94 (nu artikel 75 i förordning nr 207/2009) — Artikel 79 i förordning nr 40/94 (nu artikel 83 i förordning nr 207/2009))

(2010/C 301/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Travel Service a.s. (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: S. Hejdová och R. Charvát, advokater)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Eurowings Luftverkehrs AG (Nürnberg, Tyskland) (ombud: J. Schmidt, advokat)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 21 november 2007 (ärende R 1515/2006-2) om ett invändningsförfarande mellan Eurowings Luftverkehrs AG och Travel Service a.s.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Travel Service a.s. ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (OHIM) och Eurowings Luftverkehrs AG har haft.

⁽¹⁾ EUT C 107, 26.4.2008.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — KUKA Roboter mot harmoniseringsbyrån (nyans av färgen orange)

(Mål T-97/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett varumärke som utgörs av en nyans av färgen orange — Absolut registreringshinder — Särskilningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 301/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: KUKA Roboter GmbH (Augsburg, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Kohn och B. Hannemann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: R. Pethke)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 14 december 2007 (ärende R 1572/2007-4), angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett varumärke som utgörs av en nyans av färgen orange.

Domslut

1. Talan ogillas.

2. KUKA Roboter GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 107, 26.4.2008.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Schniga mot växtsortsmyndigheten

(Mål T-135/08) ⁽¹⁾

(Växtförädlarrätt — Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt avseende äppelsorten Gala Schnitzer — Teknisk provning — Växtsortsmyndighetens utrymme för skönmässig bedömning — Invändningar — Artikel 55.4 i förordning (EG) nr 2100/94)

(2010/C 301/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Schniga GmbH (Bolzano, Italien) (ombud: advokaterna G. Würtenberger och R. Kunze)

Svarande: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) (ombud: B. Kiewiet och M. Ekvad)

Motparter vid växtsortsmyndighetens överklagandenämnd, som intervererat vid tribunalen: Elaris SNC (Angers, Frankrike) och Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Nya Zeeland)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av växtsortsmyndighetens överklagandenämnd den 21 november 2007 (ärende A 003/2007 och A 004/2007) om beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt avseende växtsorten Gala Schnitzer.

Domslut

1. Det beslut som fattats av överklagandenämnden vid Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) den 21 november 2007 (ärende A 003/2007 och A 004/2007) ogiltigförklaras.
2. Växtsortsmyndigheten ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Schniga GmbH:s rättegångskostnader.
3. Elaris SNC och Brookfield New Zealand Ltd ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 142, 7.6.2008.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Abbott Laboratories mot harmoniseringsbyrån — aRigen (Sorvir)

(Mål T-149/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Sorvir — Äldre gemenskapsordmärket NORVIR — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 301/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Abbott Laboratories (Abbott Park, Illinois, Förenta staterna) (ombud: advokaten S. Schäffler)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo och A. Folliard-Monguiral)

Motpart i förfarandet vid överklagandenämnden: aRigen, Inc. (Tokyo, Japan)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 6 februari 2008 (ärende R 809/2007-2) om ett invändningsförfarande mellan Abbott Laboratories och aRigen, Inc.

Domslut

1. Det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 6 februari 2008 (ärende R 809/2007-2) ogiltigförklaras.
2. Harmoniseringsbyrån ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Abbott Laboratories rättegångskostnader.

(¹) EUT C 142, 7.6.2008.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Inditex mot harmoniseringsbyrån — Marín Díaz de Cerio (OFTEN)

(Mål T-292/08) (¹)

”(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket OFTEN — Det äldre nationella ordmärket OLTEN — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Varuslagslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Bevis på verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94 (nu artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009) — Föremålet för tvisten i överklagandenämnden — Artiklarna 61 och 62 i förordning nr 40/94 (nu artiklarna 63 och 64 i förordning nr 207/2009)”)

(2010/C 301/44)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Industria de Diseño Textil (Inditex), SA (Arteixo, Spanien) (ombud: advokaterna E. Armijo Chávarri och A. Castán Pérez-Gómez)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Mondéjar Ortuño)

Motpart vid överklagandenämnden: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (Logroño, Spanien)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 24 april 2008 (ärende R 484/2007-2) om ett invändningsförfarande mellan Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio och Industria de Diseño Textil (Inditex), SA.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Industria de Diseño Textil (Inditex), SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 236, 13.9.2008.

Tribunalens dom av den 13 september 2010 — Enercon mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-400/08) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket ENERCON — Äldre ordvarumärket ENERGOL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Delvis avslag på registreringsansökan)

(2010/C 301/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ombud: advokaten R. Böhm)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Botis)

Motpart vid överklagandenämnden: BP plc (London, Förenade kungariket)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 14 juli 2008 (ärende R 957/2006-4), angående ett invändningsförfarande mellan BP plc och Enercon GmbH.

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Enercon GmbH ska bära rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 301, 22.11.2008.

Tribunalens dom av den 21 september 2010 — Villa Almè mot harmoniseringsbyrån — Marqués de Murrieta (iGAI)

(Mål T-546/08) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket iGAI — Nationella ordmärket YGAY och gemenskapsfigurmärkena och gemenskapsordmärkena MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Relativa registreringshinder — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 43.2 och 43.3 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 42.2 och 42.3 i förordning (EG) nr 207/2009) — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 301/46)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Italien) (ombud: advokaterna G. Massa och P. Massa)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: O. Montalto och A. Sempio)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Spanien) (ombud: advokaterna P. López Ronda och G. Macias Bonilla)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 24 september 2008 (ärende R 1695/2007-1) om ett invändningsförfarande mellan Bodegas Marqués de Murrieta, SA och Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe.

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 44, 21.2.2009.

Tribunalens beslut av den 6 september 2010 — Portugal mot Transnautica och kommissionen

(Mål T-385/05 TO) (¹)

(Talan av tredje man — Tredje mans möjlighet att delta i det ursprungliga målet — Förfång för tredje mans rättigheter föreligger inte — Avvisning)

(2010/C 301/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Tredje man som för talan: Republiken Portugal (ombud: I. Inez Fernandes, A.C. Santos, J. Gomes och P. Rocha)

Övriga deltagare i rättegången: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugal) (ombud: advokaterna C. Fernández Vicién och D. Ortigão Ramos) och Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och L. Bouyon)

Saken

Talan av tredje man mot förstainstansrättens dom av den 23 september 2009 i mål T-385/05, Transnautica mot kommissionen (ej publicerad i rättsfallssamlingen).

Avgörande

1. *Talan av tredje man avvisas.*
2. *Republiken Portugal ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som har förorsakats av Transnautica — Transportes e Navegação, SA, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

3. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 330, 24.12.2005.

Tribunalens beslut av den 2 september 2010 — Harald Spitzer mot harmoniseringsbyrån — Homeland Housewares (Magic Butler)

(Mål T-123/08) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Sökandens passivitet — Anledning saknas att döma i saken)

(2010/C 301/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Harald Spitzer (Hörsching, Österrike) (ombud: T.H. Schmitz, advokat)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Schöffner)

Motpart vid överklagandenämnden: Homeland Housewares LLC (Los Angeles, Kalifornien, Förenta staterna)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 7 januari 2008 (ärende 1508/2006-1) om ett invändningsförfarande mellan Homeland Housewares, LLC och Harald Spitzer.

Avgörande

1. Anledning saknas att döma i saken.

2. Harald Spitzer ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 116, 9.5.2008.

Tribunalens beslut av den 7 september 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta och Umicore mot kommissionen

(Mål T-532/08) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Miljö och skydd för människors hälsa — Klassificering, märkning och förpackning av vissa blandningar av nickelkarbonat som farliga ämnen — Direktiv 2008/58/EG — Direktiv 67/548/EEG — Förordning (EG) nr 790/2009 — Förordning (EG) nr 1272/2008 — Justering av yrkanden — Tillämpning i tiden av artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Avvisning)

(2010/C 301/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Espoo, Finland) och Umicore SA/NV (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten K. Nordlander)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Oliver och D. Kukovec)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: Nickel Institute (Toronto, Kanada) (ombud: advokaten K. Nordlander samt D. Anderson, QC, S. Kinsella och H. Pearson, solicitors)

Part som har intervenerat till stöd för svarandena: Konungariket Danmark (ombud: B. Weis Fogh)

Saken

Talan om ogiltigförklaring dels av kommissionens direktiv 2008/58/EG av den 21 augusti 2008 om ändring, för anpassning till tekniska framsteg för trettonde gången, av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EUT L 246, s. 1), dels av Kommissionens förordning (EG) nr 790/2009 av den 10 augusti 2009 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 235, s. 1), i den mån klassificeringen av vissa blandningar av nickelkarbonat ändras.

Avgörande

1. Talan avvisas.

2. Norilsk Nickel Harjavalta Oy och Umicore SA/NV ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

3. Konungariket Danmark och Nickel Institute ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 44, 21.2.2009

Tribunalens beslut av den 7 september 2010 — Etimine och Etiproducts mot kommissionen

(Mål T-539/08) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Miljö och hälsoskydd — Klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen — Direktiv 2008/58/EG — Direktiv 67/548/EEG — Förordning (EG) nr 790/2009 — Förordning (EG) nr 1272/2008 — Anpassning till slutsatserna — Tillämpning i tiden av artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Avvisning)

(2010/C 301/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Etimine SA (Bettembourg, Luxemburg) och AB Etiproducts Oy (Espoo, Finland) (ombud: advokaterna C. Mereu och K. Van Maldegem)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Oliver och D. Kukovec)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Borax Europe Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten K. Nordlander och S. Kinsella, solicitor)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (ombud: B. Weis Fogh)

Saken

Ansökan om delvis ogiltigförklaring av dels kommissionens direktiv 2008/58/EG av den 21 augusti 2008 om ändring, för anpassning till tekniska framsteg för trettonde gången, av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EUT L 246, s. 1), dels kommissionens förordning (EG) nr 790/2009 av den 10 augusti 2009 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, i den del klassificeringen av vissa borater ändras

Avgörande

1. Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.

2. Etimine SA och AB Etiproducts Oy ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

3. Konungariket Danmark och Borax Europe Ltd ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 44, 21.2.2009.

Tribunalens beslut av den 9 september 2010 — Phoenix-Reisen och DRV mot kommissionen

(Mål T-120/09) (¹)

(Statligt stöd — Stöd enligt tysk lagstiftning till förmån för insolventa företag — Klagomål rörande ett påstått åsidosättande av gemenskapsrätten — Avslag på klagomålet — Antagande av ett senare beslut — Anledning saknas att döma i saken)

(2010/C 301/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Tyskland) och Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Gerharz och A. Funke)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och B. Martenczuk)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller och B. Klein)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 13 februari 2009 i vilken kommissionen förklarade att den inte avsåg att vidta åtgärder med anledning av påstådda statliga stöd i form av insolvensersättning som utbetalts av Förbundsrepubliken Tyskland.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att döma i saken.
2. Det finns inte längre anledning att fatta beslut om sökandenas yrkande om att förena förevarande mål med mål T-58/10.
3. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 297, 5.12.2009

Tribunalens beslut av den 15 september 2010 — Marcuccio mot kommissionen(Mål T-157/09 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Rimlig frist för att inge en begäran om skadestånd — För sent inkommen — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till sakprövning och delvis är ogrundat)

(2010/C 301/52)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall et C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Överklagande av det beslut som Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) meddelade den 18 februari 2009 i mål F-42/08, Marcuccio mot kommissionen (REG 2010, s. I-A-1-0000 och II-A-1-0000) med yrkande att detta beslut ska upphävas.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Luigi Marcuccio ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader i denna instans.

⁽¹⁾ EUT C 141, 20.06.2009.

Tribunalens beslut av den 31 augusti 2010 — Babcock Noell mot Gemensamma företaget Fusion for Energy

(Mål T-299/10)

(Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Anbudsförfarande — Förkastande av ett anbud — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Fumus boni juris — Skyndsamhet — Intresseavvägning)

(2010/C 301/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Babcock Noell GmbH (Würzburg, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Werner och C. Elbreht)

Svarande: Europeiska gemensamma företaget för ITER och utveckling av fusionsenergi (ombud: A. Verpont, biträdd av C. Kennedy-Loest, K. Wilson, C. Thomas, solicitors, och advokaten N. Pourbaix)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av de beslut som svaranden fattat inom ramen för ett upphandlingsförfarande och som innebar att sökandens anbud förkastades och att en annan anbudsgivare tilldelades del D av kontraktet för tillhandahållande av ITER Toroidal Field Coils Winding Packs.

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Talan väckt den 10 augusti 2010 — Viaguara mot harmoniseringsbyrån — Pfizer (VIAGUARA)

(Mål T-332/10)

(2010/C 301/54)

Ansökan är avfattad på polska

Parter

Sökande: Viaguara S.A. (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten R. Skubisz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Pfizer Inc.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara beslut R 964/2009-1 som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 20 maj 2010 i dess helhet, och

— förplikta svaranden och Pfizer Inc. att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt *gemenskapsvarumärke*: ordmärket "VIAGUARA" för varor i klasserna 32 och 33 — ansökan nr 4630562

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Pfizer Inc.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: gemenskapsordmärket "VIAGRA" för varor i klass 5

Invändningsenhetens beslut: avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Invändningsenhetens beslut upphävs och registreringsansökan avslås i dess helhet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 ⁽¹⁾, eftersom harmoniseringsbyrån gjort fel när den bedömde sambandet mellan varumärkena och de felaktiga besluten avseende risken för att det dras otillbörlig fördel av renomméet hos eller bilden av det varumärket som åberopats till stöd för invändningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 20 augusti 2010 — F91 Diddeléng m.fl. mot kommissionen

(Mål T-341/10)

(2010/C 301/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: F91 Diddeléng (Dudelange, Luxemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Frankrike), Thomas Gruszczynski (Amnéville, Frankrike), Rainer Hauck (Maxdorf, Tyskland), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Frankrike) och Yann Thibout (Algrange, Frankrike) (ombud: advokaterna L. Misson, C. Delrée och G. Ernes)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet som kommissionen antog den 3 juni 2010,

— ogiltigförklara de förordningar som står i strid med artiklarna 45 och 101 FEUF, samt

— utdöma rimliga sanktioner.

Grunder och huvudargument

Sökandena (Dudelanges fotbollsklubb och de icke-luxemburgiska spelarna i denna klubb) yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 3 juni 2010, delgivet genom brev av den 21 juni 2010, varigenom kommissionen meddelade sökandena om att deras klagomål mot Fédération Luxembourgeoise de Football (Luxemburgiska fotbollsfederationen, FLF) enligt artiklarna 45 och 101 FEUF, avseende FLF:s stadgar enligt vilka sökandena hindras delta i vissa fotbollsmatcher om antalet utländska fotbollsspelare som förekommer på matchlistan överstiger ett visst nummer som fastställts i FLF:s stadgar, hade lämnats utan följd.

Sökandena har till stöd för sin talan anfört två grunder:

— Åsidosättande av artikel 45 FEUF, i den mån den ifrågavarande skyldigheten i FLF:s stadgar att på den officiella matchlistan registrera sju spelare som har tagit sin första spelarlicens i Luxemburg samt förbudet att på samma matchlista registrera fler än fyra spelare som överförts under sportåret, innebär en direkt diskriminering som hindrar en medborgare från en annan medlemsstat att utöva ekonomisk verksamhet i Luxemburg. Sökanden har vidare gjort gällande att såvitt FLF:s stadgar inte innehåller en direkt utan en indirekt diskriminering är de skäl som FLF har åberopat, nämligen att dess syfte är att främja fotboll som amatörsport, saknar grund och kan således inte anses vara legitima skäl. Restriktionerna är därför oproportionerliga i förhållande till det åberopade skälet.

— Åsidosättande av artikel 101 FEUF, i den mån FLF borde anses vara en företagsammanslutning som åsidosätter konkurrensrätten och i synnerhet artikel 101 FEUF, i den mån restriktionerna avseende antalet utländska spelare medför ekonomiska följder för yrkesatleterna och skadar de luxemburgiska fotbollsklubbarnas konkurrensfrihet.

Talan väckt den 25 augusti 2010 — Republiken Portugal mot Europeiska kommissionen

(Mål T-345/10)

(2010/C 301/56)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och J. Saraiva de Almeida, biträdda av advokaten M. Figueiredo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand

ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4255 slutlig av den 29 juni 2010 om en finansiell korrigerings av stödet från EUGFJ:s utvecklingssektion avseende det operativa programmet CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — Nationellt program, Mål 1), i den del kommissionen i beslutet, i punkten Investeringar i jordbruksföretag, satte ned det stöd avseende utgifterna inom ramen för ovan nämnda program som beviljats från EUGFJ:s utvecklingssektion med stöd av kommissionens beslut K(2000) 2878 av den 30 oktober 2000 till 16 411 829,46 euro, och

— i andra hand

1. ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4255 slutlig av den 29 juni 2010 i den del det rör gemenskapens finansiering av de utgifter som Republiken Portugal verkställt beträffande ansökningar som godkänts under perioden 28 oktober 2003–november 2006, vilka uppgår till 194 347 574,29 euro,

2. ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4255 slutlig av den 29 juni 2010 i den del det rör gemenskapens finansiering av de utgifter som Republiken Portugal verkställt beträffande ansökningar avseende investeringar i jordbruksföretag som bildas av unga jordbrukare, vilka uppgår till 94 621 812,06 euro,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar följande grunder:

- åsidosättande av artikel 250 FEUF och bristande behörighet,
- åsidosättande av artikel 39.3 i rådets förordning (EG) nr 1260/99 av den 21 juni 1999, ⁽¹⁾
- retroaktiv tillämpning av artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1257/99 av den 17 maj 1999, ⁽²⁾
- åsidosättande av artikel 4.2 i kommissionens förordning (EG) nr 445/2002 av den 26 februari 2002, ⁽³⁾
- åsidosättande av artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 438/2001 av den 2 mars 2001, ⁽⁴⁾
- åsidosättande av artikel 5.2 i förordning 1257/99,

g) åsidosättande av likhetsprincipen,

h) åsidosättande av likhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar och felaktig bedömning av de finansiella följderna av åsidosättandet av gemenskapsbestämmelserna,

i) åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, s. 1)

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, s. 80)

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 445/2002 av den 26 februari 2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden (EGT L 74, s. 1)

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 438/2001 av den 2 mars 2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förvaltnings- och kontrollsystemen för stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna (EGT L 63, s. 21)

Överklagande ingett den 25 augusti 2010 av Europeiska kommissionen av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 juni 2010 i mål F-35/08.

(Mål T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och I. Chatziagiannis)

Övrig part i målet: Dimitrios Pachtitis

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— upphäva personaldomstolens dom av den 15 juni 2010 i mål F-35/08, Pachtitis mot kommissionen,

— återförvisa målet till personaldomstolen för prövning av de övriga grunderna för ogiltigförklaring,

— förplikta motparten i överklagandet att ersätta rättegångskostnaderna i första instans.

Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar att tribunalen ska upphäva den dom som meddelades av personaldomstolen den 15 juni 2010 i mål F-35/08, Pachtitis mot kommissionen genom vilken personaldomstolen ogiltigförklarade besluten av Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO) av den 31 maj 2007 och den 6 december 2007 att inte uppta Dimitrios Pachtitis i förteckningen över de 110 sökande som erhållit de bästa resultaten på tillträdesproven till det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/77/06, och genom vilken personaldomstolen förpliktade kommissionen att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Dimitrios Pachtitis rättegångskostnader i första instans.

Kommissionen åberopar följande grunder till stöd för sitt överklagande:

- åsidosättande av artiklarna 1, 5 och 7 i bilaga III till tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna,
- åsidosättande av gemenskapsrätten, i synnerhet artikel 2 i beslut 2002/62/EG⁽¹⁾ och artikel 1 i beslut 2002/621/EG⁽²⁾,
- åsidosättande av skyldigheten att motivera avgöranden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets, rådets, kommissionens, domstolens, revisionsrättens, Ekonomiska och sociala kommitténs, Regionkommitténs och EU-ombudsmannens beslut av den 25 juli 2002 om upprättande av Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal — Förklaring från europaparlamentets presidium (EGT L 197, s. 53).

⁽²⁾ Beslut fattat av generalsekreterarna vid Europaparlamentet, rådet, kommissionen, justitiesekreteraren vid domstolen, generalsekreterarna vid revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och EU-ombudsmannens representant av den 25 juli 2002 om hur Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov skall organiseras och fungera (EGT L 197, s. 56).

Talan väckt den 3 september 2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia m.fl. mot kommissionen

(Mål T-367/10)

(2010/C 301/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia (Aten, Grekland), Chrisderic (St Cyprien, Frankrike), André Sébastien Fortassier (Grau D'Agde, Frankrike) (ombud: advokaterna V. Akritidis och E. Petritsi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 498/2010 av den 9 juni 2010 om förbud mot fiskverksamhet för ringnotsfartyg som för flagg från Frankrike eller Grekland eller som är registrerade i Frankrike eller Grekland, och som fiskar efter blåfenad tonfisk i Atlanten, öster om 45° V, och i Medelhavet,⁽¹⁾
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena anför till stöd för sin talan tre grunder.

Den första grunden avser att den angripna förordningen har antagits i strid med principerna om likabehandling och icke-diskriminering som följer av artikel 18 FEUF och artikel 40.2 FEUF. Den förstnämnda bestämmelsen förbjuder diskriminering på grund av nationalitet och den sistnämnda bestämmelsen förbjuder diskriminering mellan producenter eller konsumenter i jordbrukssektorn. Förordningen har även antagits i strid med den allmänna princip i unionsrätten som avses i artikel 21.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

I detta avseende anser sökandena att kommissionen har gjort sig skyldig till diskriminering på två sätt. För det första har kommissionen förbjudat Grekland, Frankrike och Spanien⁽²⁾ att fortsätta att bedriva fiske före utgången av fiskeperioden, trots att den grekiska kvoten var uppfiskad i betydligt mindre utsträckning än den spanska kvoten. För det andra informerade kommissionen visserligen alla dessa tre medlemsstater om att fisket skulle stoppas, men den offentliggjorde två olika bindande förordningar, en för Grekland och Frankrike och en för Spanien. Detta innebär att den spanska fiskeflottan i praktiken kunde fortsätta bedriva fiske fram till utgången av fiskeperioden. Sökandena hävdar att såvitt de känner till fanns det inga sakliga skäl för en sådan särbehandling.

Den andra grunden avser att kommissionen har åsidosatt den allmänna proportionalitetsprincipen som följer av artikel 5.4 FEUF och i protokoll nr 2 till fördraget och som är erkänd i fast rättspraxis som en överordnad rättsregel till skydd för enskilda. Enligt sökandena skulle kommissionen ha kunnat vidta en mer proportionerlig åtgärd för att säkerställa att medlemsstaterna följde bestämmelserna i förordning nr 1224/2009,⁽³⁾ genom att förbjuda fiske av blåfenad tonfisk när de nationella kvoterna hade nått en mer kritisk nivå, nära 100 %. Den skulle även ha kunnat förbjuda sådant fiske vid samma tidpunkt för samtliga berörda medlemsstater.

Den tredje grunden avser att förordningen har antagits i strid med den allmänna principen om god förvaltning och omsorgsplikt som följer av fast rättspraxis och som kommer till uttryck i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ EUT L 142, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 508/2010 av den 14 juni 2010 om förbud mot fiske efter blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45° V samt i Medelhavet med snörpvadsfartyg som för spansk flagg (EUT L 149, s. 7).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, s. 1).

Talan väckt den 2 september 2010 — Handicare mot harmoniseringsbyrån (BEATLE)

(Mål T-369/10)

(2010/C 301/59)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Handicare Holding BV (Helmond, Nederländerna) (ombud: G. van Roeyen, lawyer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Apple Corps Ltd (London, Förenade kungariket)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) antog den 31 maj 2010 i ärende R 1276/2009-2, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket BEATLE för varor i klass 12

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Varumärkesregistrering nr 1341242 i Förenade Kungariket av figurmärkena BEATLES och THE BEATLES för varor i klass 9, spansk varumärkesregistrering nr 1737191 av figurmärket BEATLES för varor i klass 9, tyska varumärkesregistreringar nr 1148166 och nr 2072741 av figurmärket BEATLES för varor i klass 9, portugisisk varumärkesregistrering nr 312175 av figurmärket BEATLES för varor i klass 9, fransk varumärkesregistrering nr 1584857 av figurmärket BEATLES för varor i klass 9, italiensk varumärkesregistrering nr 839105 av figurmärket BEATLES för varor i klass 9, gemenskapsregistrering nr 219048 av ordmärket BEATLES för varor i klasserna 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 och 41, gemenskapsregistrering nr 219014 av figurmärket BEATLES för varor i klasserna 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 och 41

Invändningsenhetens beslut: Avvisade invändningen

Överklagandenämndens beslut: Biföll överklagandet och upphävde invändningsenhetens beslut

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.4 i rådets förordning nr 207/2009 i den mån överklagandenämnden underlät att avslå överklagandet på dessa grunder trots att nämnden konstaterade att någon verklig likhet mellan de berörda varorna inte förelåg och åsidosättande av artikel 8.5 i rådets förordning nr 207/2009 i den mån överklagandenämnden felaktigt bedömde att villkoren för tillämpningen av denna artikel var uppfyllda.

Talan väckt den 3 september 2010 — Bolloré mot kommissionen

(Mål T-372/10)

(2010/C 301/60)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bolloré (Ergué-Gabéric, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Gassenbach, C. Lemaire och O. de Juvigny)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i kommissionens beslut C(2010) 4160 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/36.212 — självkopierande papper),

- alternativt, avsevärt sätta ned det bötesbelopp som Bolloré påförs i artikel 2 i nämnda beslut, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan har sökanden i första hand yrkat att domstolen ska ogiltigförklara beslut C(2010) 4160 slutlig av den 23 juni 2010, om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/36.212 — självkopierande papper), som antogs av kommissionen efter det att domstolen hade meddelat dom i mål C-327/07 P, Bolloré mot kommissionen, i vilken domstolen fastställde att Bollorés rätt till försvar inte hade iakttagits, i den mån som Bolloré inte bara påfördes påföljder i egenskap av moderbolag till Copigraph, utan också i egenskap av direkt och personligt medskyldig till överträdelsen, trots att meddelandet om invändningar endast rörde bolagets ansvar i egenskap av moderbolag till Copigraph.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört sex grunder:

- Åsidosättande av artiklarna 6 och 7 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen) samt av artiklarna 41, 47 och 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) då påföljder påfördes Bolloré i strid med legalitetsprincipen (inget brott och inget straff utan lag), rättssäkerhetsprincipen, principen om att straff ska vara individuella och principen om rätten till en rättvis rättegång, i den mån som

o den påföljd som påfördes Bolloré i egenskap av moderbolag utgjorde ett åsidosättande av legalitetsprincipen (inget brott och inget straff utan lag) och rättssäkerhetsprincipen i artiklarna 6 och 7 i Europakonventionen samt artiklarna 47 och 49 i stadgan och av principen om att straff ska vara individuella,

o hörandet av Bolloré, vid vilket ingen av ledamöterna i kommissionsledamöternas kollegium deltog, utgjorde ett åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 i Europakonventionen och av artiklarna 41 och 47 i stadgan, med resultatet att Bolloré inte hördes av "sina domare",

o villkoren om anta det ursprungliga beslutet "igen" på flera olika sätt utgjorde ett åsidosättande av kravet på opartiskhet som är knutet till rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 i Europastadgan och artiklarna 41 och 47 i stadgan,

- Åsidosättande av artikel 101 FEUF och artikel 25 i förordning nr 1/2003 i den mån som kommissionen påförde Bolloré påföljder för överträdelser som har preskriberats,

- Åsidosättande av likabehandlingsprincipen i den mån som Bolloré ålades påföljder i egenskap av moderbolag till Copigraph vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i målet,

- Åsidosättande av artikel 101 FEUF, artikel 6 i Europakonventionen och artiklarna 41 och 47 i stadgan genom att utfärda ett andra meddelande om invändningar inom en uppenbart orimlig tidsfrist med resultatet att Bolloré definitivt hindrades från att försvara sig mot de grunder som dels rörde bolagets ansvar i egenskap av moderbolag till Copigraph, dels dess personliga deltagande i överträdelsen,

- Alternativt, åsidosättande av 1998 riktlinjer för beräkning av böter, principen om att straff ska vara individuella och proportionalitetsprincipen i samband med fastställandet av böterna och av motiveringsskyldigheten, och

- Alternativt, åsidosättande av 1996 års meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter samt av proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen.

Talan väckt den 8 september 2010 — Villeroy & Boch Austria mot kommissionen

(Mål T-373/10)

(2010/C 301/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Österrike)
(ombud: advokaterna A. Reidlinger och S. Dethof)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i de delar som rör sökanden,

- alternativt, minska det bötesbelopp som påförts sökanden i nämnda beslut till ett rimligt belopp, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har överklagat kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — Badrumsutrustning. I det överklagade beslutet påfördes sökanden och andra företag böter med hänvisning till att de hade åsidosatt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet. Sökanden hade enligt kommissionen deltagit i en fortlöpande överenskommelse eller ett samordnat förfarande inom sektorn för badrumsutrustning i Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Nederländerna och Österrike.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört följande:

Sökanden har för det första kritiserat kommissionen för att den fastställde att artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet hade åsidosatts med hänvisning till en enda komplex och fortlöpande överträdelse. Genom denna otillåtna helhetsbedömning åsidosatte kommissionen sin skyldighet att göra en individuell rättslig bedömning av agerandena av de olika företag till vilka beslutet riktar sig och tillskrev sökanden handlingar av tredjeman i strid med gällande rätt.

För det andra har sökanden alternativt gjort gällande att kommissionen åsidosatte sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF genom att inte individualisera motiveringen i beslutet.

För det tredje har sökanden gjort gällande att det överklagade beslutet ska ogiltigförklaras då sökanden inte deltog i de påstådda överträdelserna på de varu- och geografiska marknader som avses i beslutet och då det inte har visats att sökanden deltog i en kartell.

För det fjärde har sökanden gjort gällande att den och dess moderbolag rättsstridigt har påförts böter i egenskap av solidariskt ansvariga. Ett sådant påförande av böter strider mot principen nulla poena sine lege i artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och principen om att ett straff ska vara proportionerligt i förhållande till överträdelsen enligt artikel 49.3 jämförd med artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾.

För det femte har sökanden gjort gällande en felaktig beräkning av bötesbeloppet. Enligt sökanden beaktade kommissionen vid beräkningen omsättning vilken redan från början saknade samband med de överträdelser som har lagts sökanden till last.

För det sjätte har sökanden gjort gällande att den omständigheten att förfarandet drog ut på tiden och att detta inte beaktades vid beräkningen av bötesbeloppet utgör ett åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

För det sjunde har sökanden gjort gällande att en oriktig bedömning gjordes i samband med beräkningen av bötesbeloppet när sökandens deltagande prövades. Enligt sökanden är bötesbeloppet orimligt högt och oproportionerligt även om sökanden ska anses ha åsidosatt artikel 101 FEUF. Sökanden anser att kommissionen åsidosatte principen om att ett straff ska vara proportionerligt i förhållande till överträdelsen i artikel 49.3 jämförd med artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget

Talan väckt den 8 september 2010 — Villeroy & Boch mot kommissionen

(Mål T-374/10)

(2010/C 301/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Tyskland) (ombud: advokaten M. Klusmann och professor S. Thomas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det rör sökanden,

— i andra hand sätta ned de böter som sökanden ålagts i det angripna beslutet med ett lämpligt belopp,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan mot kommissionens beslut K(2010)4185 slutlig av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — Sanitetsgods för badrum. Genom det angripna beslutet åläggs sökanden och andra företag att betala böter på grund av att de överträtt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet. Enligt kommissionen har sökanden deltagit i ett fortlöpande avtal eller samordnat förfarande inom sektorn för sanitetsgods för badrum i Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Nederländerna och Österrike.

Sökanden anför sju grunder till stöd för sin talan.

Som första grund bestrider sökanden att artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet har åsidosatts genom en enda komplex och fortlöpande överträdelse. Genom denna otillåtna helhetssyn har kommissionen åsidosatt sin skyldighet att göra en rättslig bedömning av det individuella handlande som var och en av beslutets adressater har haft och tillskriver på ett rättsligt otillåtet sätt sökanden handlingar av tredjeman, varvid kommissionen åsidosätter principen om *nulla poena sine lege*.

Sökanden gör, i andra hand, som andra grund gällande ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket FEUF, på grund av att beslutet inte innehåller någon särskild motivering vad avser sökanden.

Som tredje grund gör sökanden gällande att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, eftersom sökanden inte har deltagit i de påtalade överträdelserna på den relevanta produktmarknaden och den relevanta geografiska marknaden och det inte har bevisats att sökanden har begått en överträdelse av reglerna om karteller.

Som fjärde grund gör sökanden gällande att kommissionen i strid med gällande rätt har ålagt sökanden och dennas dotterbolag i Frankrike, Belgien och Österrike böter för vilka de är solidariskt ansvariga. Att på detta sätt ålägga böter med solidariskt betalningsansvar strider mot principen *nulla poena sine lege* enligt artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och mot principen om att straff ska vara proportionerliga enligt artikel 49.3 jämförd med artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och mot artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾.

Inom ramen för den femte grunden gör sökanden gällande att bötesbeloppet har fastställts på ett felaktigt sätt. Sökanden gör härvid gällande att kommissionen vid beräkningen har beaktat en del av sökandens omsättning som inte har något samband med det påtalade handlandet.

Som sjätte grund gör sökanden gällande att förfarandet har varat alltför länge och att detta inte har beaktats vid fastställelsen av bötesbeloppet i strid med artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Som sjunde grund gör sökanden åberopar sökanden felaktiga bedömningar vid fastställelsen av bötesbeloppet vid bedömningen av sökandens delaktighet i det påtalade handlandet. Sökanden anför i detta avseende att även om det föreligger en överträdelse av artikel 101 FEUF, såsom kommissionen har hävdat, är bötesbeloppet orimligt högt och oproportionerligt. Enligt sökanden har kommissionen åsidosatt principen om proportionerliga straff enligt artikel 49.3 jämförd med artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Vidare borde kommissionen i förevarande fall inte ha ålagt det högsta bötesbeloppet på 10 procent av koncernens omsättning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 8 september 2010 — Hansa Metallwerke m.fl. mot kommissionen

(Mål T-375/10)

(2010/C 301/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hansa Metallwerke AG (Stuttgart, Tyskland), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Nederländerna), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Italien), Hansa Belgium Sprl (Asse, Belgien), Hansa Austria GmbH (Salzburg, Österrike) (ombud: advokaten H. J. Hellmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut av den 23 juni 2010 som kommissionen den 30 juni 2010 tillställt sökandena och som avser ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39092 — badrumsutrustning), i den del det avser sökandena,
- i andra hand, sätta ned de böter som sökandena ådömts, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena har väckt talan mot kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — badrumsutrustning. I beslutet ådöms sökandena och andra företag böter på grund av åsidosättande av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet. Enligt kommissionen har sökandena deltagit i fortlöpande avtal eller samordnade förfaranden på marknaden för badrumsutrustning i Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Nederländerna och Österrike.

Till stöd för sin talan har sökandena för det första gjort gällande att kommissionen överskridit det maximala bötesbelopp som företaget kan ådömas enligt artikel 23.2 andra meningen i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾, genom att basera sitt beslut på Hansa Metallwerke AG:s totala globala omsättning, som är felaktig.

För det andra har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar. Sökandena anser att kommissionen gjort sig skyldig till grova fel i samband med det administrativa förfarandet och att sökandena således missgynnats i förhållande till övriga parter. I motsats till vad den utlovat under förfarandet har kommissionen sedan underlåtit att beakta denna omständighet i det angripna beslutet.

För det tredje har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatt artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 genom att felaktigt beräkna böterna med hänsyn till meddelandet om förmånlig behandling⁽²⁾. Kommissionen har inte satt ned böterna trots att sökandena samarbetat.

För det fjärde har sökandena gjort gällande att det strider mot principen om förbud mot retroaktivitet att tillämpa riktlinjerna för beräkning av böter⁽³⁾ på situationer långt efter att dessa upphört.

Sökanden har även gjort gällande att kommissionens praxis vid böter inte finner stöd i artikel 23.2 i förordning nr 1/2003. Sökanden har i detta avseende anfört att det angripna beslutet innebär åsidosättande av likabehandlings- och proportionalitetsprincipen. Artikel 23.2 i förordning nr 1/2003, såsom denna har utvecklats genom kommissionens praxis vid tillämpningen av riktlinjerna för beräkning av böter, strider dessutom mot den straffrättsliga legalitetsprincipen i artikel 7 i EKMR och artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Slutligen har sökandena gjort gällande att artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 och riktlinjerna för beräkning av böter tillämpats felaktigt genom att kommissionen gjort flertalet tillämpnings- och tolkningsfel till sökandenas nackdel. Sökanden har i synnerhet gjort gällande att kommissionens hantering och värdering av bevis varit felaktigt vad gäller sökandenas individuella omständigheter.

(1) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1).

(2) Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 45, s. 3).

(3) Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, s. 2).

Talan väckt den 6 september 2010 — Preparados Alimenticios mot harmoniseringsbyrån (Jambo Afrika)

(Mål T-377/10)

(2010/C 301/64)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Preparados Alimenticios, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten D. Pellisé Urquiza)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av den första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 9 juni 2010 i ärende R 1144/2009-1,

— ta upp förevarande talan till sakprövning och bifalla den, och

— avslå ansökan om registrering av det omtvistade gemenskapsvarumärket.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket Jambo Afrika för varor i klasserna 29, 30 och 33

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: De spanska varumärkesregistreringarna nr 2573221, nr 2573219 och nr 2573216 av figurmärket JUMBO för varor i klasserna 29 och 30; Gemenskapsvarumärkesregistrering nr 2217404 av figurmärket JUMBO CUBE för varor i klass 29; Gemenskapsvarumärkesregistrering nr 2412823 av figurmärket JUMBO MARINADE för varor i klasserna 29 och 30; Gemenskapsvarumärkesregistrering nr 2413391 av figurmärket JUMBO NOKKOS för varor i klasserna 29 och 30; Gemenskapsvarumärkesregistreringarna nr 2413581, nr 2423275, nr 2970754, nr 3246139, nr 3754462 och nr 4088761 av figurmärket JUMBO för varor i klasserna 29 och 30

Invändningsenhetens beslut: Invändningen bifalles för en del av de omtvistade varorna.

Överklagandenämndens beslut: Invändningen avslås helt.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009, i den mån som överklagandenämnden felaktigt fastställde att det inte förelåg risk för förväxling.

Talan väckt den 7 september 2010 — Masco m.fl. mot kommissionen**(Mål T-378/10)**

(2010/C 301/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Masco Corp. (Taylor, Förenta staterna), Hansgrohe AG (Schiltach, Tyskland), Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach), Hansgrohe Handelsgesellschaft m.b.H. (Wiener Neudorf, Österrike), Hansgrohe SA/NV (Anderlecht, Belgien), Hansgrohe B.V. (Westknollendam, Nederländerna), Hansgrohe SARL (Antony, Frankrike), Hansgrohe Srl (Villanova d'Asti, Italien), Hüppe GmbH (Bad Zwischenahn, Tyskland), Hüppe Gesellschaft m.b.H. (Laxenburg, Österrike), Hüppe Belgium SA/NV (Zaventem, Belgien) och Hüppe B.V. (Alblasserdam, Nederländerna) (ombud: D. Schroeder, advokat och J. Temple Lang, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen**Sökandenas yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutligt av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — badrumsutrustning, i den mån som den fann att sökandena har deltagit i en fortlöpande överenskommelse eller ett samordnat förfarande inom sektorn för badrumsutrustning, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader och övriga kostnader i målet.

Grunder och huvudargument

Sökandena har yrkat en delvis ogiltigförklaring av artikel 1 i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutligt av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — badrumsutrustning, i vilket kommissionen fann att sökandena, tillsammans med andra företag, hade åsidosatt artikel 101 FEUF och artikel 53 EES genom att delta i en fortlöpande överenskommelse eller ett samordnat förfarande inom sektorn för badrumsutrustning i Tyskland, Österrike, Italien, Frankrike, Belgien och Nederländerna.

Till stöd för sin talan har sökandena anfört följande:

Sökandena har bestritt kommissionens rättsliga kvalificering av beteendet såsom en enda komplex överträdelse som omfattar tre olika produktgrupper, nämligen kranar, duschavskärningar och sanitetsporslin, istället för att konstatera tre separata överträdelser.

Sökandena tillverkar inte sanitetsporslin. Sökandena har framhållit att kommissionen, genom att konstatera att sökandena har deltagit i en enda komplex överträdelse som omfattar de tre produktgrupperna, inklusive sanitetsporslin, gjorde en felaktig rättstillämpning och en oriktig bedömning av förhållandena. Kommissionens påstående att en enda komplex överträdelse föreligger överensstämmer inte med kommissionens tidigare beslutspraxis (eller med domstolarnas rättspraxis). Kommissionen har följaktligen brutit mot principerna om insyn, rätts säkerhet och likabehandling. I synnerhet stöds kommissionens slutsats att en enda komplex överträdelse föreligger som omfattar tre olika produktgrupper inte av de omständigheter och bevis som åberopades i beslutet.

Talan väckt den 8 september 2010 — Keramag Keramische Werke m.fl. mot kommissionen**(Mål T-379/10)**

(2010/C 301/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Tyskland), Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Tyskland), Koninklijke Sphinx BV (Maastricht, Nederländerna), Allia SAS (Avon, Frankrike), Produits Céramique de Touraine SA (PCT) (Selles sur Cher, Frankrike) och Pozzi Ginori SpA (Milan, Italien) (ombud: J. Killick, Barrister, P. Lindfelt, lawyer, I. Reynolds, Solicitor, och K. Struckmann, lawyer)

Svarande: Europeiska kommissionen**Sökandenas yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- helt eller delvis ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förklara att sökandena inte har gjort sig skyldiga till konkurrensbegränsande verksamhet vad avser kranar och om nödvändigt ogiltigförklara beslutet i den del sökandena hålls ansvariga för sådan verksamhet,
- vidare eller i andra hand nedsätta bötesbeloppet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna och
- vidta varje annan åtgärd den anser vara lämplig med hänsyn till omständigheterna i målet.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar att kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (ärende COMP/39.092) i den del som de hålls ansvariga för att ha deltagit i ett fortlöpande avtal eller ett samordnat förfarande på marknaden för badrumsinredning och fixturer i Tyskland, Österrike, Italien, Frankrike, Belgien och Nederländerna.

Sökandena har anfört sju grunder till stöd för sin talan.

De hävdar för det första att kommissionen inte har undersökt det ekonomiska sammanhanget och därmed inte kan anses ha visat att de påstådda överträdelserna hade ett konkurrensbegränsande syfte i lagens mening. Sökandena hävdar att kommissionen inte hade laglig rätt att presumera (eller finna) att diskussioner som i) sker mellan icke-konkurrenter och som ii) rör ett icke-ekonomiskt pris som en aktör betalar hade ett konkurrensbegränsande syfte.

De hävdar för det andra att kommissionen inte kunde hålla sökandena ansvariga för en överträdelse vad avser kranar med hänsyn till den första grunden och med hänsyn till den omständigheten att sökandena inte producerar kranar.

Sökandena gör för det tredje gällande att kommissionen inte har bevisat att den påstådda överträdelserna har ägt rum i lagens mening, bland annat eftersom dess analys av bevisningen var felaktig, vad avser Frankrike, Italien och, vad rör Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft, Tyskland.

Sökandena hävdar för det fjärde att kommissionen inte har försökt utreda om överträdelserna i Nederländerna var tidsbegränsad.

Sökandena hävdar för det femte att kommissionen inte

- i) inte har formulerat sina påståenden i meddelandet om invändningar på ett adekvat sätt och
- ii) inte har insamlat och presenterat relevant och potentiellt friande bevisning.

Detta sätt att förfara har enligt sökandena skadat deras rätt till försvar.

Sökandena gör för det sjätte gällande att utredningen i det aktuella ärendet var selektiv och godtycklig med hänsyn till att många bolag som anklagats för att ha deltagit påstådda olagliga möten och diskussioner aldrig har utretts.

Sökanden hävdar för det sjunde att bötesbeloppet är orättmätigt och oproportionerligt högt, särskilt eftersom inverkan på marknaden inte har utretts. Sökanden anmodar därför domstolen att utnyttja sin obegränsade behörighet enligt artikel 261 FEUF för att nedsätta bötesbeloppet.

Talan väckt den 8 september 2010 — Sanitec Europe mot kommissionen

(Mål T-381/10)

(2010/C 301/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finland), (ombud: J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor och advokaterna P. Lindfelt och K. Struckmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara, helt eller delvis, kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — Sanitetsgods,
- fastslå att sökanden inte bär något ansvar för konkurrensbegränsande åtgärder avseende kranar och vid behov ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det däri anges att sökanden (eller sökandens dotterbolag) är ansvarig,
- dessutom, eller alternativt, sätta ned bötesbeloppet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, och
- eventuellt göra andra förordnanden som är påkallade med hänsyn till omständigheterna i målet.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar med stöd av artikel 263 FEUF att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — Sanitetsgods, avseende en konkurrensbegränsande samverkan på den belgiska, tyska, franska, italienska, nederländska och österrikiska marknaden för sanitetsgods för badrum innebärande en samordning av försäljningspriser och utbyte av känsliga affärsuppgifter, samt i andra hand nedsättning av de böter som sökanden har ålagts.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden följande grunder:

För det första har kommissionen underlåtit att bedöma eller undersöka det ekonomiska sammanhanget och har därför inte lyckats visa att de påstådda överträdelserna har haft ett konkurrensbegränsande syfte. Kommissionen hade ingen lagenlig rätt att presumera (eller att fastslå) att samtal (i) mellan företag som inte är konkurrenter (ii) som handlade om ett icke-marknadsmässigt pris som ingen aktör på marknaden betalar hade ett konkurrensbegränsande syfte.

För det andra saknade kommissionen fog för att hålla sökanden ansvarig för en överträdelse av konkurrensreglerna avseende kranar med beaktande dels av den första grunden, dels av den omständigheten att varken sökanden eller dess dotterbolag tillverkar kranar.

Dessutom har kommissionen inte lyckats styrka att den överträdelse av konkurrensreglerna som sökanden påstås ha gjort sig skyldig till har ägt rum, framför allt därför att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av bevisningen i Frankrike, Italien och vad beträffar Keramag Keramische Werke AG i Tyskland.

För det fjärde har kommissionen inte visat att det föreligger något intresse av att konstatera att det förelåg ett åsidosättande i Nederländerna som nu är preskriberat.

Vidare har kommissionen (i) inte framfört kritiken på ett lämpligt sätt i meddelandet om invändningar och (ii) inte godtagit eller redovisat relevant bevisning som kan styrka sökandens oskuld. Dessa felaktigheter vid handläggningen begränsade oåterkalleligen sökandens rätt till försvar.

Sökandebolaget anför genom en ytterligare grund att det inte kan anses ha ett direkt och individuellt betalningsansvar för bötesbeloppet på 9 873,060 euro. Det har inte visats att bolaget självt har gjort sig skyldigt till något olagligt agerande. Det hade endast ett ansvar i egenskap av moderbolag och kan i denna egenskap inte åläggas ett direkt och individuellt betalningsansvar för böter. Dessutom angavs inte möjligheten att bolaget skulle kunna komma att åläggas ett direkt och individuellt betalningsansvar i meddelandet om invändningar, vilket utgör ett sådant åsidosättande av handläggningsregler som motiverar en ogiltigförklaring.

Det var vidare fel att betrakta sökanden som solidariskt ansvarig för sitt dotterbolag Keramag Keramische Werke AG:s agerande. Sökandebolaget ägde inte samtliga andelar i Keramag Keramische Werke AG under den berörda perioden. Det hade inte en sådan ställning att det kunde utöva, och det utövade inte, bestämmanderätt över dotterbolaget.

Dessutom var utredningen i ärendet selektiv och godtycklig då många företag som påstås ha deltagit vid olagliga möten eller samtal aldrig åtalades.

Slutligen var bötesbeloppet orimligt och oproportionerligt högt framför allt med hänsyn till att planerna inte genomfördes och inte fick några effekter på marknaden. Sökanden yrkar att domstolen ska sätta ned bötesbeloppet med stöd av sin obegränsade behörighet enligt artikel 261 FEUF.

Talan väckt den 9 september 2010 — Villeroy et Boch mot kommissionen

(Mål T-382/10)

(2010/C 301/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Villeroy et Boch (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna J. Philippe och K. Blau-Hansen, samt A. Villette, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den mån som sökanden berörs därav,
- alternativt, sätta ned det bötesbelopp som sökandens ålagts att betala genom det angripna beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har i huvudsak yrkat delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES) (ärende COMP/39092 — badrumsutrustning), avseende en konkurrensbegränsande samverkan på marknaderna i Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Nederländerna och Österrike för badrumsutrustning, vilken avsåg samordning av försäljningspriserna och utbyte av känsliga affärsuppgifter.

Sökanden har åberopat sju grunder till stöd för sin talan enligt följande:

- Artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES har åsidosatts genom att överträdelsen klassificerades som en enda, komplex och fortgående överträdelse och svaranden därmed åsidosatte sin skyldighet att göra en rättslig bedömning av det individuella beteende som kan tillskrivas det angripna beslutets adressater.
- Den motiveringsskyldighet som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF har åsidosatts, eftersom svaranden inte definierade de relevanta marknaderna tillräckligt precist i det angripna beslutet.
- Det har inte styrkts att sökanden deltagit i de överträdelser som skett i Frankrike.
- Principen *nulla poene sine lege* som föreskrivs i artikel 49 första stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), och principen, som föreskrivs i artikel 49 tredje stycket i stadgan, jämförd med artikel 48 första stycket i stadgan och artikel 23 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾, om att sanktionen ska vara proportionerlig mot den felaktighet som begåtts, har åsidosatts, eftersom svaranden ålade sökanden och dess moderbolag att solidariskt betala det ålagda bötesbeloppet.
- Bötesbeloppet har beräknats felaktigt, eftersom svaranden tog hänsyn till omsättning som sökanden haft som inte har något samband med de anmärkningar som framfördes vid beräkningen av böter.

- Artikel 41 i stadgan har åsidosatts, eftersom den omständigheten att förfarandet pågick överdrivet länge inte togs med i beaktande vid beräkningen av böter.
- Principen om att straffet ska vara proportionerligt till de fel som bedöms vid beräkningen av böter har åsidosatts, eftersom grundbeloppet fastställdes till 15 procent och det absoluta bötesbeloppet överstiger begränsningen på 10 procent av sökandens omsättning.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 FEUF] och [102 FEUF] (EGT L 1 2003, s. 1)

Talan väckt den 7 september 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland mot harmoniseringsbyrån (Continental)

(Mål T-383/10)

(2010/C 301/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten S. Vollmer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 23 juni 2010 (ärende R 300/2010-1),
- i andra hand, upphäva det angripna beslutet vad beträffar varor och tjänster i klass 44, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket Continental för varor i klasserna 31 och 44

Granskarens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (¹), eftersom det berörda gemenskapsvarumärket är tillräckligt särpräglad och inte är beskrivande.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

Talan väckt den 13 september 2010 — ArcelorMittal Wire France m.fl. mot kommissionen

(Mål T-385/10)

(2010/C 301/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Frankrike), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Belgien), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Italien) (ombud: advokaterna H. Calvet, O. Billard och M. Pittie)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 juni 2010 i ärende COMP/38.344 — Stål för spännarmering i den del (i) det i artikel 1 i beslutet fastslås att AMWF, AM Fontaine och AM Verderio har agerat på ett sätt som innebar en enda fortlöpande överträdelse och/eller ett samordnat förfarande inom sektorn för stål för spännarmering i strid med artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-fördraget, under perioderna 1 januari 1984–19 september 2002, 20 december 1984–19 september 2002 respektive 3 april 1995–19 september 2002, (ii) AMWF i artikel 2 således påförs böter om 276,48 miljoner euro, AM Fontaine görs solidariskt ansvarigt för erläggandet av 268,8 miljoner euro av ovanstående belopp och AM Verderio görs solidariskt ansvarigt för erläggandet av 72 miljoner euro av ovanstående belopp, (iii) sökandena i artikel 3 åläggs att se till att överträdelsen omedelbart upphör om så inte redan har skett och framdeles avhålla sig från varje handling eller agerande som beskrivs i punkt (i) liksom varje handling eller agerande som har samma eller liknande syften eller konsekvenser, och (iv) det i artikel 4 anges att beslutet riktar sig till sökandena,
- i andra hand, inom ramen för dess obegränsade behörighet, ändra beslutet genom att avsevärt sätta ned de bötesbelopp som var och en av sökandena har ålagts att betala i enlighet med artikel 2,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar i första hand att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4387 slutlig av den 30 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) (Ärende COMP/38.344 — Stål för spännarmering) avseende en konkurrensbegränsande samverkan på den europeiska marknaden för stål för spännarmering avseende fastställande av priser, uppdelning av marknaden och utbyte av känsliga affärsuppgifter.

Till stöd för sitt yrkande åberopar sökandena följande grunder:

- Sökandenas grundläggande rätt till prövning i en opartisk domstol och åsidosättande av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts genom att kommissionen fungerar både som åklagare och domare.
- Kommissionen har åsidosatt artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾, samt principen om att straff skall vara individuella, proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen genom att ålägga sökandena böter som tydligt överskrider det föreskrivna taket på 10 procent av sökandenas totala omsättning under det föregående räkenskapsåret.
- Det föreligger inte tillräcklig bevisning för att styrka förekomsten av ett åsidosättande av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-fördraget under perioden 1 januari 1984–november 1992 och i vilket fall som helst saknas det en motivering.
- Det saknas motivering och det föreligger ett åsidosättande av riktlinjerna för beräkning av böter ⁽²⁾ samt av principerna om skydd för berättigade förväntningar och god förvaltningssed eftersom det angripna beslutet innehåller sådana brister att det är omöjligt att förstå hur kommissionen har gått till väga för att beräkna böterna.
- Det saknas motivering och kommissionen gjorde en uppenbart felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den räknade upp de böter som ålagts AMWF och AM Fontaine med 60 procent på grund av återfall.
- Det föreligger en bristande motivering och kommissionen åsidosatte artikel 23.2 i förordning nr 1/2003, likhetsprincipen och proportionalitetsprincipen när den i avskräckande syfte höjde bötesbeloppen med 20 procent endast för sökandena trots att det fanns andra deltagare i det samordnade förfarandet som befann sig i en identisk situation.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 FEUF] och [102 FEUF] (EUT L 1, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

Talan väckt den 8 september 2010 — Dornbracht mot kommissionen

(Mål T-386/10)

(2010/C 301/71)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen, T. Kapp och M. Franz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den angripna förordningen i de delar som berör sökanden,
- i andra hand, sätta ned de böter som påförts sökanden genom det angripna beslutet i passande omfattning, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden bestrider kommissionens beslut K(2010) 4185 slutligt av den 23 juni 2003 i ärende KOMP/39092- sanitetsinstallationer för badrum. Genom det angripna beslutet påfördes sökanden och andra företag böter med stöd av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet. Kommissionen anser att sökanden har deltagit i ett längre avtal eller samordnad praxis inom sektorn för sanitetsinstallationer i Tyskland och Österrike.

Sökanden har till stöd för sin talan anfört åtta grunder.

Sökanden har för det första gjort gällande att artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾ har åsidosatts, eftersom kommissionen inte har beaktat de förmildrade omständigheter som talar till sökandens fördel.

Sökanden har för det andra gjort gällande att artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts, eftersom kommissionen vid sin tolkning av taket i artikel 23.2 i samma förordning inte har kunnat bedöma allvaret i den överträdelse som läggs sökanden till last.

Sökanden har för det tredje anfört att likabehandlingsprincipen har åsidosatts, eftersom kommissionen, när den fastställde det schablonmässiga beloppet, inte beaktade i vilken omfattning sökanden individuellt hade deltagit i överträdelsen.

Sökanden har för det fjärde hävdad att kommissionen inte har gjort några jämförelser med andra överträdelser där kommissionen också fattat beslutet om böter när den beräknade böterna och således har åsidosatt likabehandlingsprincipen.

Sökanden har för det femte gjort gällande att böterna är oproportionerliga, eftersom kommissionen inte har tagit hänsyn till sökandens begränsade ekonomiska resurser.

Sökande har för det sjätte hävdad att kommissionen har åsidosatt principen om förbud mot retroaktiv verkan genom att ha beräknat böterna med stöd av 2006 års riktlinjer för beräkning av böter ⁽²⁾.

Sökanden har för det sjunde gjort gällande att artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 åsidosätter precisionsprincipen.

Sökanden har för det åttonde och slutligen gjort gällande att beräkningen av böter är rättstridig, eftersom böterna beräknades med ledning av riktlinjer som ger kommissionen ett alltför stort utrymme för skönsmässig bedömning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2003 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1)

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, s. 2)

Talan väckt den 9 september 2010 — Goutier mot harmoniseringsbyrån — Eurodata (ARANTAX)

(Mål T-387/10)

(2010/C 301/72)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaten E.E. Happe)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Eurodata GmbH & Co. KG (Saarbrücken, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd fattade den 1 juli 2010 i ärende R 126/2009-4 i den del som det innebar att det överklagade beslutet upphävdes och ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke avsåg såvitt avser följande tjänster:

— Klass 35— Tjänster tillhandahållna av en skatterådgivare, skattedeklaration, redovisning, tjänster tillhandahållna av en auktoriserad revisor, professionell företagskonsultation, företagskonsultation.

— Klass 36— Utarbetande av skatteutlåtanden och -bedömningar, fusions- och förvärvsaffärer, nämligen finansiell rådgivning vid köp eller försäljning av företag samt företagsdelägarskap, förmögenhetsförvaltning.

— Klass 42— Tillhandahållande av juridiska tjänster, juridisk forskning,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket ARANTAX för tjänster i klasserna 35, 36 och 42.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Eurodata GmbH & Co. KG.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det tyska ordmärket ANTAX för tjänster i klasserna 35, 36, 41, 42 och 45.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Delvist upphävande av invändningsenhetens beslut och delvist avslag på registreringsansökan.

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 15 och 43 i förordning (EG) nr 207/2009, ⁽¹⁾ eftersom någon bevisning angående bruk inte anförts, samt åsidosättande av artikel 8.1 b i samma förordning, eftersom det inte föreligger någon risk för förväxling mellan de två motstående varumärkena.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

Talan väckt den 6 september 2010 — *Productos Derivados del Acero* mot kommissionen

(Mål T-388/10)

(2010/C 301/73)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: *Productos Derivados del Acero, SA* (Catarroja, Spanien) (ombud: advokaterna M.B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor, och F. Palau Ramirez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, eftersom den femåriga preskriptionstid som föreskrivs i artikel 25 i förordning (EG) nr 1/2003 för att ålägga påföljder hade överskridits,
- eller, subsidiärt, att det angripna beslutet delvis ska ogiltigförklaras, i den del det slås fast att *Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC)* deltar i de konkurrensbegränsande avtal som anges i beslutet, och att det ska förklaras att bolaget inte har deltagit i de samordnade förfaranden som det klandras för,
- eller, subsidiärt, att det angripna beslutet delvis ska ogiltigförklaras, i den del de böter som *Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC)* ålagts endast sätts ned med 25 procent, och att det ska förklaras att bolaget ska befrias från böterna enligt riktlinjerna från år 2006 om böter, eftersom det fastställts att bolaget inte haft kapacitet att ha en bidragande roll,
- eller, subsidiärt, att det angripna beslutet delvis ska ogiltigförklaras, i den del de böter som *Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC)* ålagts endast sätts ned med 25 procent, och att bötesbeloppet ska sättas ned med 75 procent., och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det beslut som klandras i förevarande mål motsvaras av det klandrade beslutet i mål T-385/10, *ArcelorMittal Wire France m.fl. mot kommissionen*.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder:

1. För det första hävdas att preskriptionstiden för att ålägga påföljder hade överskridits. Det görs härvid gällande att möjligheten att ålägga påföljder för samordnade förfaranden preskriberas fem år efter det att den senaste undersöknings-

åtgärden vidtagits och att preskriptionen inte avbrutits efter det att kartellen upphörde, den 19 september 2002, och det att meddelandet om invändningar delgavs, den 30 september 2008.

2. Artikel 101 FEUF, artikel 53 i EES-avtalet och gemenskapsdomstolarnas praxis om nämnda bestämmelser har tillämpats felaktigt, eftersom
  - sökanden inte uttryckligen förklarat att det hade för avsikt att delta i avtalen eller de samordnade förfarandena och eftersom en sådan avsikt inte heller kan anses framgå underförstått av andra omständigheter,
  - sökanden klart och offentligt tagit avstånd från de samordnade förfarandena. Sökandens deltagande i möten har nämligen inte påverkat bolagets beteende i kommersiellt hänseende. Den omständigheten att de konkurrensbegränsande avtalen inte genomfördes visar härvid att sökandens deltagande i möten inte har påverkat beteendet på marknaden.
3. Punkt 35 i riktlinjerna från år 2006 om böter har tillämpats felaktigt, eftersom det gjorts en felaktig analogisk tillämpning av bedömningen avseende "allvarlig och irreparabel skada" i sammanhanget interimistiska åtgärder.

Talan väckt den 13 september 2010 — *SLM* mot kommissionen

(Mål T-389/10)

(2010/C 301/74)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: *Siderurgica Latina Martin SpA (SLM)* (Ceprano, Italien) (ombud: advokaterna G. Belotti och F. Covone)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4387 slutligt av den 30 juni 2010 (ärende COMP/38344 — Spännstål), samt
- i andra hand, sätta ned det påförda bötesbeloppet.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet är detsamma som i mål T-385/10, *ArcelorMittal Wire France m.fl. mot kommissionen*.

Sökanden gör till stöd för sina yrkanden gällande följande grunder:

Vad avser ogiltigförklaring av beslutet: den osedvanliga och rättsstridiga tidsutdräkten vad gäller det administrativa förfarandet, vilken allvarligt skadat sökandens möjligheter att göra sin rätt till försvar gällande, särskilt vad gäller perioden 1997-1999 det vill säga 10 år innan meddelandet om invändningar i september 2008.

Vad avser nedsättning av det påförda bötesbeloppet:

Bristande motivering vad avser beloppets storlek såtillvida att det är svårt att förstå vilken beräkningsgrund kommissionen har använt sig av och vilken omsättning som legat till grund när kommissionen har bötfällt sökanden.

Åsidosättande av maxbeloppet på 10 procent av omsättningen.

Påslag har inte motiverats.

Felaktig tillämpning av riktlinjerna för beräkning av böter från 2006 samt riktlinjerna från 1998, vilka var ikraft inte endast vid tiden för de påstådda överträdelsena utan även under de första fyra åren av det administrativa förfarandet.

Felaktig bedömning av den tid sökanden deltog i det konkurrensbegränsande samarbetet, då den inte i större utsträckning grundar sig på objektiva fastställda konstateranden.

Förmildrande omständigheter har inte beaktats, nämligen sökandens underordnade roll i det konstaterade samarbetet, dennes begränsade marknadsandel samt den omständigheten att samarbetet inte varit effektivt.

Preskription har inträtt eftersom ingen åtgärd har skett som kan avbryta preskriptionen under fem år från den oannonserade inspektionen.

Överklagande ingett den 10 september 2010 av Paulette Füller-Tomlinson av den dom som personaldomstolen meddelade den 1 juli 2010 i mål F-97/08, Füller-Tomlinson mot parlamentet

(Mål T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Paulette Füller-Tomlinson (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten L. Levi)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 1 juli 2010 i mål F-97/08,
- i enlighet härmed bifalla klagandens yrkanden i första instans, och följaktligen
  - ogiltigförklara det beslut som fattades av chefen för enheten för pensioner och socialförsäkringar den 9 april 2008, vari anges i artikel 3 att klagandens permanenta partiella invaliditet till följd av arbetsskada fastställs till 20 procent,
  - i den mån det är nödvändigt ogiltigförklara beslutet om avslag på klagomålet, ett beslut som fattades den 26 augusti 2008 och delgavs den 28 augusti 2008,
  - i andra hand förplikta svaranden att utge skadestånd till ett belopp om 12 000 euro för ideell skada, och
  - förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande överklagande yrkar klaganden upphävande av den dom som personaldomstolen meddelade den 1 juli 2010 i mål F-97/08, Füller-Tomlinson mot parlamentet, varigenom klagandens talan ogillades, en talan inom ramen för vilken klaganden bland annat framställde yrkande om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut att fastställa den permanenta partiella invaliditeten till följd av arbetsskada till 20 procent med tillämpning av de europeiska riktvärden som används i medicinska syften för bedömning av nedsatt fysisk och psykisk funktionsförmåga.

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden flera grunder som avser följande:

- Det har skett ett åsidosättande med avseende på omfattningen av domstolens legalitetsprövning enligt de villkor som uppställs i de försäkringsregler som antogs med tillämpning av artikel 73 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän anställda i Europeiska unionen, eftersom personaldomstolen begränsade sin prövning till uppenbart oriktiga bedömningar och institutionernas överskridande av deras utrymme för skönsmässig bedömning, medan den prövning som ska göras ska vara fullständig och omfatta lagenligheten av rättsaktens innehåll i sak.

- Det har skett ett åsidosättande med avseende på prövningen av huruvida det gjorts uppenbart oriktiga bedömningar, handlingarna i målet har missuppfattats, den motiveringskyldighet som domstolen i första instans har åsidosatts och likaså artikel 73 i tjänsteföreskrifterna samt försäkringsreglerna eftersom
- personaldomstolen inte tog hänsyn till den utveckling som skedde under förhandlingen med avseende på följderna av invändningarna i ansökan genom vilken talan väckts, och
- personaldomstolen bland annat fann att läkarnas frihet att göra sina bedömningar endast avsåg fastställande av sjukdom och inte fastställande av invaliditeten, och bekräftade således att de europeiska riktvärden för bedömning av nedsatt fysisk och psykisk funktionsförmåga är motstridiga genom att invaliditeten endast fastställdes till 20 procent i detta fall, fastän läkartjänsten ansåg att klagandens invaliditet uppgick till 100 procent.
- Begreppet rimlig tidsfrist har åsidosatts och handlingarna i målet har missuppfattats, eftersom personaldomstolen, då det redogjordes för de faktiska omständigheterna, återopade en läkarundersökning som aldrig har ägt rum för att sedan fastställa att fristen för att pröva klagandens handlingar inte var orimligt lång.

Talan väckt den 13 september 2010 — Nedri Spanstaal mot kommissionen

(Mål T-391/10)

(2010/C 301/76)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Parter

Sökande: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Nederländerna) (ombud: advokaterna M. Slotboom och B. Haan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara artikel 1.9 beträffande den period för vilken Hit Groep är ansvarig och artikel 2.9 beträffande den period för vilken Nedri påförts böter, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat att kommissionens beslut av den 30 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38.344– tånjbart stål) delvis ska ogiltigförklaras.

Sökanden har anfört tre grunder till stöd för sin talan.

För det första har artikel 101 FEUF, artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾ och motiveringsskyldigheten åsidosatts. Kommissionen har begått ett rättsligt och faktiskt fel genom att besluta att Hit Groep endast har solidariskt betalningsansvar för perioden den 1 januari 1998 — 17 januari 2002. Kommissionen skulle ha ålagt Hit Groep solidariskt ansvar för perioden den 1 maj 1987 — 17 januari 2002. Hit Groep hade nämligen kontroll över sökanden under hela denna period.

För det andra har artikel 23.2 i förordning nr 1/2003, riktlinjerna för beräkning av böter ⁽²⁾, proportionalitetsprincipen och motiveringsskyldigheten åsidosatts. Kommissionen har begått ett rättsligt och faktiskt fel genom att beräkna den övre gränsen för böternas storlek, nämligen 10 procent av omsättningen under föregående räkenskapsår, utifrån sökandens omsättning år 2009. Den övre gränsen skulle ha beräknats utifrån sökandens omsättning år 2002.

För det tredje har punkt 23 i meddelandet om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden ⁽³⁾ och motiveringsskyldigheten åsidosatts. Kommissionen har begått ett rättsligt och faktiskt fel genom att endast ha satt ned sökandens böter med 25 procent och inte med 30 procent.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som dömts ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, s. 2).

⁽³⁾ Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 45, 2002, s. 3)

Talan väckt den 6 september 2010 — Euro-Information — Européenne de traitement de l'information mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-392/10)

(2010/C 301/77)

Rättegångsspråk: *franska*

Parter

Sökande: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Frankrike) (ombud: A. Grolée, advokat)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden fattade den 17 juni 2010 i ärende R 892/2010-2, till den del varumärkesansökan nr 004114864 avslogs med avseende på varor och tjänster i klasserna 9, 35, 36, 37, 38 och 42,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta sökandens rättegångskostnader för förfarandet vid harmoniseringsbyrån och i förevarande förfarande, i enlighet med artikel 87 i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Ordmärket EURO AUTOMATIC CASH för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 36, 37, 38 och 42, ansökan nr 4114864

Granskarens beslut: Avslag på ansökan om registrering

Överklagandenämndens beslut: Delvis ogiltigförklaring av granskarens beslut, delvist avslag på ansökan om registrering av det sökta varumärket. Beslut fattat till följd av tribunalens dom av den 9 mars 2010 i mål T-15/09, Euro-Information mot harmoniseringsbyrån (EURO AUTOMATIC CASH) (ej publicerad i rättsfallssamlingen).

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009, eftersom det sökta varumärket inte är beskrivande utan tvärtom särskiljande med avseende på samtliga varor och tjänster beträffande vilka ansökan om registrering avslogs.

Talan väckt den 14 september 2010 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mot kommissionen

(Mål T-393/10)

(2010/C 301/78)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ombud: advokaten C. Stadler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1.8 a och b i beslutet i den mån som det däri fastställs att Westfälische Drahtindustrie GmbH och Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG har åsidosatt artikel 101 FEUF alternativt artikel 53 i EES-avtalet före den 12 maj 1997,
- ogiltigförklara artikel 2 i beslutet i den mån som det däri anges att samtliga sökanden är solidariskt skyldiga att betala böter om 15 485 000 euro, Westfälische Drahtindustrie GmbH och Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG är solidariskt skyldiga att betala böter om 30 115 000 euro och Westfälische Drahtindustrie GmbH är skyldig att betala böter om 10 450 000 euro,
- alternativt, sätta ned de bötesbelopp som sökandena påförs i artikel 2 i beslutet till en rimlig nivå, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena har kritiserat kommissionens beslut K(2010) 4387 slutlig av den 30 juni 2010 i ärende COMP/38.344 — Stål för spännarmering. I det överklagade beslutet påförs sökandena och andra företag böter med hänvisning till att de har åsidosatt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet. Sökandena har enligt kommissionen deltagit i en fortlöpande överenskommelse eller ett samordnat förfarande inom sektorn för stål för spännarmering på den inre marknaden och inom EES-området.

Sökandena har till stöd för sin talan anfört åtta grunder:

För det första har sökandena gjort gällande att artikel 25.1 b i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ har åsidosatts då påståendet att sökandena har deltagit i en enda fortlöpande överträdelse är oriktigt.

För det andra har sökandena alternativt gjort gällande att artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts, då grundläggande principer för beräkning av böter har åsidosatts med beaktande av att kommissionen vid bedömningen av överträdelsens varaktighet beaktade kartellens kristid.

För det tredje har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 23.3 i förordning nr 1/2003, då den genom att använda de föreliggande upplysningarna i samband med prövningen av begäran om nedsättning av bötesbeloppet åsidosatte principen om berättigade förväntningar och principen att den som har stiftat en lag själv måste följa den.

För det fjärde har sökandena gjort gällande att artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts då kommissionen vid bedömningen av överträdelsens svårighetsgrad gjorde sig skyldig till flera felbedömningar.

För det femte har sökandena gjort gällande att artikel 23 i förordning nr 1/2003 samt motiveringsskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts. Sökandena har gjort gällande att kommissionen i samband med fastställandet av bötesbeloppen godtyckligt avvek från den beräkningsmetod som anges i det överklagade beslutet.

För det sjätte har sökandena gjort gällande att kommissionen genom att överskrida gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning och genom att åsidosätta proportionalitetsprincipen vid beräkningen av bötesbeloppen åsidosatte artikel 23 i förordning nr 1/2003.

För det sjunde har sökandena gjort gällande att artikel 296.2 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts då kommissionen i väsentliga delar inte motiverade det överklagade beslutet.

För det åttonde har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte sökandenas rätt att yttra sig enligt artikel 27 i förordning nr 1/2003 och artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att inte höra sökandena i väsentliga frågor.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget

Talan väckt den 13 september 2010 — Grebenshikova mot harmoniseringsbyrån — Volvo Trademark (SOLVO)

(Mål T-394/10)

(2010/C 301/79)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Elena Grebenshikova (St. Petersburg, Ryssland) (ombud: M. Björkenfeldt, advokat)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Sverige)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd fattade den 9 juni 2010 i ärende R 861/2010-1, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket SOLVO för varor i klass 9

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Varumärkesregistrering nr 747361 av figurmärket VOLVO i Förenade kungariket för ett stort antal varor och tjänster, varumärkesregistreringarna nr 1552528, nr 1102971, nr 1552529 och nr 747362 i Förenade kungariket av ordmärket VOLVO för ett stort antal varor och tjänster, registrering av gemenskapsvarumärke nr 2361087 och nr 2347193 av ordmärket VOLVO för bl.a. varor och tjänster i klasserna 9 och 12

Invändningsenhetens beslut: avslag på invändningen i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut och avslag på ansökan om registrering av varumärke

Grunder: Överträdelse av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden tillämpade bestämmelserna i den artikeln felaktigt, överklagandenämndens åsidosättande av den allmänna unionsrättsliga principen om likabehandling, överträdelse av artikel 1 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPS-avtalet) och överträdelse av artikel 2 i Pariskonventionen för industriellt rättsskydd.

Talan väckt den 14 september 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory mot Europeiska kommissionen

(Mål C-395/10)

(2010/C 301/80)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: S. Crosby, Solicitor, och S. Santoro, lawyer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det underförstådda avslaget på sökandens bekräftande ansökan, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan vill sökanden att domstolen ska ogiltigförklara kommissionens beslut som innebär ett underförstått avslag på sökandens bekräftande ansökan i enlighet med förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ om tillgång till vissa handlingar avseende handelsförhandlingarna mellan Europeiska unionen och Indien.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört tre grunder.

För det första har kommissionen åsidosatt förordning nr 1049/2001 genom att inte svara på sökandens bekräftande ansökan inom föreskriven tid.

För det andra har kommissionen åsidosatt förordning nr 1049/2001 och fördraget genom att underförstått ha avslagit en bekräftande ansökan utan att motivera sitt beslut eller utan att ange de villkor för detta i fördraget eller enligt domstolen.

För det tredje har kommissionen åsidosatt väsentliga formföreskrifter och gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att inte svara på den bekräftande ansökan.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

**Talan väckt den 8 september 2010 — Zucchetti
Rubinetteria mot kommissionen**

(Mål T-396/10)

(2010/C 301/81)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Italien) (ombud: advokaterna M. Condinanzi och P. Ziotti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara det angripna beslutet,
- i andra hand, upphäva de ålagda böterna eller sätta ned bötesbeloppet, eller
- i tredje hand, sätta ned böterna med hänsyn till förmildrande omständigheter, i enlighet med punkt 29 i riktlinjerna för beräkning av böter, samt
- i alla händelser, förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet i detta mål är samma som i mål T-368/10, *rubinetteria Cisal* mot kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem i nämnda mål. Sökanden gör särskilt gällande att de berörda produkterna i beslutet tillhör tre olika marknader, varav Zucchetti endast är verksam på marknaden för kranar, och att kommissionens beslut inte grundar sig på en föregående definition av den relevanta marknaden. Beslutet är bristfälligt även vad gäller bedömningen av marknads geografiska omfattning och kartellens effekter på marknaden.

Sökanden anför vidare att rekonstruktionen av de avtal och/eller samordnade förfaranden som föranlett kommissionen att hålla sökanden ansvarig för en enda, komplex, fortgående överträdelse av artikel 101 FEUF enbart till följd av samverkan i Italien är felaktig och saknar motivering, då den inte på något sätt visar att sökanden känt till att de andra företag som påstås ha deltagit i kartellen agerat rättsstridigt.

**Talan väckt den 13 september 2010 — ara mot
harmoniseringsbyrån — Allrounder (Återgivning av en
sportsko med bokstaven A på sidan)**

(Mål T-397/10)

(2010/C 301/82)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: ara AG (Langenfeld, Tyskland) (ombud: advokaten M. Gail)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Allrounder SARL (Saarrebouurg, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 23 juni 2010 i ärende R 1543/2009,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Allrounder SARL

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett figurmärke föreställande en sportsko med bokstaven A på sidan för varor och tjänster i klasserna 16, 18 och 25

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det nationella ordmärket "A" för varor i klasserna 9, 18 och 25

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avvisning av överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 81 i förordning (EG) nr 207/2009⁽¹⁾, eftersom överklagandenämnden felaktigt utgick att den kontorsorganisation som sökandens ombud beskrivit var sådan att det inte var möjligt att bevisa att all omsorg som betingas av omständigheterna har iakttagits och därför avslag sökandens ansökan om återställande av försutten tid.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 8 september 2010 — Fapricela — Indústria de Trefilaria mot kommissionen

(Mål T-398/10)

(2010/C 301/83)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Fapricela — Indústria de Trefilaria (Ançã, Portugal)
(ombud: advokaterna M. Gorjão-Henriques och S. Roux)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i kommissionens beslut av den 30 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38.344 — Stål för spännarmering) i den del de rör sökanden,
- väsentligt sätta ned det ålagda bötesbeloppet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det beslut som sökanden angriper är samma beslut som angrips i mål T-385/10 ArcelorMittal Wire France m.fl. mot kommissionen.

Sökanden åberopar följande:

1. Det finns brister i motiveringen till det angripna beslutet, vilka påverkar Fapricelas rätt till försvar. Dessa brister har föranlett en rättelse av beslutet. Sökanden anser att rättelsen i detta sammanhang ska anses sakna verkan, då kommissionens erkännande av materiella fel försvårar Fapricelas korrekta utövande av sin rätt till försvar och påverkar föremålet för talan i förevarande mål samt ger Europeiska kommissionen möjlighet att meddela ett nytt beslut om ändring av det tidigare beslutet med beaktande av de rättsliga och faktiska argument som framförts av företagen i förevarande mål.
2. Europeiska kommissionen har inte bevisat att Fapricela kände till eller rimligen borde ha känt till förekomsten av karteller utanför Iberiska halvön. Den kunde därför inte hålla Fapricela ansvarig för den enda, fortgående överträdelse som angavs i det angripna beslutet.

Sökanden åberopar i andra hand följande:

3. Kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling genom att beräkna de böter som företaget ålagts på det sätt som skett. Bötesbeloppet ska följaktligen sättas ned i motsvarande utsträckning.
4. Kommissionen gjorde en felaktig beräkning av den tid som Fapricela deltagit i överträdelsen, då den inte beaktade en period under vilken bolaget tillfälligt avstod från att delta i samarbetet.
5. Kommissionen har gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och har åsidosatt principen om likabehandling genom att inte anse att Fapricela saknar förmåga att betala böterna.

Talan väckt den 14 september 2010 — ArcelorMittal España mot kommissionen

(Mål T-399/10)

(2010/C 301/84)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Spanien) (ombud: advokaterna A. Creus Carreras och A. Valiente Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1–4 i beslutet i de delar som dessa artiklar avser ArcelorMittal España, SA,
- alternativt ogiltigförklara de böter som ålagts ArcelorMittal España, SA,
- i vart fall sätta ned det bötesbelopp som ålagts ArcelorMittal España, SA.

Grunder och huvudargument

Sökandebolaget yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara artiklarna 1–4 i kommissionens beslut K(2010) 4387 (slutlig) av den 30 juni 2010 i ärende COMP/38.344–Spännstål, i vilket kommissionen fann att bolaget tillsammans med andra företag hade åsidosatt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet genom att delta i ett avtal eller samordnat förfarande på marknaden för spännstål på europeisk nivå och/eller på nationell/regional nivå. Sökandebolaget yrkar även att tribunalen ska ogiltigförklara ålagda böter eller sätta ned bötesbeloppet.

Sökandebolaget åberopar sex grunder till stöd för sin talan.

För det första har kommissionen åsidosatt den grundläggande rätten till en rättvis rättegång i artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, eftersom böterna ålades av en myndighet som på samma gång utreder överträdelse och beslutar om sanktioner.

För det andra har kommissionen begått fel vid beräkningen av bötesbeloppet, vilka ledde till att sökandebolaget ålades ett högre belopp.

För det tredje har kommissionen felaktigt funnit att sökandebolaget utövade ett bestämmande inflytande över Emesa och Galycas före december 1997.

För det fjärde var kommissionens beslut att avslå sökandebolagets ansökan om att delvis beviljas immunitet i enlighet med 2002 års meddelande om immunitet och nedsättning av böter⁽¹⁾ rättsstridigt, eftersom bolaget lade fram avgörande bevisning för överträdelsens längd och svårhetsgrad. Bolaget uppfyllde därmed förutsättningarna enligt 2002 års meddelande.

Slutligen har kommissionen tillämpat den särskilda höjning i avskräckande syfte som föreskrivs i punkt 30 i 2006 års riktlinjer för beräkning av böter⁽²⁾ felaktigt, vilket medfört en rättsstridig höjning på 20 procent av de böter som ålagts sökandebolaget.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 45, 2002, s. 3).

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

Talan väckt den 9 september 2010 — Villeroy & Boch — Belgium mot kommissionen

(Mål T-402/10)

(2010/C 301/85)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Villeroy & Boch — Belgium (Bryssel, Belgien) (ombud: O. Brouwer och J. Blockx, advokater)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet till den del det avser Villeroy & Boch Belgium N.V./S.A.
- i andra hand sätta ner det bötesbelopp som åsatts sökanden, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — Badezimmerausstattungen om överträdelse av artikel 101.1 FEUF på marknaden för kranar, duschkabiner och keramiska produkter.

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat sju grunder.

- Åsidosättande av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-fördraget samt av fast rättspraxis, genom att kommissionen felaktigt utgick från att det varit fråga om en enda och fortlöpande överträdelse.
- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF på grund av att motiveringen var otillräcklig och verkningslös med avseende på antagandet att det varit fråga om en enda och fortlöpande överträdelse.
- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten med avseende på att sökanden antas ha deltagit i den aktuella överträdelsen på den belgiska marknaden och avsaknad av bevis för att sökanden varit delaktig i denna överträdelse på den belgiska marknaden.
- Att göra sökanden och sökandens moderbolag solidariskt ansvariga för det bötesbelopp som ålagts strider mot legalitetsprincipen (*nulla poena sine lege*) i artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och mot principen att straffet ska stå i proportion till brottet som följer av artikel 49.3 jämförd med artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt utgör åsidosättande av artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003.
- Felaktig fastställelse av bötesbeloppet, eftersom detta även avser omsättning som saknar samband med den aktuella överträdelsen.
- Kommissionen underlät felaktigt att bevilja nedsättning av bötesbeloppet på grund av att förfarandet i strid med artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna varat under oproportionerligt lång tid.
- Åsidosättande av artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 på grund av att böterna fastställdes med ett felaktigt belopp med hänsyn till överträdelsens allvar, på grund av att avskräckningsfaktorn fastställdes felaktigt och på grund av att bötesbeloppet är oproportionerligt i absoluta tal.

Talan väckt den 10 september 2010 — Justice & Environment mot kommissionen

(Mål T-405/10)

(2010/C 301/86)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Justice & Environment (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: P. Černý, lawyer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara de angripna åtgärderna (kommissionens beslut 2010/135/EU och 2010/136/EU samt kommissionens svar K(2010) 4632).

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat att kommissionens beslut 2010/135/EU⁽¹⁾ och 2010/136/EU⁽²⁾ om utsläppande på marknaden av foder och föda som framställts av en genetiskt modifierad potatisprodukt samt kommissionens beslut K(2010) 4632 om att avslå sökandens begäran om en intern granskning med stöd av avsnitt IV i förordning (EG) nr 1367/2006⁽³⁾.

Sökanden har till stöd för sin talan anfört följande grunder.

Sökanden anser att kommissionen genom att anta besluten 2010/135/EU och 2010/136/EU har åsidosatt grundläggande handläggningskrav i den mening som avses i artikel 263 FEUF samt dess skyldigheter enligt artikel 4.2 i direktiv 2001/18/EG⁽⁴⁾. Enligt sökanden innebär de angripna besluten ett åsidosättande av vissa allmänna unionsrättsliga principer i den mån: kommissionens riskbedömning var motsägelsefull, kommissionen gjorde en felaktig tolkning av artikel 4.2 i direktiv 2001/18/EG, kommissionen underlät att vederbörligt beakta bevisen och bortsåg från ändrad lagstiftning. Sökanden har vidare anfört att kommissionens beslut 2010/136/EU även innebär ett åsidosättande av förordning nr 1829/2003/EG⁽⁵⁾ genom att utsläppandet av en genetiskt modifierad potatisprodukt på marknaden därigenom tilläts.

Sökanden har slutligen framhållit att kommissionens beslut K(2010) 4632 är rättsstridigt i den mån detta beslut innebär att rättsstridigheten av de två tidigare besluten upprätthålls genom att sökandens begäran om intern granskning avslås. Vidare anser sökanden att kommissionen underlät att iaktta principen om god förvaltningssed och dess skyldighet att vederbörligt beakta bevis i det administrativa beslutsförfarandet i den mån den underlät att vederbörligt beakta sökandens argument till stöd för en intern granskning.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 2 mars 2010 om utsläppande på marknaden, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG, av en potatisprodukt (*Solanum tuberosum* L. linje EH92-527-1) genetiskt modifierad för ökad halt av stärkelsekomponenten amylopektin [delgivet med nr K(2010) 1193] (EUT L 53, s. 11)

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 2 mars 2010 om godkännande för utsläppande på marknaden av foder som framställts av den genetiskt modifierade potatisen EH92-527-1 (BPS-25271-9) och om tillfälliga eller tekniskt oundvikliga spår av sådan potatis i livsmedel och foder som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 [delgivet med nr K(2010) 1196] (EUT L 53, s. 15)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, s. 13)

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EUT L 106, s. 1)

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT L 268, s. 1)

Talan väckt den 15 september 2010 — Emesa-Trefilería och Industrias Galyca mot kommissionen

(Mål T-406/10)

(2010/C 301/87)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Spanien) och Industrias Galyca, SA (Victoria, Spanien) (ombud: advokaterna A. Creus Carreras och A. Valiente Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den del som rör sökandena,
- i andra hand upphäva eller nedsätta böterna och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4387 slutlig av den 30 juni 2010 i ärende COMP/38.344 — Stål för spännarmering, i vilket kommissionen fann att sökandena, tillsammans med andra bolag, har åsidosatt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet genom att delta i en konkurrensbegränsande samverkan eller ett samordnat förfarande på marknaden för stål för spännarmering på europainivå och/eller nationell/regional nivå. De yrkar vidare att böterna ska upphävas eller nedsättas.

Sökandena har anfört tre grunder till stöd för sin talan.

Sökandena gör för det första gällande att kommissionen har åsidosatt deras grundläggande rätt till prövning i en opartisk domstol enligt artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att böterna har utdömts av en myndighet som fungerar både som åklagare och domare.

Sökandena hävdar för det andra att kommissionen olagligen har vägrat att nedsätta sökandenas böter med stöd av kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden från år 2002⁽¹⁾, eftersom beslutet helt bygger på bevisning som kommer från Emesa.

Sökandena hävdar slutligen att kommissionen olagligen har vägrat att medge sökandena partiell immunitet enligt punkt 23 i 2002

års meddelande, trots att Emesa har lämnat avgörande bevis som rör överträdelsens varaktighet och allvar.

⁽¹⁾ EGT C 45, 2002, s. 3

Talan väckt den 8 september 2010 — Roca Sanitario mot kommissionen

(Mål T-408/10)

(2010/C 301/88)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna J. Folguera Crespo och M. Merola)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara, till viss del, artiklarna 1, 2 och 4 i Europeiska kommissionens beslut av den 23 juni 2010, såvitt det avser Roca Sanitario,
- i andra hand, nedsätta de böter som ålagts Roca Sanitario i enlighet med vad som yrkats, i den mån tribunalen finner lämpligt på grundval av anförda skäl eller andra skäl som tribunalen anser vara relevanta,
- eller, alternativt, för det fall tribunalen i de andra mål som väckts av Roca France eller Laufen Austria skulle sätta ned de böter som ålagts genom Europeiska kommissionens beslut av den 23 juni 2010 för överträdelser som begåtts av nämnda bolag och för vilka Roca Sanitario är solidariskt ansvarigt, fastslå att Roca Sanitario har rätt till nedsättning av de böter för vilka bolaget är solidariskt ansvarigt, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet i förevarande mål är detsamma som i målen T-364/10, Duravit m.fl. mot kommissionen och T-368/10, Rubinetteria Cital mot kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som anförts i nyss nämnda mål.

Sökandebolaget gör gällande att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att fastställa bolaget är solidariskt ansvarigt för de överträdelser som Roca France och Laufen Austria påstås ha gjort sig skyldiga till. De högsta tillåtna böter som kan åläggas enligt artikel 23.2 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget ⁽¹⁾ har nämligen överskridits med råge.

Sökandebolaget hävdar vidare att det i det angripna beslutet inte har tagits hänsyn till den omfattande bevisning som anförts, vilken såvitt avser ansvarsfördelningen och beräkningen av böterna vederlägger presumtionen om att sökandebolaget utövade ett avgörande inflytande på Roca France och Laufen Austria.

Enligt sökandebolaget strider det angripna beslutet mot rätten till försvar, eftersom bolaget däri ålagts ansvar på grundval av faktiska omständigheter och subjektiva bedömningar som inte fanns med i meddelandet om invändningar och som bolaget inte getts tillfälle att yttra sig över.

⁽¹⁾ EGT L 1, 2003, s. 1.

Talan väckt den 13 september 2010 — Bottega Veneta International mot harmoniseringsbyrån (formen av en handväska)

(Mål T-409/10)

(2010/C 301/89)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Bottega Veneta International Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto och E. Gavuzzi)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd fattade den 6 juni 2010 i ärende R 1247/2009-1, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta kostnaderna avseende detta förfarande samt förfarandet inför överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Tredimensionellt varumärke i form av en handväska modell "veneta" (ansökan om registrering nr 6632608), för varor i klass 18 (väskor, inklusive handväskor)

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av regel 9.3 a i förordning nr 2868/95 och av artikel 7.1 b och 7.3 i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 13 september 2010 — Bottega Veneta International mot harmoniseringsbyrån (Formen på en handväska)

(Mål T-410/10)

(2010/C 301/90)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Bottega Veneta International Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto och E. Gavuzzi)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 16 juni 2010 (ärende R 1539/2009-1), och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande och kostnaderna i förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Varumärke bestående av ett tredimensionellt kännetecken känt som "Cabat" väska (ansökan nr 6632566), för varor i klass 18 (koffertar och resväskor)

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av regel 9.3 a i förordning nr 2868/95 och artikel 7.1 b och 7.3 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 8 september 2010 — Laufen Austria mot kommissionen

(Mål T-411/10)

(2010/C 301/91)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Österrike) (ombud: advokaten E. Navarro Varona)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara, till viss del, artiklarna 1, 2 och 4 i Europeiska kommissionens beslut av den 23 juni 2010 såvitt avser de böter som åläggs Laufen Austria (både individuellt och solidariskt tillsammans med Roca Sanitario) för den påstådda överträdelsen av artikel 101 FEUF, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet i förevarande mål är detsamma som i mål T-408/10, Roca Sanitario mot kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i nys nämnda mål.

Sökandebolaget har gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning i det angripna beslutet, genom att anse att sökandebolaget inte agerade självständigt på marknaden och att slå fast att Roca Sanitario var ansvarigt för sökandebolagets agerande.

I detta avseende har sökandebolaget i andra hand gjort gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 23.2 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1) samt principen om individuellt ansvar för överträdelser och proportionalitetsprincipen i samband med fastställandet av storleken på sökandebolagets individuella böter för den överträdelse som bolaget påstås ha gjort sig skyldigt till innan det övertogs av Roca Sanitario. Detta bötesbelopp överstiger 10 % av sökandebolagets omsättning för det räkenskapsår som föregick antagandet av det angripna beslutet och har fastställts på ett oriktigt sätt.

Talan väckt den 9 september 2010 — Roca mot kommissionen

(Mål T-412/10)

(2010/C 301/92)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Frankrike) (ombud: advokaten P. Vidal Martínez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i kommissionens beslut av den 23 juni 2010 i den del Roca France därigenom påförs oproportionerliga böter för en överträdelse av artikel 101 FEUF, och således
- förordna att bötesbeloppet ska sättas ned i enlighet med vad som har yrkats i den mån tribunalen anser vara lämpligt av de anförda skälen och av andra skäl som tribunalen beaktar, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det beslut som angrips i förevarande mål är också föremål för talan i målen T-408/10, Roca Sanitario mot kommissionen, och T-411/10, Laufen Austria mot kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som anförs i de ovannämnda målen.

Talan väckt den 18 september 2010 — Nexans France mot Gemensamma företaget Fusion for Energy

(Mål T-415/10)

(2010/C 301/93)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Nexans France SAS (Clichy, Frankrike) (ombud: advokaterna J.-P. Tran Thiet och J.-F. Le Corre)

Svarande: Europeiska gemensamma företaget för Iter och utveckling av fusionsenergi

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att kontraktet har ingåtts efter ett förfarande under vilket principerna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar, öppenhet, likabehandling och god förvaltningssed åsidosattes,
- slå fast att svaranden har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att låta sökanden sväva i ovisshet beträffande svarandens beslut att förkasta sökandens anbud före någon som helst prövning och genom att inte informera sökanden om detta före svarandens skrivelse av den 16 juli 2010,
- slå fast att svaranden har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att förkasta sökandens anbud med stöd av artikel 120.4 i förordningen för tillämpningen av svarandens budgetförordning,
- ogiltigförklara beslutet av den 16 juli,
- ogiltigförklara beslutet av den 8 juli,
- ogiltigförklara alla åtgärder som vidtagits av svaranden efter beslutet av den 8 och den 16 juli,
- tillerkänna sökanden ett rimligt skadestånd med 175 453 euro jämte ränta från och med dagen för domens avkunnande till dess att full betalning sker (med förbehåll för fastställandet av det exakta kontraktsbeloppet och den slutgiltiga beräkningen av advokatarvoden för vilka uppgifterna kommer att kunna tillhandahållas först efter detta förfarande),
- i andra hand, om det när domen avkunnas framgår att det är osannolikt att det kommer att äga rum en ny anbudsinfordran för kontraktet, tillerkänna sökanden ett rimligt skadestånd med 50 175 453 euro jämte ränta från och

med dagen för domens avkunnande till dess att full betalning sker (med förbehåll för fastställandet av det exakta kontraktsbeloppet och den slutgiltiga beräkningen av advokatarvoden för vilka uppgifterna kommer att kunna tillhandahållas först efter detta förfarande), och

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av de beslut som Europeiska gemensamma företaget för Iter och utveckling av fusionsenergi fattat och genom vilka sökandens anbud i upphandlingsförfarandet F4E-2009-OPE-18 (MS-MG), om ingående av kontrakt på tillhandahållande av elektrisk materiel (EUT 2009/S 149-218279), förkastades och kontraktet tilldelades en annan anbudsgivare. Sökanden yrkar dessutom ersättning för den skada som den uppger att den har vållats genom de angripna besluten.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden ett antal grunder, nämligen

- åsidosättande av principerna om rättssäkerhet och öppenhet, eftersom svaranden inte upplyste sökanden om att dess anbud skulle förkastas utan någon prövning om den vägrade att underteckna det förslag till kontrakt som fogats till kontraktet, vilket innebar att sökanden inte insåg omfattningen av dess skyldigheter som anbudsgivare,
- åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom svaranden hade lämnat försäkringar till sökanden om att den inte automatiskt skulle förkasta sökandens anbud.
- åsidosättande av principerna om likabehandling och lika möjligheter, i det att
  - anbudsinfordran organiserades på ett sätt som gynnade Consortium ICAS (den anbudsgivare som tilldelades kontraktet), eftersom det var uppenbart att de frister som gällde med avseende på kontraktet var otillräckliga och oproportionerliga. De kunde därför inte iakttas av de anbudsgivare som inte hade en särskild produktionslinje, vilket endast Consortium ICAS hade,
  - det fanns en intressekonflikt som var ägnad att främja Consortium ICAS, eftersom en person som arbetade för en medlem i Consortium ICAS deltog i urvalsförfarandet avseende anbudet och eftersom en annan person som arbetade för en medlem i Consortium ICAS hade deltagit i förberedelserna av upphandlingen,
  - Consortium ICAS utnyttjade information, som det gynnades av, med anledning av ett besök, i egenskap av expert för Iter, av en person som var anställd hos en medlem i Consortium ICAS, i sökandens fabriker i Korea samt i kabelfabriker i Kina och Japan.

- åsidosättande av principen om god förvaltningssed och av artiklarna 84 och 94 i budgetförordningen. Bedömningsförfarandet fullföljdes nämligen trots att det bara fanns ett anbud kvar, och svaranden reagerade inte trots att sökanden hade informerat den om att det fanns en intressekonflikt som gynnade Consortium ICAS,
- en felaktig rättstillämpning som svaranden gjort sig skyldig till genom att förkasta sökandens anbud med stöd av artikel 120.4 i förordningen för tillämpningen av budgetförordningen, eftersom det enligt artikeln endast är möjligt att automatiskt förkasta ett anbud utan prövning om det inte uppfyller ett väsentligt villkor eller ett särskilt villkor i förfrågningsunderlaget, och
- i det att påstådda åsidosättanden av rättsregler har vållat sökanden en direkt och säker skada på grundval av vilken sökanden har rätt att begära skadestånd.

—————

Talan väckt den 13 september 2010 — Cortés del Valle López mot harmoniseringsbyrån (HIJOPUTA)

(Mål T-417/10)

(2010/C 301/94)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Spanien) (ombud: advokaten J. Calderón Chavero)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 18 juni 2010 (ärende R 175/2010-2),
- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns granskare den 24 november 2009,
- slå fast att talan ska bifallas på de grunder som sökanden har åberopat, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande för det fall att talan bestrids och yrkandena ogillas.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande orden "¡Que bueno ye! HIJOPUTA" för varor och tjänster i klasserna 33, 35 och 39.

Granskarens beslut: Avslag på ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009⁽¹⁾ har inte åsidosatts, eftersom det sökta varumärket inte strider mot allmän moral.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

—————

Talan väckt den 15 september 2010 — voestalpine och voestalpine Austria Draht mot kommissionen

(Mål T-418/10)

(2010/C 301/95)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: voestalpine AG (Linz, Österrike), voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Österrike) (ombud: advokaterna A. Ablasser-Neuhuber och G. Fussenegger)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4387 slutlig av den 30 juni 2010 angående ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet i ärende COMP/38.344 — spännstål, i den mån det rör sökandena,
- alternativt, nedsätta de böter som sökandena påförts enligt artikel 2 i beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena har väckt talan mot kommissionens beslut K(2010) 4387 slutlig av den 30 juni 2010 i ärendet COMP/38.344 — spännstål. I det angripna beslutet har sökandena och andra företag ålagts böter för överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet. Sökandena har enligt kommissionen deltagit i en fortlöpande överenskommelse och/eller ett samordnat förfarande inom sektorn för spännstål på den inre marknaden och EES.

Till stöd för sin talan har sökandena anfört följande tre grunder.

I den första grunden har sökandena gjort gällande att de inte har överträtt artikel 101 FEUF. De har i detta sammanhang hävdats att de felaktigt gjorts ansvariga trots att deras deltagande endast skett genom en handelsagent i Italien, med hänsyn till att denna handelsagent vid sammanträden inom "Club Italia" inte alls representerade sökandena och att beteendet hos en icke-exklusiv handelsagent i avsaknad av en ekonomisk enhet inte kan göra sökandena ansvariga, varvid det förhållandet att svaramanden automatiskt gjort sökandena ansvariga för rättsakter som vidtagits av en icke-exklusiv handelsagent strider mot domstolens praxis, och sökandena inte hade någon kännedom om handelsagentens agerande. I andra hand har det hävdats att bedömningen av varaktigheten av sökandenas överträdelse är felaktig.

I den andra grunden har sökandena bestridit att de deltagit i en enda, komplex och fortlöpande överträdelse. De har i detta avseende bland annat gjort gällande att överträdelsen inom "Club Italia" ska särskiljas från andra överträdelser enligt det angripna beslutet. De har vidare hävdats att de inte har deltagit i en enda, komplex och fortlöpande överträdelse, eftersom de inte hade någon kännedom om den övergripande planen, vilken de inte heller rimligen hade kunnat förutse, och de inte hade varit beredda att påta sig den risk som är förknippad med denna.

Slutligen har i den tredje grunden gjorts gällande felaktigheter vid beräkningen av bötesbeloppet. Sökandena har i detta sammanhang hävdats att proportionalitetsprincipen åsidosatts, eftersom oproportionerligt höga böter påfördes för nya (oförutsägbara) rättsliga frågor och samma böter påfördes enbart till följd av kännedom om andra företags överträdelser. Vidare anser sökandena att det föreligger åsidosättanden av likabehandlingsprincipen, riktlinjerna för beräkning av böter⁽¹⁾, rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång.

⁽¹⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2)

Talan väckt den 14 september 2010 — Ori Martin mot kommissionen

(Mål T-419/10)

(2010/C 301/96)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Ori Martin SA (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten P. Ziotti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4387 slutligt av den 30 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38344 — Spännstål) vad avser sökandens ansvar för det bötfällda handlandet, och
- ogiltigförklara eller sätta ned de böter som utdömts i artikel 2 i det angripna beslutet, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet är detsamma som i mål T-385/10, Arce-lorMittal Wire France m.fl. mot kommissionen.

Sökanden gör gällande att kommissionens beslut K(2010) 4387 slutligt av den 30 juni 2010 är rättsstridigt eftersom sökanden enligt beslutet görs ansvarig, enbart på grund av att den äger (nästan) hela det företag vars påstådda handlande i hemligt samförstånd har bötfällts enligt artikel 101 FEUF.

Sökanden gör särskilt gällande:

- Att artikel 25.1 b i förordning nr 1/2003 har åsidosatts genom att kommissionens befogenhet att utdöma böter har preskriberats i det aktuella fallet.
- Att artikel 101 FEUF samt principen att ansvar och påföljd är av personlig karaktär, principen om god förvaltningssed samt icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts genom att kommissionen genom en icke motbevisbar presumtion hållit sökanden objektivt ansvarig för ett eventuellt rättsstridigt handlande av ett bolag som kontrolleras av sökanden, ett ansvar mot vilket det i praktiken inte kan anföras bevis. Ett sådant ansvar på grund av ägande kan inte motiveras och strider mot gemenskapsrättslig praxis vad gäller tillämpningen av artikel 101 FEUF på koncernförhållanden.
- Att principen om kapitalbolags begränsade ansvar, vilken princip återfinns i medlemsstaternas gemensamma associationsrätt och i unionsrätten, har åsidosatts.

Ori Martin yrkar att beslutet ska ogiltigförklaras, och i vart fall att bötesbeloppet ska sättas ned avsevärt.

Talan väckt den 17 september 2010 — Armani mot harmoniseringsbyrån — Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)

(Mål T-420/10)

(2010/C 301/97)

Ansökan är avfattad på italienska

Parter

Sökande: Giorgio Armani SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaten M. Rapisardi)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Annunziata Del Prete (Neapel, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 8 juli 2010 (ärende R 1360/2009-2) eftersom beslutet innebär ett åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 eftersom risken för förväxling mellan de aktuella varumärkena inte har beaktats,
- godta sökandens argument som de framförts i invändningsförfarandet och i enlighet med invändningsenhetens beslut,
- i enlighet med artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009, avslå ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 6 314 462, "Annunziata del Prete" i sin helhet med avseende på de varor och tjänster som anges i ansökan,
- förelägga harmoniseringsbyrån att verkställa beslutet och avslå ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av "AJ AMICI JUNIOR",
- förplikta harmoniseringsbyrån att ensam och/eller tillsammans med Annunziata del Prete ersätta GIORGIO ARMANI SpA för samtliga kostnader i förfarandet,
- slå fast att sökanden till följd av ogiltigförklaringen, i enlighet med artikel 91 b i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991 ska ha rätt till ersättning för samtliga kostnader i förfarandet, även i överklagandet.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Annunziata del Prete

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande ordelementet "AJ Amici Junior" (ansökan nr 6 314 462) för varor och tjänster i klasserna 9, 25 och 35

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det italienska figurmärket med ordelementet "AJ Armani Jeans" (nr 912 114) för varor i klasserna 9, 25 och 35, och det italienska ordmärket med ordelementet "ARMANI JUNIOR" (nr 998 554) för varor i klasserna 25 och 35

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 avseende risken för förväxling mellan de aktuella varumärkena och varorna

Talan väckt den 20 september 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana mot harmoniseringsbyrån — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)

(Mål T-421/10)

(2010/C 301/98)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega (Meaño, Spanien) (ombud: advokaten E. Sánchez-Quiñones González)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Doña Constantina Sotelo Ares (Cambados, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnds beslut av den 19 juli 2010 i ärende R 1804/2008-4,

— besluta att varumärket ROSALIA DE CASTRO, nr 5635867, ska registreras för varor och tjänster i klasserna 32, 33 och 35,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna samt ogiltigförklara beslutet att sökanden ska ersätta kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: ROSALIA DE CASTRO för varor och tjänster i klasserna 32, 33 och 35.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Doña Constantina Sotelo Ares.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det spanska ordmärket ROSALIA för varor och tjänster i klass 33.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet och bifall till invändningen.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009, ⁽¹⁾ eftersom det inte finns någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 17 september 2010 — Global Steel Wire mot kommissionen

(Mål T-429/10)

(2010/C 301/99)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spanien) (ombud: advokaterna F. González Díaz och A. Tresandí Blanco)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand, i enlighet med artikel 263 i fördraget om europeiska unionens funktionssätt (FEUF), ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 juni 2010, K(2010) 4387 slutlig, i ärende COMP/38344 — Spännstål

— i andra hand, i enlighet med artikel 261 FEUF, ogiltigförklara eller nedsätta beloppet av de böter som ålagts genom nämnda beslut, och

— under alla omständigheter, förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det omtvistade beslutet i detta förfarande är detsamma som i mål T-426/10, Moreda-Riviere Trefilerías mot kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som åberopats i nämnda mål.

Sökanden gör i synnerhet gällande att Europeiska kommissionen har åsidosatt de beviskrav som gäller enligt gemenskapens rättspraxis, när den fastställt GSW:s ansvar för dess dotterbolags agerande. Europeiska kommissionen har inte visat att GSW har kunnat utöva ett avgörande inflytande på agerandet hos de företag som det har andelar i.

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 24 juli 2010 — AF mot kommissionen

(Mål F-61/10)

(2010/C 301/100)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: AF (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Frabetti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av svarandens beslut att avslå sökandens begäran om bistånd avseende den mobbning som sökanden anser sig ha utstått, och yrkande om ersättning för den ideella skada som sökanden lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslut nr 24938 av den 28 september 2009 varigenom kommissionens tillsättningsmyndighet avlog begäran om bistånd D/300/09 som sökanden ingett med stöd av artikel 24 i tjänsteföreskrifterna, rörande den mobbning som sökanden har utstått på sin avdelning under en tid som i vart fall sträcker sig mellan april 2004 och april 2009,
- förplikta kommissionen att betala ersättning med 600 000 euro för den ideella skada som sökanden lidit till följd av mobbningen och för följderna för sökandens hälsotillstånd,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 3 september 2010 — Coedo Suárez mot rådet

(Mål F-73/10)

(2010/C 301/101)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ángel Coedo Suárez (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodriguez, A. Blot och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska unionens råd

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av rådets beslut att avslå sökandens begäran om dels skadestånd dels ersättning för den materiella och ideella skada sökanden lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att avslå begäran om skadestånd, och i den mån det behövs, tillsättningsmyndighetens beslut avseende klagomålet,
- vad gäller materiell skada, förplikta rådet att till sökanden betala ett belopp som provisoriskt och efter rätt och billighet uppskattas till 450 000 euro, jämte dröjsmålsränta med enligt lag fastställd räntesats från datumet för den kommande domen,
- vad gäller ideell skada, förplikta rådet att i första hand ge upprättelse åt sökanden i god och behörig form och betala sökanden ett symboliskt belopp på 1 euro, eller, i andra hand, betala sökanden ett belopp som provisoriskt och efter rätt och billighet uppskattas till 300 000 euro, jämte dröjsmålsränta med enligt lag fastställd räntesats från datumet för den kommande domen, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 9 september 2010 — Kimman mot kommissionen

(Mål F-74/10)

(2010/C 301/102)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Eugène Emile Kimman (Overijse, Belgien) (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av sökandens betygsrapport för år 2008.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara sökandens betygsrapport för år 2008, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 10 september 2010 — Scheefer mot parlamentet

(Mål F-75/10)

(2010/C 301/103)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Séverine Scheefer (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten C. L'Hote-Tissier)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Yrkande om ogiltigförklaring av parlamentets beslut att inte meddela ett motiverat beslut avseende sökandens rättsliga ställning och särskilt att inte omvandla sökandens avtal om tillfällig anställning till en tillsvidareanställning enligt artikel 8 första stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda. Dessutom yrkande om skadestånd för den skada sökanden lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- vilandeförklara målet till dess att Europeiska unionens personaldomstol avgjort målet F-105/09,
- alternativt ogiltigförklara parlamentets beslut av den 11 februari 2010 och den 10 juni 2010, genom vilka parlamentet, genom att bara hänvisa till sin skrivelse av den 12 oktober 2009, vägrade att meddela ett motiverat beslut och särskilt vägrade att omvandla sökandens tillfälliga anställning till en tillsvidareanställning, trots att avtalet förnyats två gånger,
- ogiltigförklara parlamentets beslut av den 12 februari 2009,
- ogiltigförklara parlamentets beslut av den 12 oktober 2009,

— ogiltigförklara den rättsliga klassificeringen av det ursprungliga avtalet samt det datum det ska upphöra gälla, vilket fastställdes till den 31 mars 2009,

— följaktligen omvandla sökandens anställning till en tillsvidareanställning,

— ersätta den skada som sökanden lidit till följd av parlamentets handlande,

— i andra hand och för det fall personaldomstolen omöjligtvis skulle komma fram till att anställningsförhållandet upphört, trots att det uppstått en tillsvidareanställning; utdöma skadestånd för uppsägning utan saklig grund,

— i tredje hand och för det fall personaldomstolen omöjligtvis skulle komma fram till att det inte är möjligt att omkvalificera avtalet, utdöma skadestånd för den skada som sökanden lidit på grund av Europaparlamentets ansvarsgrundande handlande,

— fastställa att sökanden har möjlighet att använda sig av alla andra rättigheter, rättsmedel, grunder och förfaranden, i synnerhet att få parlamentet dömt att betala skadestånd för den lidna skadan, och

— förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 10 september 2010 — Colart m.fl. mot parlamentet

(Mål F-76/10)

(2010/C 301/104)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Philippe Colart (Bastogne, Belgien) med flera (ombud: advokaten C. Mourato)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av sökandenas anpassningsspecifikation för perioden juli–december 2009 och de lönespecifikationer som har upprättats sedan den 1 januari 2010 i samband med den årliga anpassningen av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda på grundval av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara deras lönespecifikationer (RG 2009) (anpassningar för perioden juli–december 2009), deras lönespecifikationer för januari 2010 och deras följande lönespecifikationer, eftersom det däri tillämpas en anpassningsnivå på 1,85 procent i stället för 3,70 procent på grundval av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009, men låta dessa specifikationer fortsätta gälla fram till dess att nya specifikationer antas med en korrekt tillämpning av artiklarna 65 och 65a i tjänsteföreskrifterna och artiklarna 1 och 3 i bilaga XI till tjänsteföreskrifterna (2010 års version), och

— förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 13 september 2010 — Arroyo Redondo mot kommissionen

(Mål F-77/10)

(2010/C 301/105)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Fernando Arroyo Redondo (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna E. Boigelot och S. Woog)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av svarandens beslut att inte ta upp sökanden på förteckningen över de tjänstemän som befordrats till lönegrad AD 10 i befordringsförfarandet 2009.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut att inte ta upp sökanden på förteckningen över de tjänstemän som befordrats till lönegrad AD 10 i befordringsförfarandet 2009, vilket offentliggjordes den 20 november 2009,

— som en följd av ogiltigförklaringen, företa en ny jämförelse av kvalifikationer mellan sökanden och övriga kandidater i befordringsförfarandet 2009 och befordra sökanden till lönegrad AD 10 med retroaktiv verkan från den 1 mars 2009 samt betala ränta på förfallen lön med en räntesats motsvarande Europeiska centralbankens fastställda referensränta med tillägg av två procentenheter från och med den 1

mars 2009, utan att befordran av övriga tjänstemän på förteckningen som offentliggjordes den 20 november 2009 ifrågasätts, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 18 september 2010 — Antelo Sanchez m.fl. mot Europaparlamentet

(Mål F-78/10)

(2010/C 301/106)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Pilar Antelo Sanchez (Bryssel, Belgien) med flera (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av svarandens beslut, som framgår av sökandenas lönebesked, att begränsa anpassningen av deras månadslöner från och med juli 2009 till en lönehöjning om 1,85 procent inom ramen för den årliga anpassningen av tjänstemäns och övriga anställdas löner och pensioner på grundval av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet i den del som det fastställs en anpassningsnivå på 1,85 procent med tillämpning av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2009 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienter,

— tillerkänna dem dröjsmålsränta, som beräknats på grundval av den räntesats som Europeiska centralbanken har fastställt, på ett sammanlagt upplupet belopp som motsvarar skillnaden mellan den lön som anges i lönebeskeden från och med januari 2010 och löneregleringsrapporterna för perioden juli till december 2009 och den lön som borde ha utbetalats, fram till den dag som en korrekt lönereglering sker, och

— förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 17 september 2010 — Dubus mot kommissionen

(Mål F-79)

(2010/C 301/107)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Charles Dubus (Tervuren, belgien) (ombud: advokaterna E. Boigelot et S. Woog)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Dels yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte uppta sökanden i förteckningen över befordrade tjänstemän till lönegrad AST4/C under befordringsförfarandet 2009, och dels yrkande om skadestånd för ideell skada.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut, offentliggjort den 20 november 2009, att inte föra upp sökanden på listan över tjänstemän som befordrades från lönegrad AST3/4 till lönegrad AST4/C under befordringsomgång 2009,
- som en följd av denna ogiltigförklaring, genomföra en ny jämförelse av kvalifikationerna mellan sökanden och de andra kandidaterna i befordringsomgång 2009, och bevilja sökanden befordran med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2009 samt dröjsmålsränta på de upplupna lönebetalningarna motsvarande den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, räknat från den 1 januari 2009, plus två procentenheter, dock utan att ifrågasätta befordran av andra tjänstemän, vilkas namn finns i den förteckning som offentliggjordes den 20 november 2009,
- förplikta kommissionen att till sökanden utge 3 500 euro som ersättning för den ideella skada sökanden åsamkats på grund av att han inte befordrades den 1 januari 2009, med förbehåll att detta belopp kan komma att höjas under förfarandet, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 24 september 2010 — Praskevicius mot parlamentet

(Mål F-81/10)

(2010/C 301/108)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Vidas Praskevicius (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna P. Nelissen Grade och G. Leblanc)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av svarandens beslut att inte ta upp sökanden på förteckningen över de tjänstemän som befordrats till lönegrad AD 6 i befordringsförfarandet 2009 och om ersättning för den ideella skada som sökanden har lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 21 juni 2010 att avslå sökandens klagomål,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 24 november 2009, som delgavs sökanden den 2 december 2009, att inte ta upp sökanden på förteckningen över de tjänstemän som befordrats till lönegrad AD 6 i befordringsförfarandet 2009,
- upplysa tillsättningsmyndigheten om de rättsverkningar som följer av att de angripna besluten ogiltigförklaras, särskilt placeringen i lönegrad AD 6 och det faktum att befordran till lönegrad AD 6 gäller retroaktivt från den dag då den skulle ha trätt i kraft, det vill säga den 1 januari 2009,
- tillerkänna sökanden ersättning för den ideella skada som han har lidit med 500 euro, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

